בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן-פלדמן, משה בר-עם, עודד שחם
איסור פרסום על כל פרט בדיון שהתקיים בדלתיים סגורות

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **04 אוקטובר 2026**

המאשימה **מדינת ישראל**

נגד

הנאשמים
1. בנימין נתניהו, ת"ז
2. שאול אלוביץ', ת"ז 042089367
3. איריס אלוביץ', ת"ז 056381353
4. ארנון מוזס, ת"ז 051659159

<u>נוכחים:</u>
ב"כ המאשימה: עו"ד קרן צבירן, עו"ד אהרון גילדין ועו"ד נועם הירש
ב"כ נאשם 1: עו"ד עמית חדד, ועו"ד נועה מילשטיין
ב"כ הנאשמים 2 ו-3 ז'ק חן
ב"כ נאשם 4: עו"ד הילה פרנקו ועו"ד שרון קליימן

<u>העתק פרוטוקול – הושמטו חלקים בדלתיים סגורות</u>

<u>פרוטוקול הדיון הוקלט – הושמטו חלקים בדלתיים סגורות.</u>

<u>העיד:</u> ע"ה 31 – מר איתן כבל.

<u>הוגשו מוצגים:</u> נ/4582, נ/4583, נ/4584.

<u>החלטה</u>

הדיון הבא קבוע מחר, 5.10.2026 בשעה 09:30, להמשך עדותו של מר כבל.

ניתנה היום כ"ג תשרי תשפ"ז, 04/10/2026 במעמד הנוכחים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת, סגנית הנשיא

משה בר-עם, שופט

עודד שחם, שופט

העתק תמליל פרוטוקול מוקלט – הושמטו חלקים שנשמעו בדלתיים סגורות

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: בוקר טוב לכולם, שבוע טוב, אנחנו ב-4 באוקטובר 2026, תיק פלילי 67104-01-20, על הדוכן מר איתן כבל, שלום לך.

העד, מר איתן כבל: שלום שלום, שבוע טוב, בוקר טוב.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: תודה שאתה פה, היית בלבנון.

העד, מר איתן כבל: תודה לכם.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אתה מוזהר כמו כל עד לומר את האמת, כל האמת, רק את האמת, אחרת צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

העד, מר איתן כבל: ברור לי, מתחייב אני.

עו"ד עמית חדד: בוקר טוב כבודכם.

העד, מר איתן כבל: בוקר טוב.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: עורך דין חדד, בוקר טוב, בבקשה.

ע"ה 31, מר איתן כבל לאחר שהוזהר כחוק משיב לשאלות בחקירה נגדית לעו"ד עמית חדד:

עו"ד עמית חדד: מר כבל, נאמר לבית המשפט הוא עד תביעה 295 נבקש לחקור אותו בחקירה נגדית.

עו"ד אלון גילדין: אני מבקש להתייחס כבודכם.

עו"ד עמית חדד: שיצא.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: איזה עד תביעה הוא היה?

עו"ד עמית חדד: 295.

כב' הש' עודד שחם: אולי נתחיל, עד תביעה ככלל נקודת המוצא שיש מקום לשקול את האפשרות לחקירה נגדית, אדוני צודק, אני רק אומר, לעתים שאלות שנשאלות במכונת מסוימת יכולות להקל על התקדמות החקירה ולא לסרבל אותה, אם יהיו דברים שאדוני יהיה סבור שזה ממש לא מתאים אז אולי אז יתנגד, זה כל מה שאני מבקש זה הכל.

עו"ד אלון גילדין: אני מציע לטעון, זה יחסוך לדעתי.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: זה לא העד הראשון, אנחנו כבר בתוך איזשהו נוהל של עדי תביעה.

עו"ד אלון גילדין: החוק מקנה לכם שיקול דעת אז הצדדים טוענים.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: הצדדים טענו כבר כמה פעמים.

עו"ד אלון גילדין: אבל כל עד הוא עולם ומלואו, כל עד ועניינו, אני חושב שזה גם יקל על כבודכם, אני חושב שזה יקצר התנגדויות והתדיינויות בעתיד. סליחה מר כבל.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: כן.

עו"ד אלון גילדין: אני חושב שזה גם יועיל.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: זה לא מועיל, זה מייצר רק יותר.

עו"ד אלון גילדין: אם גברתי תשמע אולי.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: כן.

עו"ד אלון גילדין: כן, ניתן לזכור שהעד הזה הוא עד לא מהצד של ההגנה, הוא השתייך או עדיין משתייך, אני לא יודע, למחנה פוליטי אחר מהמחנה הפוליטי של מר נתניהו , אני חושב שזאת לא דרך נכונה לראות רק כך את הדברים וצריך רגע לחלק את הדברים לשניים, צריך להסתכל מה העד אומר, בכל הנוגע לתיק אלפיים.

עו"ד עמית חדד: לא, זה לא עובד כך, זה לא עובד כך, זה לא עובד.

עו"ד אלון גילדין: אל תפריע לי.

עו"ד עמית חדד: זה לא עובד.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד אלון גילדין: אני מבקש לטעון, אם העד הזה הוא מהצד הזה או מהצד הזה אני צריך לטעון.

עו"ד עמית חדד: זה לא עובד, אי אפשר לעשות מה שהוא עושה, אין מסגרת דיונית זאת.

עו"ד אלון גילדין: כבודכם, בהתאם לחוק אתם צריכים לקבל החלטה.

כב' הש' משה בר - עם: אני מסכים עם אדוני, אמנם העדים שונים, זה דפוס חוזר, אמרתי זה דפוס חוזר, כאשר מדובר בעד תביעה כבר נדרשנו לעניין הזה לכן אמרתי יש מקרים אולי שהם שונים.

עו"ד אלון גילדין: כבודכם צריך לפעול בהתאם לשיקול דעתכם, אני יכול להתייחס לבקשה, מותר לכל צד לטעון, אני אומר שלפעמים התמונה היא יותר מורכבת, אני רוצה להסביר אותה.

כב' הש' משה בר - עם: טוב.

עו"ד עמית חדד: אני מבטיח שזה לא ייקח יותר מחמש דקות ואני חושב שזה גם ייעל את ההמשך, צריך לראות מה העד אומר כדי לראות אם העד הוא עד של ההגנה במירכאות או עד של התביעה במירכאות, או קיי, על פניו בהקשרים של תיק אלפיים יכולתי לומר בניגוד לכל החוקרים זה מקרה אחר שכאשר ההגנה מבקש לזמן את העד חזקה שהדברים שהוא אומר הם חושבים שהם יסייעו להם, אני לא חושב שזה בהכרח נכון, מה שאני מבקש לומר שבתיק אלפיים הוא עד מאד מאד טכני והדברים שהוא אומר לא מאד מסייעים למר נתניהו ולא מאד לא מסייעים למר נתניהו, לכן כל הדבר

הזה לדעתי אפשר היה להסכים, אין צורך בשלושה ימי דיון או יומיים כמה שהעד הזה זומן. בעניין הזה אני חושב שהיה נכון להתחיל בראשית ולראות ככל שיהיה צורך אפשר לשאול שאלות בנגדית, זו דעתי, העניין העיקרי זה דברים שלא קשורים בכלל למר נתניהו , זה עד שמביאים אותו כדי לטעון טענה של אכיפה בררנית וכאן הטיעון שלי, יש הבדל שמישהו אומר אותי חקרו ואותו לא חקרו – זה מצב א', מצב ב' – זה לא המקרה, איתן כבל חקרו אותו באזהרה, היה פה תיק שלם הרבה עדים נחקרו, אני חושב שיש קושי גדול שאתם תשמעו פה משפט בתוך משפט ואתם תקבעו ממצאי עובדה בתיק אחר ולא בתיק שלפניכם, בתיק בעניינו של איתן כבל, אני הצטרכתי להביא כדי הזמה ששה עדים, בסופו של דבר היועמ"ש של הממשלה החליט לחקור את איתן כבל.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : לא הבנתי איך כל זה רלוונטי לחקירה הראשית או חקירה נגדית.

עו"ד אלון גילדין : גברתי אני שני משפטים מסיים.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : לא, אבל לא הבנתי עדיין מה אדוני רוצה להגיד.

עו"ד אלון גילדין : אני אסביר, אני מצטער.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : אם יש לכם קשיים אז הם יהיו גם בכל מקרה הנושאים יעלו, זה לא שהם מגבילים לנושא מסוים.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד אלון גילדין : שני משפטי הסבר, לעניין טענה לאכיפה בררנית, כאשר אדם נעשה לו,

כב' הש' משה בר - עם : נניח שזה הכיוון,

עו"ד עמית חדד : מה זה רלוונטי אליו?

כב' הש' משה בר - עם : אולי אדוני צודק וזה בעניין טכני וזה ייגמר עוד רבע שעה, איך אדוני יכול להניח מראש לאיזה כיוון מר חדד הולך?

עו"ד אלון גילדין : אני צריך לטעון כרגע כי אתם צריכים להחליט עכשיו, אני לא יכול אחר כך, זאת אומרת אני אולי אוכל להתנגד אחר כך, תנו לי דקה ואני מסביר את הדברים, ואחרי זה שאלות קונקרטיות אני אוכל להתנגד אם תקבלו תקבלו ואם לא תקבלו לא תקבלו, שעה שמדובר בטעות של אכיפה בררנית אני חושב שיש קושי ונכון לדעתי שבית משפט יגיד את זה עכשיו אם לא אני אתנגד לזה אחר כך, אתם תצטרכו, יהיה משפט בתוך משפט, אני אצטרך להביא עדי הזמנה, בסופו של דבר יועמ"ש של הממשלה הורה על חקירת איתן כבל ויכול להיות שמשיקולים ראייתיים לא להגיש כתב אישום נגד מר כבל, כן, עכשיו זה עניינים שלא קשורים למר נתניהו , הם קשורים למר כבל, בעניינים האלה אני רוצה לומר או קיי האחד אני מוכן שכל החומר יוגש בפני כבודכם, לנהל משפט בתוך משפט אני חושב שאתם לא צריכים לאפשר, זה אני אומר מראש.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : מה קשור לחקירה הנגדית, אדוני מתנגד לשאלות ספציפיות.

עו"ד אלון גילדין: גברתי צודקת, סליחה, אמרתי הרגע אמירה כללית, בהקשר הזה אני לא חושב שאפשר לראות אותו כעד שלנו, אני אלון כתבתי את חוות דעת שצריך לחקור אותו באזהרה, הוא לא עד של התביעה.

עו"ד עמית חדד: אתה רוצה את חוות דעת ?

עו"ד אלון גילדין: לא, הוא לא עד תביעה, אנחנו ביקשנו לחקור אותו באזהרה ייחסו לו חקירה שלמה, לכן אני רוצה לומר שבהקשרים האלה הוא לא עד מטעם, הוא לא עד של התביעה, נכון להתחיל בראשית וככל שיהיה צורך לחקור בנגדית, לעניין הכללי שאני חושב שזה לא רלוונטי לפתוח פה את כל המשפט של כבר אלא יש דרך אחרת להגנה לטעון טענת אכיפה בררנית אני אטען בהמשך בהתאם לשאלות קונקרטיות כמו שההרכב אמר.

עו"ד עמית חדד: כבודכם, אני לא יודע מה חברי רוצה, לא מבין את הטענות שלו, אני לא בטוח שהטענות שלו הן באיזשהו מישור רלוונטי ואפקטיבי לשאלה שבה אנחנו דנים, איתן כבל הוא לא עד שמזוהה אתנו, איתן כבל הוא עד תביעה, דרך אגב מאד רלוונטי, שמו מוזכר בכתב האישום.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: הכוונה שהוא ברשימת התביעה אבל לא עד תביעה.

עו"ד עמית חדד: זאת טענה שא. לא בטוח שאמר את זה חברי ואם הוא היה אומר את זה לא סתם הוא לא אמר את זה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: הוא אמר אני המלצתי לחקור אותו באזהרה זו המשמעות.

עו"ד עמית חדד: מה, מה זה, כבודכם אני מציע שנחכה ונראה, השיטה הזאת שרוצים לנהל עבורנו את ההגנה אם נאמר בעדינות היא שיטה מקוממת, בסדר, אנחנו רואים שלפעמים,

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: השאלה רק אם לאפשר.

עו"ד עמית חדד: אז אמרתי, הוא לא מזוהה אתנו, החקירה בחלקים תהיה מאד מאד לעומתית, בסדר, אני אומר את זה בעדינות, אני לא רוצה להקדים גם יש את מר כבל בחוץ, אני לא רוצה להקדים יותר מדי, האמירות הן אמירות ריקות ולא נכונות, גם אם אכיפה בררנית אני לא מבין מה חברי רוצה בהקשר הזה, זו בטח לא הטענה המרכזית שלנו וגם זה לא יהיה הקו המרכזי, איתן כבל מוזכר כבודכם יראה מעמוד 29 לכתב האישום, הוא מוזכר לאורכו ולרוחבו של כתב האישום גם בשיחות, גם בהגשת הצעת החוק, אני פשוט לא מבין על מה חברי מדבר, באמת, אני פשוט לא מבין על מה הוא מדבר, ומה אכפת לי שחקרו אותו באזהרה, איך זה משנה משהו שהם חקרו אותו באזהרה, זה רק אולי מחדד את האבסורד בכל מה שקשור בתיק הזה, זה נכון, בזה חברי אולי צודק, אבל מה זה קשור לדרך החקירה שלי אם חקרו אותו באזהרה או לא חקרו אותו באזהרה? אני מזכיר העד היחיד שלא נתנו לי לחקור אותו בנגדית זה עד שהייתה טענה שהוא מזוהה זה מר אלקין, הוא העד היחיד שבית משפט קבע את שקבע.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: טוב, אדוני יחקור נגדית.

עו"ד עמית חדד: כבודכם, לגבי ה- 7 וה-8 באוקטובר, אני מבקש שבסוף הדיון נעשה כמה דקות.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: התכתבנו על זה והיו בקשות והחלטות.

עו"ד עמית חדד: נכון, אבל אותם אנשים ביקשו שנעביר עוד כמה דברים לבית משפט, אני רוצה אם אפשר כבודכם בסוף 5-10 דקות בדלתיים סגורות בגלל עניינים של צנעת הפרט בסדר?

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: או קיי, אין בעיה.

עו"ד עמית חדד: מר כבל בוקר טוב.

העד, מר איתן כבל: בוקר טוב.

ש: תודה שבאת ותודה גם על שירות המילואים שאתה עושה.

ת: תודה שהזמנתם.

ש: אמנם אתה נראה בן 45 אבל אתה מבוגר מזה, מר כבל, תראה, אני כבר אומר לך מראש, בסדר, אני ראיתי גם פרסומים וכו' לי אין טענה שביצעת כל עבירה, בסדר? אני רוצה שזה יהיה ברור, זה ילך לאורכו ולרוחבו של הסיבוב הזה שלנו, אני לא הולך לטעון שאתה ביצעת עבירה, שהיו צריכים להעמיד אותך לדין, בעיני מי שטוען לזה הוא שוטה, בסדר? לא פחות, אין לי טענה כזאת, וכל הסיפור הזה של סיקור כשוחד בעיניי זאת טענה משונה, בסדר?

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: נעבור לשאלות.

ש: בסדר, אני רק רוצה להניח את זה על השולחן, בוא נתחיל בדברים פשוטים, בוא תספר קצת על עצמך, תפקידים ציבוריים מרכזיים שעשית, מה אתה עושה היום?

ת: קודם כל תודה שהזמנתם אותי ולו רק כדי שפעם אחת ולתמיד תינתן לי הזכות לומר בדיוק את אשר קרה שם, לא באמצעות צייצנים ולא באמצעות שום כלי אחר.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: מר כבל סליחה שאני מפריעה לך, יש שאלות ויש תשובות.

העד, מר איתן כבל: אני יודע.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אני לא יודעת מה יעלה פה ומה אדוני,

העד, מר איתן כבל: גברתי, אני מבטיח לך שאני אשיב על כל שאלה ושאלה, אני רק רוצה לומר לכבודה, זה לא עניין ברור מאליו שאני מופיע כך, זה לא דבר ברור, זאת אומרת, ולו רק בשביל המשפט שיכולתי כבר לסיים אותו לומר את אשר אני גם מרגיש, לגיטימי בעיניי, תודה גברתי.

עו"ד עמית חדד: מאה אחוז, תציג את עצמך.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אני רק חוזרת ואומרת שהמסגרת היא שאלות ותשובות, בסדר?

העד, מר איתן כבל: ברור, ברור, אני ניהלתי איזה דיון אחד או שניים בחיי, תודה.

כב' הש' משה בר - עם : לא לגלוש לדברים.

העד, מר איתן כבל : ברור, גם הזמן שלי יקר.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : כן.

העד, מר איתן כבל : תודה לכם, לגופו של עניין, איתן כבל, בן 67, נשוי לנועה, 4 בנות, זה לא סימן בנים, כיהנתי בכנסת בשלל תפקידי, יצקתי מים על ידיו של שמעון פרס ז"ל, יצחק רבין ז"ל, עבדתי, הייתי יועצו ועוזרו של שר הבינוי והשיכון דאז בנימין פואד בן אליעזר, נכנסתי לכנסת וכיהנתי בה אם אינני טועה כעשרים שנה, זכות גדולה הייתה עבורי להיות בכנסת לאחוז בשלל תפקידים, כשהייתי שר, התפטרתי אני רוצה להזכיר מלחמת לבנון השנייה כי חשבתי שכל הממשלה צריכה להתפטר אחרי מלחמת לבנון השנייה ולא נרחיב לימים האלה, לגופו של עניין, הייתי בתפקידי האחרון יו"ר וועדת הכלכלה, הייתי גם מזכ"ל מפלגת העבודה, הייתי יו"ר סיעת העבודה, ב-2019 סיימתי את תפקידי בכנסת ישראל והיום אני איש עסקים, אני רק רוצה שתדעו אני סיימתי לא שמישהו צריך איך אומרים להרגיש שאני כאילו מסכן או משהו חס וחלילה אבל תמיד חושבים שבכנסת אחרי שתי קדנציות כולם מקבלים יש להם פנסיה לכל החיים, האגדה הזאת לא קיימת, אז לגופו של עניין, אני סתם מספר מותר גם אנקדוטה, לגופו של עניין, אני כאן היום עומד כאן בפניכם, איש עסקים וזהו.

ש : מאה אחוז, עכשיו בסיפור שלנו בתיק אלפיים אתה נקראת למשטרה, אני ספרתי 4 פעמים, נכון?

ת : אמת.

ש : בתחילת 2017, ב- 10/1 וב- 2/2, וב-18/1/18 וב-14/6/18, נכון?

ת : אמת.

ש : במשטרה אתה אמרת אך ורק אמת.

ת : אמת לאורך כל הדרך, אז וגם היום.

ש : לא שיקרת.

ת : לא שיקרתי.

ש : לא הסתרת.

ת : לא הסתרתי.

ש : שיתפת את החוקרים בהכל.

ת : שיתפתי את החוקרים בכל.

ש : מהיום הראשון ועד היום האחרון.

ת : אמת אמת.

ש : לא שמרת על זכות השתיקה.

ת: לא.
ש: וכל שאלה נתת את התשובה הכי נכונה שאתה יודע, תמיד.
ת: אמת.
ש: ואף פעם לא התכוונת להסתיר משהו מהחוקרים.
ת: מעולם לא.
ש: ולא התכוונת לספר להם חצי אמת.
ת: אמת.
ש: לא עשית דבר כזה.
ת: ממש לא.
ש: או קיי, בסדר, לא עשית את זה דרך אגב כי מעולם לא הרגשת שיש מה להסתיר או לשקר, לא חשבת שאתה ביצעת איזושהי עבירה אף פעם.
ת: אמת ויציב.
ש: גם כשחקרו אותך כעד כלומר בהודעה פתוחה וגם כשחקרו אותך באזהרה כחשוד.
ת: נכון.
ש: אף פעם לאורך כל הדרך לא היית בעל תודעת חטא שביצעת עבירה כלשהי.
ת: חד משמעית.
ש: או קיי, בסדר, קראו לך פעם מהתביעה אתה הרי היית עד תביעה, עדיין עד תביעה מספר 295, פעם מישהו יצר אתך קשר מהפרקליטות ודיבר אתך על התיק?
ת: לא, מעולם לא. הדבר היחיד שקיבלתי זה מכתב שאסור לי להתראיין או לעסוק בעניין הזה עם שום גורם וכך היה.
ש: הבנתי, בסדר. בשלב מסוים ראיתי שאתה הפכת להיות כותב מאמרי דעה ב- YNET לאורך השנים נכון?
ת: לא, לא זכור לי. אולי כתבתי איזה מאמר או משהו.
ש: כן, כן.
ת: כן, יכול להיות, יכול להיות.
<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן</u>: אתה הפכת להיות כותב זה אומר משהו שגרתי.
ש: אני רואה שיש לא מעט כאלו, יכול להיות שזה עניין של הגדרה.
ת: אני רוצה שתראה לי את מה שכתבתי.
ש: אני אראה לך בטח, אתה זוכר שכתבת מאמרי דעה ב- YNET לקבוצת ידיעות אחרונות?
ת: את האמת לומר לך בהן צדק אני לא זוכר.

ש : לא זוכר .
ת : זה כנראה לא היה מספיק חשוב, אני ממש לא זוכר .
ש : כל מאמר דעה הוא חשוב, כך ניסו לטעון בתיק ארבעת אלפים.
ת : או קיי.
ש : כבל באולפן YNET , זה למשל בינואר 2019.
ת : אני במקרה אדון פוליטי הייתי אז.
ש : הכל בסדר, אמרתי לך שאין לך טענה כלפייך נכון מר כבל?
ת : כן, אני רק אומר זה לא מאמר דעה.
ש : זה שלך מ-2021, זה אתה כתבת.
ת : כן, אם זה מופיע אני כתבתי.
ש : מאה אחוז, עוד מאמר דעה, עוד דעה, יולי 2021.
ת : או קיי, אני כבר לא חבר כנסת אז.
ש : מאה אחוז, רק תאשר לי.
ת : כן, אם זה מופיע אז אכן.
ש : אתה עד תביעה, אתה כותב, אתה מתראיין ב- YNET, לא חשבת אף פעם שיש איזה אינטרס סותר שאתה כותב מאמרי דעה ומתראיין ל- YNET ואתה עד תביעה בתיק נגד הבעלים של העיתון.
ת : מעולם לא חשבתי כך.
ש : או קיי, בסדר, אתה היית פוליטיקאי שנים רבות, גם היום דרך אגב אתה מתבטא הרבה בעניינים פוליטיים נכון?
ת : אמת ויציב.
ש : רק בלי להיכנס לתוכן הדברים אבל אני שומע אותך לא מעט נאמר בעדינות אתה לא מציג את הקו שהוא מבחינה פוליטית לטובת הלקוח שלי נכון?
ת : התנגדות נחרצת.
ש : בסדר, כי הייתה טענה שאולי אתה עד מזוהה אתנו או משהו כזה.
ת : לא, אין סיכוי.
ש : כן, בסדר, הייתה טענה כזאת כשלא היית בחדר, אז אני רק רציתי לוודא.
<u>עו"ד אלון גילדין :</u> אני לא מבין את הטענה.
<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> כן, כן, אדוני צודק, נמשיך.
<u>עו"ד עמית חדד :</u> אני כן מבין את העניין, לדעתי הוא לא צודק אבל נתקדם.
<u>עו"ד אלון גילדין :</u> אני טענתי כשהעד לא בחדר.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : הלאה, הלאה, חבל על הזמן.

עו"ד עמית חדד : טוב, בסדר, תאשר לי שבמשך כל השנים שאתה היית פוליטיקאי ועוזר, פרס ז"ל, רבין ז"ל, פואד ז"ל היית עוזר שלו, אני זכיתי לייצג אותו.

כב' הש' משה בר - עם : רק אדוני מאשר?

העד, מר איתן כבל : כן, כן, סליחה, כן, אמרתי שהייתי עוזרם, אמרתי, אני מאשר.

עו"ד עמית חדד : כל האנשים האלו היו בקשר קרוב עם התקשורת כל הזמן.

העד, מר איתן כבל : תקשורת היא כלי עבודה מספר 1 של כל אחד מהמנהיגים בוודאי כל מי שעבדתי אתו, חד משמעית.

ש : תאשר לי שמעולם לא שמעת אף אחד, לא הם ולא לך כנבחר ציבור, אף אחד מעולם לא בא וטען בפנייך שיש מושג שנקרא זיקת סיקור, לא שמעת מעולם על המושג הזה, תכף אני אסביר לך אותו.

ת : או קיי, אני מודה שלא שמעתי.

ש : או קיי, הטענה שאם אתה מבקש סיקור מכלי תקשורת אתה מנוע לעסוק בענייניו של כלי תקשורת, זה דבר שמעולם, לא יועמ"ש , לא חבר כנסת וותיק ממך אף אחד לא אמר לך דבר כזה אף פעם.

ת : אני לא מכיר את המושג הזה.

ש : או קיי, בסדר, היית יו"ר וועדת הכלכלה נכון?

ת : אמת.

ש : מפעם לפעם לפחות היא דנה בחוקים או בתקנות בתחום התקשורת נכון?

ת : לגמרי, מלא בתחום התקשורת, הרבה מאד.

ש : ועדיין אתה אף פעם לא חשבת שבגלל שאתה עוסק בכלי תקשורת כזה או אחר אתה לא יכול לבקש ממנו סיקור או להתראיין אצלו, לדבר עם הבעלים, מעולם לא חשבת שיש ניגוד עניינים בזה, זה דבר שאף פעם לא נטען על ידי יועמ"ש של הוועדה או כל גורם אחר בפנייך נכון?

ת : נכון.

ש : או קיי, לגבי המשפט שלנו, אתה עוקב אחרי המשפט?

ת : אני מודה שכמעט ולא.

ש : טוב, אז בשם צוות ההגנה אנחנו מעט נעלבים.

ת : אתה יכול להיעלב זה בסדר.

ש : בוא נתחיל לצלול ישר לעניין.

ת : בבקשה.

ש : וזו ההתנהלות הפרלמנטרית בכל מה שקשור להצעת החוק שהיא מושא כתב האישום, הצעת החוק ישראל היום, אתה מניח את הצעת החוק על שולחן המזכירות בחודש מרץ 2014 נכון?

ת : יכול להיות, אני לא זוכר את התאריך.

ש : בוא אני אראה לך.

ת : אני מניח, אני רוצה לקוות שכל מה שאתה אומר לי כתוב, תראה לי, אני מקבל.

ש : אני אראה לך, הנה זו הצעת החוק שאתה מניח, קח את זה ממני כנתון.

ת : או קיי.

ש : זה מרץ, במקום שתחפש עכשיו, מרץ 2014, אתה רוצה להסביר באופן כללי מה היה הרעיון המסדר בהצעת החוק הזאת?

ת : כן, אני אומר כך, הרעיון הוא,

ש : זה נ/2236, תמשיך.

ת : הרעיון הוא, קודם כל אתה רואה שפה כמעט כל הכנסת מופיעה כמגישה זה דבר אחד, דבר שני – הרעיון להתחיל את תהליך החקיקה החל אחרי שדנקנר, היה כינוס של מעריב, עובדי מעריב בכנסת אחרי שדנקנר הודיע שבכוונתו לסגור את העיתון מעריב, מבלי להרחיב יתר על המילה כשיצאנו משם אמר לי אז מי שהיה דוברי, דניאל הרוש, חייבים איתן לעשות עם זה משהו ומשם בא הרעיון להתחיל להתמודד עם המציאות של ישראל היום שראיתי אותה אז בצורה מאד מאד ברורה, אני קודם כל אדם פוליטי אני לא צריך להתנצל בפני אף אחד, אני שם את הדברים כמו שהם, ראיתי גם ואני יכול לומר לך עיתון, שאז לפחות היום הוא כבר לא כזה, שלפי תפיסתי פעל בניגוד לכל הליך דמוקרטי, עיתון שעשה הכל למען אדם אחד בלבד ובדרך גם גרם לכך שהעיתונות הישראלית תכנס למדבר מאד לא פשוט, או קיי, עובדה מעריב גם לא הצליח להתרומם מאז, ובדרך שבעיניי הייתה מאד מאד לא כלכלית ונכונה ומשם אני מתחיל את התהליך, פונה ליועצת המשפטית של וועדת הכלכלה על פי ההליך המקובל בכנסת ישראל, כשחבר כנסת רוצה להניח הצעת חוק הוא בא לייעוץ המשפטי של הכנסת ואין שאלה כאן אם הייעוץ המשפטי אוהב את החקיקה, לא אוהב את החקיקה, התפקיד שלו הוא לסייע לחבר כנסת להכין את החקיקה וכך היה.

ש : אנחנו נגיע לזה. מה הייתה המטרה של החוק?

ת : המטרה של החוק וחשוב לי כבוד השופטים אחת ולתמיד לומר זאת, מעולם לא ביקשתי לסגור את עיתון ישראל היום, מעולם, יש עיתונאים יוצאים מן הכלל היו שם, הדבר היחידי שראיתי לנגד עיניי הוא הנושא הדמוקרטי, כמו שניהלתי מאבק לא פשוט עד כדי שמשטרת ישראל הייתה צריכה לשמור על ביתי במאבק מול ערוץ 7 שפעל באופן בלתי חוקי, וזה לא פשוט לצאת נגד הרוב, וגם כאן, הפעילות שלי הייתה פעילות למעט הדמוקרטיה הישראלית, היא לא הייתה נגד בן אדם ולא בעד

בן אדם, היא הייתה לחזק את עולם התקשורת ואנחנו רואים גם, רואים מה קרה, היום לשמחתי היום הוא עיתון שמונח על אדני ברזל, מייצג את כלל הציבור, זה לא ימין או שמאל.

ש: איך, הוא תומך בבנט.

ת: לא, אתה יודע צחוק הגורל, אני אומר לך ואומר לשופטים, אני מעולם לא ביקשתי לסגור את העיתון, נתניהו היה שמחר מאד אם העיתון היה נסגר היום.

ש: או קיי, בסדר.

ת: צריך שייאמר.

ש: כן, אתה החתום הראשון על הצעת החוק.

ת: נכון.

ש: מה זה אומר?

ת: בפרקטיקה של הכנסת יש את המציע המוביל.

ש: או קיי.

ת: או קיי, ואליו יש את המצטרפים מכל סיעות הבית, במקרה הזה אפשר לראות יש רשימה מכובדת מכל סיעות הבית.

ש: זה אומר שאתה יוזם החוק והשאר מצטרפים אלייך.

ת: כן, כן, אמת.

ש: או קיי, אתה אומר כל הכנסת הובילה את החוק הזה, זה נכון, אנחנו רואים פה שאתה ממפלגת העבודה, נכון?

ת: אמת.

ש: ואיילת שקד מהבית היהודי.

ת: רוברט היה מישראל ביתנו, לפיד, ש"ס, ויש עתיד.

ש: זו הצעת חוק שחתומים עליה, להוציא את הליכוד, כל סיעות הבית נכון?

ת: אמת.

ש: זה לא דבר כל כך תדיר שיש לך גם אופוזיציה וגם קואליציה להצעת חוק.

ת: נכון.

ש: בטח בכנסת של 2014, זאת אומרת שלפני שאתה מגיש את הצעת החוק יש עבודה פרלמנטרית משמעותית שאתה עושה מול המפלגות.

ת: אמת.

ש: כדי שיתמכו בהצעת החוק הזאת.

ת: אני לא יצאתי לדרך לפני שווידאתי שיש לי שותפים לדרך.

ש : לא שותפים, שאתה מצליח.

ת : בוודאי, התכוונתי שותפים במובן הזה שותפי אמת שילכו אתי לאורך כל הדרך כי אני יודע את המשמעות של חקיקה מן הסוג הזה מול ישראל היום שהבעלים שלו הוא שלדון אדלסון, אני מודע לזה.

ש : נדבר על זה, בעיני זה נושא חשוב, גם הצעד של ישראל היום הוא צעד חשוב שלטעמי הוזנח, כדי לעשות את זה אתה מקיים פגישות עם פוליטיקאים?

ת : בוודאי, אני נפגש,

ש : גם קואליציה וגם אופוזיציה?

ת : עם כולם בוודאי.

ש : ואתה מצליח נכון?

ת : אמת.

ש : אתה סיפרת במשטרה שליברמן היה הראשון שפנית אליו זה נכון?

ת : נכון.

ש : כי הוא היה אז בקואליציה?

ת : לא, ליברמן פשוט מאד אפשר לקבל את דעותיו או להתנגד לדעותיו, אבל כמאמר הפרסומת מילתו היא מילה וידעתי שקודם כל אני צריך לפנות למי שאני אדע שאם הוא לא הולך אתי אז לא כדאי לי בכלל להתחיל להניע את המהלך.

ש : ובאמת ליברמן אמר לך שהוא הולך אתך.

ת : כן.

ש : ידעת מראש שליברמן יתמוך בהצעת החוק.

ת : אני לא ידעתי.

ש : איך שכנעת אותו לתמוך?

ת : מה זה איך שכנעתי אותו.

ש : בוא תספר לנו איך שכנעת אותו.

ת : ישבתי אתו.

ש : כן.

ת : הצגתי בפניו את העניין, אמרתי לו כמו כל פוליטיקאי,

ש : זה עיתון של הימין.

ת: לא, זה היה עיתון של נתניהו , כאן הטעות שלך, כאן הטעות שלך, הטעות הגדולה שלך היא שהעיתון בתפיסת העולם של שאר הפוליטיקאים לא היה שהוא עיתון של הימין, הוא עיתון של נתניהו , זאת אומרת כך זה נתפס בעיני כולם.

ש: ידעת על הקשרים הטובים של ליברמן עם ידיעות אחרונות?

ת: לא.

ש: לא ידעת.

ת: לא ידעתי.

ש: טוב, ידעת שליברמן זוכה לסיקור חיובי וטוב בידיעות אחרונות?

ת: לא עקבתי.

ש: ידעת או לא ידעת?

ת: לא ידעתי.

ש: הכרת את העובדה שהוא מתראיין לעתים תכופות מאד באולפן YNET?

ת: לא בדקתי. לא הכרתי.

ש: כמובן שגם אם היית יודע את זה זאת לא הייתה בעיה מבחינתך לרתום אותו לטובת.

ת: לא צריכה להיות בעיה בכלל.

ש: אין קשר בין הדברים.

ת: אין קשר.

ש: זה שמישהו מקבל סיקור חיובי אוהד בקשר עם בעלים של כלי תקשורת לא אומר שהוא לא יכול לקדם חוק לטובת התקשורת מבחינתך.

ת: מבחינתי אם לא אי אפשר יהיה להתקדם בכנסת בשום חוק.

ש: בסדר, אתה פונה לליברמן, ראינו שמי שחתום זה חבר הכנסת אילטוב מהסיעה שלו, למה זה עובד בצורה הזאת, אתה יכול להסביר?

ת: אני מניח שליברמן שהוא השליט בישראל ביתנו אמר מי שיחתום על החקיקה כאן זה יהיה אילטוב.

ש: זה דבר לגיטימי?

ת: כן, חדשות לבקרים זה קורה.

ש: את מי עוד פגשת?

ת: אם אינני טועה את יאיר לפיד, עבדתי מול עופר שלח שהיה ראש סיעה אם אינני טועה אז, נפגשתי עם איילת שקד שהיא גם חתומה על הצעת החוק, נפגשתי אם אינני טועה עם ציפי לבני, את האמת שנפגשתי עם כל ראשי הסיעות כמעט להוציא הליכוד.

ש : אריאל אטיאס גם.
ת : אריאל אטיאס כן, מש"ס, כן כולם מופיעים פה.
ש : מישהו אמר לך שהוא בקשר עם מר מוזס?
ת : לא, אף אחד.
ש : ידעת שמישהו מהם בקשר עם מוזס?
ת : לא, זה לא היה חשוב לי בכלל, זה לא משנה בכלל.
ש : אני שואל אותך.
ת : לא יודע, לא יודע, לא.
ש : לא ידעת.
ת : לא ידעתי.
ש : זאת התשובה שלך.
ת : כן.
ש : חבר הכנסת אטיאס אומר שמי שפנה אליו הוא איתן כבל זה נכון, אתה מאשר את זה?
ת : כן, כן, אני מאשר.
ש : חבר הכנסת יצחק כהן.
ת : גם משס.
ש : פגשת אותו?
ת : כן.
ש : אתה למעשה מייצר קואליציה אלטרנטיבית לנתניהו בעניין הזה.
ת : נכון.
ש : ואתה לא עושה את זה לבד.
ת : אני עושה את הכל לבדי.
ש : בסדר,
ת : כמו בכל החוקים האחרים שלי.
ש : מאה אחוז.
כב' הש' עודד שחם : העובדה שכלי תקשורת אחרים שעשויים להיפגע מהעניין היא רלוונטית כשמקדמים הצעת חוק כזאת?
העד, מר איתן כבל : מבחינתי בוודאי, הרי נקודת המוצא שלי הייתה כבודו שיש פגיעה קשה, היא כבר קרתה.
כב' הש' עודד שחם : ולכן לצורך העניין אדוני נפגש עם גורמים רלוונטיים באותם כלי התקשורת?

<u>העד, מר איתן כבל</u> : אני יכול לומר לאדוני כך, נפגשתי, וזה חלק בלתי נפרד מהפרקטיקה של עבודת הכנסת כמו בכל החוקים שלי לא רק שנפגשתי הקפדתי לשמוע מה יותר דעות, כי בכל חקיקה...

<u>כב' הש' עודד שחם</u> : כשאדוני אומר נפגשתי, נפגשת עם בעלים של כלי תקשורת?

<u>העד, מר איתן כבל</u> : גם בעלים, גם נציגים, גם שליחים.

<u>כב' הש' עודד שחם</u> : אדוני נפגש גם עם מר מוזס?

<u>העד, מר איתן כבל</u> : נפגשתי גם עם מר מוזס, נפגשתי גם עם הנציגים של שלדון אדלסון, נפגשתי עם הנציגים של עיתון הארץ, נפגשתי עם כולם, כולם, כולם, זו האמת כמו שהיא, וכל אחד באופן טבעי מנסה להביא את עמדותיו ודעותיו אל תוך החקיקה.

<u>כב' הש' עודד שחם</u> : העמדה של אותם כלי תקשורת בעניין הזה אני מניח היא שיש מקום לקדם.

<u>העד, מר איתן כבל</u> : בוודאי, לגיטימי.

<u>כב' הש' עודד שחם</u> : ומר מוזס בכלל זה.

<u>העד, מר איתן כבל</u> : בוודאי, הכי לגיטימי.

<u>כב' הש' עודד שחם</u> : כן.

ש : מישהו דרך אגב אמר לך משהו אם לא תקדם את החוק הזה, נעזור לך אם כן תקדם את החוק?

ת : מעולם, חשוב לי לומר גם לכבוד השופטים, לא אומר גם אנשים שאני לא אוהב את דרך פעולתם לא אומר על אף אדם מילה רעה.

ש : לא, זאת לא השאלה שלי.

ת : אני הבנתי את השאלה שלך, אני הבנתי היטב.

ש : כן.

ת : היטב הבנתי.

ש : כן.

ת : אני רוצה שיובהר, לא הוצע לי מעולם, מעולם, לא נאמר לי, לא ברמז או בזה, הדבר היחיד שהיה ובטח תכף תרצה להתייחס אליו אלו הפגישות שהיו לי עם השליחים של שלדון אדלסון בשני מעגלים שהציעו לי להיפגש אתו ועם אשתו.

ש : זהו.

ת : לארוחת ערב יחד עם אשתי, זה הכל, ודיברו בשבחו זה הדבר היחיד שהיה, אני לא אומר על אף אחד, אני גם עונה בצורה הכי ברורה.

ש : וגם מהצד של מוזס מעולם.

ת : מעולם לא.

ש : דיברת גם עם אריה דרעי?

ת : בוודאי.

ש : גפני?

ת : אני מניח שכן, כן, גפני אבל כמו גפני.

ש : תגיד לי עם יאיר לפיד אמרת שדיברת.

ת : דיברתי.

ש : למה הוא לא חתום על ההצעה? למה חתום מישהו מהסיעה שלו?

ת : זה כמו שליברמן לא, ראשי סיעות לא רצו לחתום, ראשי מפלגות לא רצו לחתום, אני מניח, אתה יודע, בוא נאמר את זה כך, נדיר מאד שראשי מפלגות בפרקטיקה של הכנסת חותמים על הצעות חוק למעט אם אינני טועה כשמדובר בחקיקה של פיזור הכנסת נדיר מאד יהיה לראות שראשי מפלגות חתומים על הצעות חוק.

ש : בסדר, אלעזר שטרן מהסיעה של ציפי לבני חתם, גם דיברת עם ציפי לבני.

ת : נכון.

ש : איך רתמת את איילת שקד לחתום על הצעת החוק? איך שכנעת אותה?

ת : דיברתי אתה, הצגתי בפניה את הדברים, היא לא שאלה אותי יותר מדי, אמרה אני אתך בעניין, אני רוצה שתבין כמו שאמרתי לך ורוצה להזכיר שאיילת או בכלל כל הרעיון להציג את ישראל היום כעיתון שהוא היה אז לפחות עיתון בעל אוריינטציה ימנית שפתוח לכולם זה לא בדיוק היה העניין הזה, להם היה, זאת אומרת חלק מהחכמה הפוליטית של חקיקה זה לדעת ולהכיר אל מי לפנות, איך לפנות ולדבר על העניינים.

ש : ואת זה אתה עשית.

ת : עשיתי טוב כן.

ש : לבד.

ת : לבדי.

ש : שוחחת עם מר בנט?

ת : יכול להיות, סביר להניח שכן.

ש : איילת שקד, הגב' שקד אמרה באחת הכתבות ראיתי שבגלל שהעיתון ישראל היום התעמר בה לכן היא תמכה בהצעת החוק, זאת אומרת היא קשרה בין הסיקור שהיא קיבלה בישראל היום, היא דיברה אתך על זה?

ת : לא.

ש : תגיד לי כשדיברת עם בנט ושקד הם סיפרו לך שהם הלכו להתייעץ בקשר להצעת החוק עם גב' גלי בהרבה מיארה?

ת : אני לא הכרתי לא שמעתי את השם הזה, אני מודה, עד כשהיא הייתה יועמ"ש .

ש : אז פתאום מישהו הביא אותה.

ת : לא, לא, לא, אתה שואל אותי או עונה?

ש : אני שואל אותך.

ת : אז אני עונה לך, לא הכרתי אותה אפילו, לא.

ש : טוב, נשאל אותה. אתה יודע למה הם חשבו שיש צורך להתייעץ עם הגברת מיארה?

ת : כיוון שאינני זוכר שהם אמרו לי שהם אמרו לי שהם הולכים להתייעץ עם הגב' מיארה אז לא זכור לי בכלל ש... לא, לא זכור לי דבר כזה בכלל.

ש : טוב, ב- 2014 אתה היית חבר כנסת מטעם העבודה.

ת : אמת.

ש : יו"ר שלך היה הנשיא היום מר הרצוג.

ת : כן, יצחק הרצוג.

ש : כן, יצחק בוז'י הרצוג, כן?

ת : אמת.

ש : או קיי, הוא תמך בחוק?

ת : כן, הוא תמך בחוק.

ש : תראה, אתה יודע דרך אגב שגם הוא היה בקשר עם נוני מוזס?

ת : לא הייתה לי ידיעה שהוא חבר או בקשר, לא.

ש : כמו שיאיר לפיד נפגש עם מר מוזס.

ת : אני מניח, לא שאלתי אותו אבל אני מניח.

ש : תאשר לי שחברי כנסת, שרים, נבחרי ציבור נפגשים תדיר, אני לא אומר כל יום, אבל פגישות עם בעלים של כלי תקשורת זה דבר נפוץ מאד.

ת : דבר נפוץ.

ש : וגם בקשות סיקור מבעלים של כלי תקשורת זה דבר נפוץ.

ת : זה אני לא יודע.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> אדוני עכשיו חוזר אחורה?

<u>עו"ד עמית חדד :</u> בסדר.

ת : אין לי מושג, יכול להיות, אני לא יכול לדבר בשמם.

ש: בסדר, אתה יודע שהרצוג, יצחק הרצוג כשהוא התראיין בנושא של חוק ישראל, אחרי שלמעשה היה את הפרוץ בתיק אלפיים אז הוא סיפר ברדיו לגברת אילנה דיין, שואלת אותו אילנה דיין נפגשת עם נוני מוזס בשנים האחרונות? הוא אומר בוודאי, תמכת בחוק שיגביל את ישראל היום? הוא עונה בהחלט, אני אפילו הצגתי את זה במערכת שהייתי באחת הישיבות, זה דברים שאתה מכיר.

ת: כן, לא ידעתי את זה אבל אני אומר זה לא מפתיע.

ש: טוב, אמר הרצוג שהוא שוחח עם שלדון אדלסון, אתה ידעת את זה?

ת: לא שאני זוכר היום שהוא אמר לי דבר כזה.

ש: הוא אמר שהוא אמר לשלדון שאם הוא יראה בישראל היום מאמר שנוגד את עמדת הממשלה אז הוא יסיר את התמיכה בחוק ישראל היום, אתה מכיר את זה?

ת: לא.

ש: ממש אם אתה,

(הדוברים מדברים יחדיו)

<u>כב' הש' משה בר - עם</u> : אולי נתמקד בדברים שהעד יודע?

<u>עו"ד עמית חדד</u> : אני אומר לאדוני, אני לא מתעמת עם העד בקשר לתשובות שלו.

<u>כב' הש' משה בר - עם</u> : לא אמרתי שאתה מתעמת.

<u>עו"ד עמית חדד</u> : אני מקבל את התשובות, אנחנו נראה בהמשך נאמר בעדינות שיש לפעמים פערים.

<u>כב' הש' משה בר - עם</u> : בסדר.

<u>עו"ד עמית חדד</u> : אז אתה לא מכיר את השיח הזה.

<u>העד, מר איתן כבל</u> : אני לא מכיר.

ש: לא מכיר, בסדר, עכשיו העובדה שחברי כנסת מתנים את התמיכה שלהם שזה תלוי במה יכתבו בעיתון, אם יכתבו כך, אם יכתבו אחר אז הם יתמכו או לא יתמכו בהצעת החוק זה לא דבר שבזמן אמת אתה מדבר עליו במושגים של שוחד, נכון?

ת: ממש לא.

ש: בכלל לא חשבתם, אף אחד לא חשב, אתה חבר הכנסת שאתה מכיר שדיברת אתם על סיקור כשוחד שאפשר לקבל אותו זה לא דבר שעבר לכם בראש באותה תקופה.

ת: כשאני הובלתי את החוק הנושא הזה לא היה על סדר יומי בכלל.

ש: כי לא העליתם בדעתכם, אף אחד לא חשב ש... אני מדבר עלייך ועל האנשים שאתה מכיר.

<u>עו"ד אלון גילדין</u> : לא, מה זה האנשים שאתה מכיר.

ש: עלייך, עלייך, האם דיברת עם חבר כנסת אחר שאמר לך? סיקור במושגים של שוחד, שאם אתה מקבל סיקור זו טובת הנאה שיכולה להיות שוחד וצריך להיזהר בזה, זיקת הנאה, כל העולם הזה זה עולם חדש שלא היה לפני החקירות של נתניהו , לא הכרת דבר כזה.

ת: אדוני עורך דין .

ש: כן.

ת: זה נשמע כמו פתיח לעבודה סמינריונית, אני לא מכיר דבר כזה, אני לא עסקתי בזה, אני הנחתי הצעת חוק, לא שאלתי אותם מה הם חושבים, אני באתי, אתה רוצה לחתום על הצעת החוק ולהיות חלק ממנה? כן כן, לא לא, כך ראיתי את זה, גם אני לא חושב שאנשים חשבו במושגים כאלו, זו האמת.

ש: לפני זה הסברת שאתה משכנע אנשים.

ת: כן, בוודאי.

ש: זה לא אני בא עם הצעת החוק.

ת: לא, אתה בא ויושב.

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת: אני קודם כל תראה.

ש: או שליח ששלחת להחתים אנשים.

ת: אני קודם כל לא שליח ולא שרף, אני עצמי הלכתי מאחד לאחד, ניהלתי שיחה, אף אחד הוא גם כן לא עובד שלי.

ש: מאה אחוז.

ת: אני לא בא ואומר אח שלי הנה יש לי פה תחתום, אתה יושב אתו, אתה מכבד אותו, כמו כל דבר ודבר.

ש: בסדר, אתה שוחחת על הצעת החוק עם חברי הכנסת מהליכוד נכון?

ת: אני האמת לא זוכר , זאת אומרת יכול להיות, יש מצב.

ש: היו חברי כנסת מהליכוד שתמכו בחוק הזה נכון?

ת: אם אינני טועה כן, הם היו שמחים לחתום על הצעת החוק אבל הם לא חתמו עליה כי הם ידעו מה יקרה להם אחר כך בישראל היום.

ש: או קיי, והם ידעו גם על ההתנגדות של יו"ר המפלגה שלהם.

ת: כן, כן, חד משמעית, ברור.

ש: הייתה התנגדות עזה של מר נתניהו .

ת: נכון.

ש: זאת אומרת אתה ידעת שראש הממשלה מתנגד באופן נחרץ לחוק הזה, זה לא היה סוד.
ת: זה לא היה סוד.
ש: או קיי, אתה גם שוחחת עם יריב לוין וזאב אלקין על הצעת החוק הזאת נכון?
ת: אני מניח שדיברתי אתם כי הם נשאו בתפקידים מנהליים בתוך המערכת של הקואליציה, כן, אני מניח שאם דיברתי אתם זה בדרך כלל צריך להיות לא כדי להחתים אותם, ברור, אלא כדי להבין אם אני אוכל להעלות, איך להעלות, הפרוצדורה המקובלת בתוך התהליך של הכנסת.
ש: או קיי, דרך אגב באמת ההתנהלות גם מולם בכל מה שקשור להצעת החוק היא התנהלות מקובלת שלך בהתנהלות בין אופוזיציה קואליציה?
ת: זה לא התנהלות רק שלי, כך הכללים בכנסת, כשאתה רוצה להעלות הצעת חוק מסוג כלשהו יש דרך פעולה שאחר כך אתה מחליט האם אתה מוכן ללכת עם דרך הפעולה הזו או לפעול בדרך אחרת, זה מה שהיה, פניתי חד משמעית.
ש: ההתנהלות כאמירה כללית היא התנהלות נורמטיבית, רגילה, שגרתית בחייה של כנסת.
ת: נכון.
ש: לא היה שום דבר חריג או מיוחד או שונה.
ת: נכון.
ש: או קיי, עם נתניהו מעולם לא שוחחת על הצעת החוק.
ת: מעולם לא.
ש: ולא קיבלת ממנו מסר, ולא שידרת לו מסר.
ת: מעלם לא.
ש: לא מסר של תיאום, לא מסר של תמיכה.
ת: מעולם לא, והיו לי לאחר מכן אתו במסגרת משא ומתן קואליציוני שהייתה תקופה שניהלתי מולו ומול יריב לוין ומעולם הנושא הזה לא עלה.
ש: ולא העברת מסר של ריכוך או של תמיכה מנוני אליו או קיבלת,
ת: מעולם לא קיבלתי מאף אחד וגם לא ידעתי על קשר ביניהם כלום.
(הדוברים מדברים יחדיו)
ש: בסדר מצוין, אתה עדכנת את מוזס מי מחברי הכנסת מסכים לחתום אתך על הצעת החוק נכון?
ת: הוא שאל אותי, וכן, חד משמעית כן, העניין ברור.
ש: גם עדכנת אותו עם מי אתה נפגש נכון?
ת: לא, לא תמיד. לפעמים הוא שאל אותי, זה לא משהו חריג.

ש : בסדר, אתה ביקשת ממוזס לפנות לחברי כנסת אחרים, לסייע לך לרתום אותם לתמיכה בהצעת החוק?

ת : אני לא זוכר את זה.

ש : אני אומר לך שהיה דבר כזה.

ת : יכול להיות, הוא בעל אינטרס, זה לגיטימי.

ש : ברור שזה לגיטימי, זה הכי לגיטימי בעולם.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> מר רק זו עדותו.

ש : אתה הגדרת את מוזס כלוביסט של עצמו.

ת : אם אמרתי הייתי אומר את זה גם היום.

ש : מצוין.

ת : הייתי אומר את זה על כל הצעת חוק שמונחת שמי שבעל עניין בעד או נגד מנהל קרבות וחלק קרבות קשים ולא פשוטים כדי להתנגד לחוק או להעביר את החוק.

ש : מאה אחוז, כך עובדת הכנסת.

<u>כב' הש' עודד שחם :</u> מר חדד.

ש : אני מתקדם, אמרת במשטרה שאמרת למוזס תעזור לי מול פלוני, מול אלמוני.

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> אתה יכול להפנות?

ש : כן, 10/1/17.

ת : תראה לי, אני לא זוכר שאמרתי דבר כזה.

ש : עמוד 51 שורה 31, כורש בר נור שואל אותך לא אמרת לו תעזור לי מול זה מול זה? ואז אתה אומר יכול להיות שכן, כורש שואל יכול להיות שכן? אתה אומר יכול להיות שכן, סביר גם כן לגיטימי, אתה עומד מאחורי זה.

ת : אני השבתי ואמרתי גם עכשיו.

ש : ברור.

ת : כן.

ש : שואלים אותך אתה דיברת עם כולם? אני דיברתי עם כולם, ברור, אתה מאשר את הדברים?

ת : אני מאשר ואין לי עם זה שום בעיה.

ש : ברור.

ת : בפרקטיקה הפרלמנטרית.

ש : ברור, ברור, אתה אמרת גם בחקירה שלך שלמוזס יש השפעה על הנפשות הפועלות, הכוונה לחברי הכנסת הפוליטיקאים, זה ב- 2/2/17 עמוד 8 שורה 17 אם אתה רוצה אני יכול להראות לך.

ת: תקריא לי את זה ברשותך.

ש: אולי לפני כן, למוזס יש השפעה על חברי הכנסת?

ת: אני מניח שכן, הנחתי אז שכן כמו שלשדון הייתה השפעה גדולה מאד, זה דבר לגיטימי שלבעלי עיתון תהיה השפעה, זאת אומרת לא צריך בשביל זה להיות כאן כדי לומר את הדברים.

ש: אני מסכים אתך, אבל אם תוכל להסביר לבית המשפט מה זה אומר שיש השפעה, איזה השפעה?

ת: אני לא יודע להגיד, אני לא יכול להיכנס לנפשותיהם של אף אחד מחבריי או לדבר בשמם, אני יודע להגיד שהנחת העבודה היא כמו בכל דבר כשמישהו שהוא בעל תפקיד בכיר או נושא בתפקיד בכיר כמו מכובדיי השופטים יש להם מעמד כשהם נשאלים אנשים באופן טבעי יש לזה משמעות, אותו דבר גם כשאתה בעל עיתון ובעל עיתון שנחשב מאד חזק וממול שלדון אדלסון וממול שוקן זאת אומרת אלה אנשים עם כוחות מאד מאד גדולים, כאילו מה לא ברור פה?

ש: אני מסכים, אתה בסוף בחקירה אומר את הדברים אבל אני מעדיף שתגיד את זה באופן כללי, כשאתה אומר הם בעלים של עיתון, למשל בעל ירקנייה גדולה מאד עדיין אין לו השפעה כזאת על חברי כנסת, וההשפעה שיש לבעלים של עיתון על חבר כנסת זה כמו שאמרת מקודם תקשורת זה דבר שמאד חשוב לנבחרי ציבור, נכון?

ת: קודם כל נכון, תקשורת זה הדבר הכי חשוב לנבחרי ציבור כי אם עשית ולא ידעו מזה אז זה חלק בלתי נפרד מהעבודה שלהם.

ש: זה חלק מהדמוקרטיה למעשה.

ת: כן, כן, דרך אגב על תזלזל בירקנייה יש כוחות בכנסת שהם לא יודעים שהם יותר חזקים מבעלי עיתון אבל זה דיון אחר.

ש: בכל מקרה, אני מדבר על הנושא שלנו.

ת: בבקשה.

ש: הכוונה מה סוג ההשפעה שיש למוזס, איזה השפעה יש למוזס? ולשלדון, מה סוג ההשפעה שיש להם, למה שתהיה לו השפעה? אתה אמרת מאד חזקים, עוצמתיים.

ת: תשמע, בסוף אתה בעל עיתון.

ש: כן.

ת: או קיי, הנחת העבודה היא שאתה רוצה להיות במינימום סכסוך עם איל הון כמו שלדון או עם עיתון הארץ,

ש: מה, תסביר, מה הבעיה להגיד? אתה רוצה שאני אגיד את המילים ותאשר אתה, אבל בוא תגיד אתה כי מה יכול לקרות אם אתה בסכסוך עם עיתון הארץ?

ת: סליחה, אני לא קורא בקפה או בכוכבים, אתה מבקש ממני לומר דברים בחוויה האישית של האנשים, לא, אני עונה לך בצורה מאד מפורשת, אני לא צריך עכשיו להתחיל להגיד.

ש: אתה לא צריך לחשוש מזה מר כבל.

ת: אני לא חושש, אין כאן שאלה של חשש יקירי.

ש: למה אתה אומר שלא טוב להסתכסך עם בעלים של הארץ? מה כבר יכול לקרות?

ת: כמו שלא טוב להסתכסך עם בעל המזנון בכנסת, כי בעל המזנון יכול לתת לך אוכל לא כמו שצריך ולא לתת לך שירות כמו שצריך.

ש: מצוין.

ת: זה הכל.

ש: ומה יכול לעשות בעל עיתון?

ת: בעל עיתון אני מניח יכול לקבוע אם תקבל חשיפה או לא תקבל חשיפה, זה ברור.

ש: סיקור.

ת: כן.

ש: או קיי, לכן לנוני מוזס, לבעלים של הארץ, לבעלים של 12, של כל האנשים האלה.

ת: כל המערכת התקשורתית.

ש: היא מערכת שתמיד מקיימת גם נבחרי הציבור ביחס אליה וגם היא ביחס לעצמה מקיימת יחסים מהסוג אתי, אתה טוב אתי אני אהיה טוב אתך, אתה לא טוב אתי אני לא אהיה טוב אתך.

ת: לא אמרתי דבר כזה אני גם לא אומר.

ש: תכף אתה תראה שאתה אומר את זה.

ת: יכול להיות.

ש: אמרת את זה אינסוף פעמים.

ת: יכול להיות תקריא לי, יש עניין של, תקשיב יש קונטקסט ומה הקונטקסט מדבר עליו, זה לא שעכשיו משהו שמשייט לו באוויר ואתה יכול לעשות העתק הדבק על כל דבר, ממש לא.

ש: משייט באוויר,

ת: בבקשה תקריא לי, תקריא.

ש: מר כבל הרי אתה אמרת לפני רגע שיתנו לך סיקור או לא יתנו לך סיקור, זה אתה אמרת.

ת: נכון, יש הבדל בין מה שאמרתי לך עכשיו.

ש: כן.

ת: יש הבדל בין מה שאמרתי לך עכשיו לבין שאתה מנסה לצטט אותי בהקשרים כאלה ואחרים, זה הכל, אני לא רוצה לדבר בשמם של אחרים, אני לא פרשן של אף אחד.

ש: מר כבל, אני מדבר עלייך, מר איתן כבל אתה מעיד ומסביר לי, ואתה מעיד דרך אגב גם על הפרקטיקה כפי שאתה מבין אותה, בזה נסכם את זה, זה ברור שכלי תקשורת אם אתה טוב אתו הוא יהיה טוב ואתה לא תרצה להסתכסך עם בעלי של כלי תקשורת כי הוא יהיה רע אתך, זה דברים שאתה הכרת וראית בזמן אמת נכון?

ת: כל המערכת הפוליטית זה דבר שנראה ומדובר.

ש: בסדר גמור, מצוין. אתה רצית להביא את הצעת החוק להצבעה לפני סוף מושב הקיץ של 2014 נכון?

ת: אמת.

ש: בגלל שיש יותר הצעות חוק מאשר אפשרויות להצביע יש אינפלציה של הצעות חוק, חברי הכנסת מביאים הרבה הצעות חוק, אז לכל סיעה יש מכסה של מספר הצעות שהיא יכולה להביא להצבעה, נכון?

ת: כן, בדרך כלל כן, כן.

ש: ומי שמחליט איך להשתמש במכסה זאת הסיעה עצמה נכון?

ת: נכון.

ש: היא הבעלים, היא יכולה להחליט להצביע על הצעת החוק הזאת ולא על הצעת החוק ההיא ואין לאף אחד אחר שום סיי בנושא הזה.

ת: נכון.

ש: לא לראש הממשלה, לא ליו"ר הקואליציה, לא ליו"ר הכנסת.

ת: נכון.

ש: זו הפררוגטיבה של הסיעה.

ת: נכון.

ש: ולכן ככל שאתה סיכמת עם הסיעה שלך שאתה מעלה הצעת חוק להצבעה אין כוח בעולם שיכול לעכב, למעט מלחמה, אבל אני מדבר באופן כללי.

ת: באופן כללי כל סיעה יש לה את המכסה שלה, היא מניחה את זה בפני המזכירות וזה אמור לעלות להצבעה.

ש: נכון, את הצעת החוק הזאת מי שכללה זאת סיעה העבודה שאתה היית למעשה יוזם החוק השתמשת במכסה שלך.

ת: נכון.

ש: בסדר, לכן בגלל שאתה במכסה שלך אתה הולך להתייעץ מטבע הדברים עם יו"ר המפלגה שלך, אז חבר הכנסת היום הנשיא, יצחק הרצוג.

ת: נכון.

ש: זה היה לקראת סוף מושב הקיץ, מה שאני מבין זה שאמר לך מר הרצוג זה שלהצעת החוק הזאת יש פוטנציאל להפיל את הממשלה נכון?

ת: אמת.

ש: והוא אמר לך גם בגלל שראינו את הרשימה הנהדרת הזאת שגייסת זה לא הצעת חוק שיש לה סיכוי אמיתי לעבור והיא מאד נפיצה ויש לה סיכוי להפיל את הממשלה ולכן כך הוא הסביר לך וכך אתה סיפרת לחוקרים.

ת: נכון.

ש: עדיף לא להביא אותה להצבעה בסוף מושב הקיץ אלא בתחילת מושב החורף נכון?

ת: נכון, אמת.

ש: רק שבית משפט יבין, בסוף מושב הקיץ נניח שזה עושה בלגן שלם בקואליציה אבל יש אז פגרה ארוכה ואז בשלב הזה אפשר לנסות נגיד לחזק את הקואליציה, אבל אם אתה מביא אותה בתחילת מושב אז אתה מזרז את הנפילה של הממשלה.

ת: אמת, זאת הייתה המחשבה.

ש: בסדר, וזה לא קשור לא לתיאום עם ראש הממשלה, לזה שאולי ראש הממשלה יסכים לקבל לאשר את הצעת החוק, להפך, זה מהלך שנועד לקדם את ההפלה של הממשלה.

ת: זה מה שאני סיכמתי עם יצחק הרצוג יו"ר המפלגה דאז.

ש: בסדר, אז מה שאמרתי הוא נכון.

ת: לי לא היה שום קשר לנתניהו בעניין הזה.

ש: מבחינתך זה מה שהיה.

ת: כן, זה מה שהיה.

ש: או קיי, בסדר, עכשיו כמובן שגם ביולי היה את האירוע הנוראי של חטיפת שלושת הנערים, החל מבצע צוק איתן, הדברים התחברו גם יחד עם זה נכון? או שאולי לא קשור, או שאתה לא זוכר?

ת: זה לא היה קשור.

ש: בסדר, אז בעקבות העצה שקיבלת ממר הרצוג ההנחיה יצאה, הצעת החוק מתגלגלת לה לתחילת מושב החורף נכון?

ת: נכון.

ש: שזה 27/10/2014.

ת: ייתכן.

ש : אז אנחנו בתחילת המושב, 27/10/14, אתה מבקש להעלות את הצעת החוק לקריאה טרומית ב- 29/10/14, כלומר יומיים לאחר מכן.

ת : נכון, כנראה, אני לא זוכר את התאריכים, אני מקבל את זה כנתון.

ש : קבל את זה כנתון, התביעה לא מתנגדת, אלו גם דברים שכתובים בכתב האישום מבחינת התאריכים, אין מחלוקת. ושוב אנחנו מדברים על להעלות הצעת חוק במכסה הסיעתית שלך.

ת : נכון.

ש : וכמובן שכשאתה מבקש להעלות את הצעת החוק זה כשאתה יודע מעריך בהסתברות גבוהה שיש לך תמיכה משמעותית במליאת הכנסת.

ת : כן, אני מניח, אם לא לא הייתי מניח.

ש : או קיי, אם לא?

ת : אני מניח שכן כי אחרת לא הייתי מניח את הצעת החוק.

ש : תודה על התשובה. כמובן לפני שאתה עושה את זה אתה בודק עם כולם שוב שאף אחד לא משך לאחור.

ת : בוודאי.

ש : בסדר. וכמובן שזה היה מתואם המהלך הזה עם סיעות הקואליציה שהיו חתומות על הצעות החוק, אתה לא מפתיע אותם.

ת : לא, לא מפתיעים בדבר כזה.

ש : בסדר, ואז אנחנו בתחילת המושב, רוצים להעלות את הצעת החוק יומיים לאחר מכן ב-29 וכמובן לאור העובדה שזה כל כך סמוך לתחילת המושב, יום שני ליום רביעי, בסדר? המושב התחיל ביום שני, יום רביעי יוצא הצעת החוק.

ת : מקובל שטרומיות עולות ברביעי.

ש : או קיי, מצוין, ולכן בפרק הזמן הזה אין דיון בוועדת השרים לחקיקה בין ה-27/10 ל-29/10

ת : בדרך כלל וועדת שרים מתכנסת בימי ראשון.

ש : נכון, אז אם אנחנו ביום שני, לכן אני עובר אתך כרונולוגית זה טיפה מעצבן.

ת : יכול להיות.

ש : יום ראשון עדיין לא מתחילה הכנסת, יום שני מתחילה הכנסת, יום רביעי זה אמור לעלות אז אין וועדת שרים לחקיקה ביום האלו נכון?

ת : נכון.

ש : או קיי.

ת : מסתבר שיכול להיות שאתה צודק.

ש: כמובן שאדם מנוסה כמוך, סיפר עלייך אלקין, הוא סיפר פה שאתה לימדת אותו כלומר אתה חנכת אותו בכנסת, אתה לימדת אותו את מה שהוא יודע נכון?

ת: אמת ויציב.

ש: הוא מכיר, יודע, עם חושים חדים, והוא אמר שאתה לא היית הולך להעלות את הצעת החוק ב- 29 אם היית חושב שהיא הולכת להיכשל כישלון חרוץ לכן היה ברור לו שאתה הולך לנצח את זה בקלות.

ת: נכון.

ש: וגם זאת הייתה ההערכה שלך.

ת: כן.

ש: בסדר, דרך אגב ידעת מה יודע הצד השני שראש הממשלה מניח שהוא הולך להיכשל פה, שאלקין, יריב לוין יודעים שהם הולכים להיכשל?

ת: תשמע, אני אגיד לך.

ש: הם לא טירונים פוליטיים.

ת: נכון, אני חושב שהם ידעו שאם אני מביא את זה ביום רביעי אין בכוונתי ליפול בהצעת החוק ושהסבירות היא גבוהה מאד שאני אצליח להעביר את החוק בטרומית.

ש: הבנתי, כן זה קרה למרות, גם ישראל היום עשה לובינג נכון?

ת: נכון.

ש: אתה הרגשת מאד חזק, מאד בטוח שאתה הולך לנצח בענק, כפי שקרה.

ת: כן.

ש: מבחינה פרלמנטרית, כך סיפרו לנו, להעלות הצעת חוק להצבעה טרומית בלי שהיא עובדת וועדת שרים זה משהו חריג, הוא לא מאד נפוץ.

ת: הוא לא נפוץ, אבל הוא קורה.

ש: קורה.

ת: כן.

ש: זה חריג ואולי גם פחות רצוי בכלים הפרלמנטריים, תכף נדבר על זה, אבל באופן תיאורטי ברירת המחדל אם הצעת חוק לא עוברת בוועדת שרים זה שהממשלה אמורה להתנגד להצעת החוק.

ת: נכון, הכללים הם כאלה, ברגע שאתה לא עובר את וועדת השרים הסיכוי שלך לקבל את תמיכת הקואליציה הוא קטן מאד, הוא בעצם קטן עד לא קיים, זאת אומרת לא שלא קרו אירועים שחברי כנסת עקפו והצליחו לקבל קולות של קואליציה אבל זה בדרך כלל נדיר ולא עניין של יום ביומו.

ש: ועדיין פה למרות זאת אתה ידעת לאור עבודת השטח המשמעותית שעשית במשך שנה ידעת שאתה תצליח פה גם בלי שזה עובר וועדת שרים.

ת: נכון, קיוויתי שאכן כך.

ש: הבנתי, וגם אמרת לפני שנייה.

ת: כן, כן, כן.

ש: לא התכוונת ללכת להתנגש בקיר, הרי אם אתה מפסיד בהצעת חוק אתה לא יכול להגיש אותה חצי שנה.

ת: חצי שנה, נכון, אמת.

ש: אתה הלכת כי חברת שתצליח.

ת: כן.

ש: או קיי, גם אם דיון בוועדת שרים יש כלי פרלמנטרי אחר שזו הנהלת הקואליציה נכון?

ת: נכון.

ש: ושם לאור מה שראינו עם רשימת התומכים, רשימת המציעים של הצעת החוק ידעת שיש לך רוב בהנהלת הקואליציה.

ת: נכון.

ש: כן, שוב לא נעבור על כל הסיעות אבל זה ברור חוץ מהליכוד כולם היו שם, למעשה כל הקואליציה הייתה שם.

ת: אמת.

ש: הליכוד היה מיעוט בתוך הקואליציה שלו, אני חושב שהיה לו אחרי הפיזור היה לו 19 חברים, לא היה לו רוב, לראשי הסיעות יש אפשרות לבקש חופש הצבעה גם בהנהלת הקואליציה נכון?

ת: נכון.

ש: גם אם עמדת הממשלה היא נגד עדיין הנהלת הקואליציה גוברת.

ת: נכון, פרקטיקה מקובלת.

ש: או קיי, בסדר, אם יש החלטה שונה בין וועדת לשרים לחקיקה או למעשה אין החלטת וועדת שרים לחקיקה ואז ברירת המחדל שהממשלה מתנגדת והנהלת הקואליציה קובעת שיש חופש הצבעה אז עמדת הקואליציה היא הגוברת נכון?

ת: נכון.

ש: ולכן אתה הבנת שאתה במסלול הירוק אתה הולך לנצח.

ת: נכון.

ש: בסדר. לקואליציה ולראש הממשלה אין שום כלי פרלמנטרי שיכול להוביל לעצירת ההצבעה בטרומית נכון?

ת: כלי פרלמנטרי לדעתי לא.

ש: או קיי, בסדר, הצעת החוק לא עולה להצבעה באוקטובר, המועד שלה נדחה, ההצבעה שלה מתקיימת ב- 11/2014.

ת: או קיי.

ש: כדי לדחות את הצעת החוק אתה צריך לתת הסכמה שלך לדחייה הזאת.

ת: נכון.

ש: בחקירה שלך אתה לא זכרת את הסיבות שבגללה נדחתה הצעת החוק אני תכף אראה לך מה אתה הנחת ואני אראה לך את הראיות האובייקטיביות בזמן אמת ונראה שהיה פה מהלך טבעי רגיל בין קואליציה אופוזיציה, שום דבר מיוחד, אתה גם לא זוכר שהיה משהו מיוחד בהקשר הזה נכון?

ת: אני לא זוכר משהו מיוחד.

ש: בסדר. אני אראה לך שזה פשוט הדרך שבה הכנסת עובדת, אתה אמרת מההיגיון ומהניסיון שלך שיכול להיות שחברי כנסת מהקואליציה פנו אלייך ואמרו לך ללכת בדרך המלך להעביר את הצעת החוק בוועדת שרים לחקיקה כדי שהם לא יצטרכו להצביע נגד עמדת הממשלה ולעצור משמעת קואליציונית.

ת: כן, יש בזה היגיון.

ש: ההיגיון שלך.

ת: כן, כן, אני אומר מבחינתם, זאת אומרת, מבחינת הקואליציה יש להם סמכות להוריד סנקציות וכל מיני דברים כאלה ואחרים ותמיד יותר טוב כשזה עובר דרך הסכמה, גם אין הסכמה שלא אוהבים אותם בהנהלת הקואליציה.

ש: הבנתי, למשל אתה אומר ב- 14/6/18 בעמוד 36 שורה 8, תן לי אני מניח שבאו אלי מהקואליציה אמרו לי תשמע תעביר את זה לוועדת שרים כדי שלא ייווצר לנו הכרח כאילו שאנחנו פועלים נגד הממשלה.

ת: אם אמרתי את זה זה הגיוני.

ש: בסדר, ההנחות האלו היו בגלל שאתה היית מתואם עם חברי הכנסת מהקואליציה ששיתפו אתך פעולה בהצעת החוק הזאת נכון?

ת: סביר להניח.

ש: אלקין העיד שעופר שלח היה שותף מרכזי למבצע הזה.

ת: כן, יכול להיות, אני לא זוכר בדיוק את הפרטים.

ש : לא הציגו לך בחקירה את הגרסה של אלקין לגבי נסיבות דחיית הצעת החוק, אני אומר לך.

ת : יכול להיות אני לא זוכר שהציגו לי את זה.

ש : וגם לא הציגו לך תכתובות בין פרח לרנר לאלקין.

ת : אני לא זוכר .

ש : אני כבר אומר לך שאני רוצה להציג לך את הדברים כדי לרענן לך את הזיכרון כי ברגע שנראה את הדברים ביחד נראה שאין פה לא שדים ולא רוחות, אין פה כלום, פשוט התנהלות פרלמנטרית רגילה וכמו שאמרת לי בלי לזכור את הדברים אתה זוכר שהייתה התנהלות פרלמנטרית רגילה.

ת : עד לרגע זה כל מה שתיארת ואני עניתי לך הייתה התנהלות פרלמנטרית מקובלת.

ש : או קיי, בסדר, עכשיו אלקין העיד פה בבית המשפט, הוא אומר אחרי שהתברר שאתה רוצה להעלות ב-29 את הצעת החוק ללא דיון בוועדת שרים לחקיקה הוא שוחח אתך ישירות והציע לך ללכת מסודר בדרך המלך, כלומר לדחות את הטרומית, לעבור וועדת שרים לחקיקה ושהוא ימליץ לראש הממשלה להסכים לחופש הצבעה, אני אקריא לך את הדברים ונראה אם זה ירענן לך את הזיכרון, הוא העיד פה ב- 19/7/26, עמוד 58858 שורה 5, הוא אומר : אני ואיתן כבל, צריך גם להגיד את האמת אני ואיתן כבלים היינו ביחסים טובים, זה נכון?

ת : נכון.

ש : נדמה לי כבר הזכרתי את זה ביום רביעי, היה לנו פז"מ ארוך משותף בכנסת, הוא אפילו היה סוג של מורה שלי בקדנציה הראשונה שלי, זה נכון?

ת : נכון מאד.

ש : למדתי ממנו כל מיני דברים פרלמנטריים ולכן ידענו לדבר גם כשהיינו משני צידי המתרס, זה נכון?

ת : אמת ויציב.

ש : או קיי, טבעי מאד ששיחה כזאת תתקיים וההצעה שלי היא בדיוק מה שהזכרתי קודם מה שיו"ר קואליציה אמור לעשות, ההצעה שלי אליו הייתה בוא תעשה את זה מסודר, תלך לוועדת שרים לחקיקה, אל תביא את זה השבוע, זה בדרך כלל מחייב גם לתת לחבר כנסת אופק ברמה כזו או אחרת, כשאתה אומר לו תעשה את זה אתה גם צריך להסביר לו למה כדאי לו וכדאי לו שיש איזה סיכוי שחוק יתקבל או יקבל חופש הצבעה או משהו כזה, לכן מן הסתם באותה שיחה כבר שיתפתי אותו במחשבותיי שהמלצתי היא ללכת לחופש הצבעה, הדברים האלו מרעננים לך את הזיכרון?

ת : אני אומר לך בהן צדק שאני לא בדיוק זוכר, אני זוכר שדיברנו.

ש : רוח הדברים.

ת : רוח הדברים, זאת אומרת זה הגיוני, אין כאן איזה משהו.

ש : וגם רוח הדברים.

ת : כן, סביר להניח ששיחה כזאת הייתה מתנהלת ברמה כזאת גם אם לא היינו ידידים.

ש : הוא אומר שתמיד שמרתם על קשר טוב.

ת : אמת, רק אני אומר זאת הפרקטיקה.

כב' הש' משה בר - עם : עורך דין חדד.

עו"ד עמית חדד : אני מתקדם.

כב' הש' משה בר - עם : אני גם רואה את מה שמיוחס בכתב האישום, אין יותר מדי מחלוקת.

עו"ד עמית חדד : כתב האישום זה אחד והתביעה שניים, אני אומר לאורך כל המשפט אנחנו הצגנו את זה המון פעמים שהתביעה לטעמנו בהקשר הזה,

עו"ד אלון גילדין : אני חולק.

עו"ד עמית חדד : וגם בכתב האישום.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד עמית חדד : אני מניח אז עוד לא יכולתי להבטיח לו את הדבר הזה מה שיוחלט אבל בהחלט לתת לו אופק שיש כיסוי למסלול הזאת וזאת המלצתי לראש הממשלה, אתה אומר זה רוח הדברים.

העד, מר איתן כבל : יכול להיות שכן.

ש : וודאי שלא דחית את ההצבעה בגלל שנוני מוזס הנחה אותך לדחות את ההצבעה.

ת : חד משמעית שלא.

ש : או קיי.

ת : לאורך כל הדרך כל ההליכים מתחילתם ועד סופם כדאי שיאמר בצורה מאד ברורה וחד משמעית, נעשו על דעתי בלבד, כל השאר יכלו לייעץ לומר מילה כזו, מילה אחרת, לנסות להשפיע, לשכנע באופן לגיטימי לא מעבר, אני אחד המומחים הכי גדולים בכנסת, סליחה שאני אומר את הדברים אין הנחתום מעיד על עיסתו, אבל יש גם פסוק שאומר הודעת בעל דין (לא ברור) אז אני אומר את זה גם כאן בעניין הזה שיהיה ברור, כל המהלכים היו שלי ואך ורק שלי.

ש : טוב, אנחנו רואים גם בזמן אמת איך הדברים קרו, אפשר לראות בהתכתבויות בין אלקין לפרח לרנר, אתה יודע מי זאת פרח לרנר?

ת : בוודאי.

ש : היא הייתה אז היועצת של ראש הממשלה.

ת : אני מאד מעריך אותה.

ש: כן, היא נהדרת, 27/10 בצהריים, אפשר לראות שאלקין כתב לפרח לרנר, או קיי, החוק לא יעלה היום יעלה לראשון לוועדת שרים סופית, מי אמר לך?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> רק מי אמר למי?

ש: פרח לרנר כותב, החוק לא יעלה היום הוא עובר לראשון לוועדת שרים, אלקין שואל סופית מי אמר לך? עונה פרח לרנר עופר, ואחר כך כותב אלקין איתן אישר לי אבל ביקש עדיין לשמור בסוד, אתה רואה?

ת: כן, אני רואה.

ש: זו התנהלות פרלמנטרית רגילה לחלוטין.

ת: לגמרי.

ש: או קיי, והעובדה שביקשת לשמור זה לא כי מדובר באיזו עבירה פלילית אלא כי אתה זה שאומר את זה וזה לא ידלוף ממקומות אחרים.

ת: אמת.

ש: שגם זה דבר לגיטימי לגמרי.

ת: מאד.

ש: אולי נאמר עוד משהו דיסקרטיות בחיים של חבר כנסת זה דבר נפוץ ולגיטימי לגמרי.

ת: וראוי.

ש: וראוי. אבל נפוץ גם.

ת: מאד.

ש: והעבדה ששומרים על דיסקרטיות שלא רוצים שדברים יצאו החוצה זה לא אומר שהם פליליים.

ת: ממש לא.

ש: בסדר, אני מתקדם, מה שאתה רואה מההתכתבויות האלה שכבר בזמן אמרת 27/10 בצהריים יומיים לפני מועד ההצבעה אתה משוחח עם אלקין על הצעה של ללכת מסודר ואתה שקלת לקבל אותה נכון?

ת: נכון, אני רוצה להדגיש, גם כשאתה בטוח שאתה הולך לנצח בהצבעה אתה יודע עד שזה לא נעשה זה לא נעשה ותמיד יש לך את החששות האלה שמישהו בדקה ה-90 יקבל רגליים קרות, זה לא דברים חדשים או קיי שחברי כנסת מהקואליציה מצביעים עבור חוק וכשזה מגיע למליאה וזה מישהו מהאופוזיציה מצביעים נגדם עצמם זאת פרקטיקה שקורית חדשות לבקרים ולכן העדפתי שככל שתינתן זאת אומרת להוריד את רף החשש הזה שייצר מצב שמישהו יברח לי מתוך רשימת המצביעים.

ש: זאת אומרת שגם לך היה אינטרס.

ת: בוודאי.

ש: זה אינטרס פרלמנטרי לגיטימי לגמרי.

ת: לגיטימי לגמרי.

ש: לא קשור לשוחד, לנוני, למסר של תיאום או כל קשקוש אחר.

ת: חד משמעית.

ש: או קיי, אולי נצליח לרענן לך את הזיכרון בנקודה נוספת, אשר לראות ב- 27/10 איתן מביא כנראה את ישראל היום וכותב כי מתחיל קואליציה, אני מזכיר לך 27 באוקטובר זה יום שני, בוא תאשר לי שהנהלת קואליציה מתכנסת באופן שגרתי בימי שני.

ת: נכון, באופן שגרתי היא מתכנסת בימי שני.

ש: למרות שאתה חברת כנסת מהאופוזיציה שאלו אותך בחקירה האם אתה זוכר שהנושא עלה בפני הנהלת הקואליציה אתה לא זכרת ואתה גם לא שללת, אם הופעת סליחה.

ת: אני לא זוכר .

ש: שאלו אם הופעת.

ת: אני לא זוכר .

ש: אתה לא זוכר גם עכשיו, אנחנו רואים גם פרוטוקול.

ת: יכול להיות, זה לא דבר שהוא פרקטיקה לא מקובלת, זאת אומרת הרבה פעמים ח"כים מהאופוזיציה או מהקואליציה מגיעים להציג את עמדתם בפני חברי הנהלת הקואליציה, גם כשהייתי תקופות יו"ר קואליציה הדבר הכי לגיטימי שיגיעו להציג את עמדתם, או שתקבל או שלא.

ש: כל האירוע פה הוא לגיטימי לגמרי אבל בוא נתקדם ב- 2/11/14 קיבלנו חלק מהתמלול מוועדת השרים לחקיקה, אני פשוט מנסה לרענן לך את הזיכרון, שחופש ההצבעה כל הנושא של החוק הזה עלה בהנהלת הקואליציה ב- 27 באוקטובר, איך אני יודע את זה? ואני מנסה לרענן לך את הזיכרון, כי אומרת הגברת לבני זה ת/1307, אני פשוט משתפת כי למיטב הבנתי גם סוכם בהנהלת הקואליציה בשבוע שעבר שיהיה חופש הצבעה, לאחר מכן סוכם שיגיע לוועדת שרים לחקיקה, אני מדלג טיפה, בשבוע שעבר ביקש חבר הכנסת כבל להעלות את זה להצבעה לפני שהדבר מובא בפני וועדת שרים לחקיקה וביקשו חופש הצבעה, אתה רואה אז יש עוד ראיות מזמן אמת שהיה דיון בוועדת השרים לחקיקה שסוכם שיהיה חופש הצבעה, אתה נזכר בזה?

ת: אני לא נזכר כי לא הייתי בדיון.

ש: אני מניח שעדכנו אותך בדבר הזה.

ת: כן, אני מניח, אותי עניין מה השורה התחתונה, לא נכנסתי לכל הדיונים, אני גם פעם ראשונה רואה שציפי לבני אמרה וזה אמר וההוא אמר, אבל לא משנה, הנחת העבודה היא אכן.

כב' הש' משה בר - עם : הדברים ברורים, הוא אומר פרקטיקה מקובלת, אתה לא צריך לחזק יותר את הדברים באמצעות מר כבל.

עו"ד עמית חדד : אני רק אומר העידו פה.

כב' הש' משה בר - עם : מה שהעידו העידו, קיבלנו.

עו"ד עמית חדד : אני מתקדם, רק אני אומר שוב אנחנו עושים את זה בצורה נעימה וכו' אבל אני אומר שהתביעה ניסתה במשך המון ישיבות לטעון את ההפך הגמור.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד עמית חדד : לא, לא, לא.

עו"ד אלון גילדין : מדברים דברים לא נכונים.

עו"ד עמית חדד : בסדר, אומרים דברים לא נכונים.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד עמית חדד : אם התביעה מסכימה אתנו זה נהדר, אני אומר אם טעיתי והתביעה מסכימה למה שאנחנו אומרים אני שמח לשמוע.

כב' הש' משה בר - עם : מר חדד בוא נתקדם.

עו"ד עמית חדד : אנחנו ברוח אחרי סוכות, אחרי חגים, ברוח של סיום של התיק הנוראי הזה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : הלאה עורך דין חדד.

עו"ד עמית חדד : כן, לבני אומרת במפורש שהדבר מתואם גם עם עופר, עופר זה עופר שלח?

העד, מר איתן כבל : כן, עפר שלח.

ש : שהוא כמובן היה גם?

ת : הוא היה יו"ר סיעת יש עתיד.

ש : הוא היה אתך גם בקשר קרוב בעניין הזה.

ת : כן, כן, כן.

ש : טוב, אני מתקדם, סיפר אלקין שהצעה לתת חופש הצבעה בוועדת שרים לחקיקה הייתה חלק מהצעה כוללת שהוא הציע לראש הממשלה, הוא אמר לך שהוא ניסה לשכנע את ראש הממשלה לתת חופש הצבעה, אתה ידעת שזה הכיוון שלו.

ת : נכון.

ש : או קיי, מה שהוא סיפר פה שהוא לא רצה שהקואליציה שממילא הייתה רעועה מאד, אתה ידעת שהיא הייתה במצב לא טוב.

ת : זה חלק מהעניין לנצל סיטואציות פוליטיות מן הסוג הזה, זה א. ב. לא צריך יום לימודים ארוך בשביל זה.

ש: אפילו לא יום לימודים קצר, להתמודד עם מצב שמצביעים בניגוד למשמעת קואליציונית זה דבר שהוא קשה מאד.

ת: מה שאני הבנתי אני יכול לומר לך שלא היה, אני ידעתי שלראש הממשלה אין אינטרס לפרק באותו זמן בדיוק באותו הזמן את הקואליציה וניצלתי את העובדה הזאת, למרות התנגדות ואי רצונו שהחוק הזה בוודאי יעבור לנצל את ההזדמנות שהוא לא יפטר אותם וזה מה שהם חשבו בהתחלה.

ש: כן, בסוף הוא עשה את זה.

ת: כן, זה דיון אחר.

ש: כן, אבל ההצעה של מה שהוא אמר לך זה שהוא יגיד לראש הממשלה לתת חופש הצבעה, הוא אמר פה בבית המשפט וגם במשטרה, הוא אומר אמרתי שבמובן מסוים, לכן היה ברור לי שאם אנחנו לא עושים פה איזשהו מעשה או שינוי מסלול אנחנו הולכים להתרסק, עמוד 58838, מה תהיה התרסקות? ביום רביעי החוק יובא, עמדת הממשלה הפורמלית נגד, חלק מהשותפים שלנו כולל השרים לפי המידע שהיה לי מתכוונים להצביע בעד, ואז ראש הממשלה בפני דילמה או שהוא מפטר ומפרק את הממשלה והולכים לבחירות שאז לא היו לנו כוונות להגיע לשם או שהוא צריך לספוג לא לפטר שר שיצביע נגד, לייצר תקדים להמשך חוות דעת קואליציה ששרים יכולים להצביע מה שבא להם והמשמעות היא שהקואליציה תתפרק מהר מאד בטח אם הולכים לתקציב ולכן אני כל הזמן מחזיק את שתי המטרות האלו בראש, איך אני יכול כמה שאפשר לבלום את חוק ישראל היום ומצד שני איך אני משמש את הקואליציה כדי שהממשלה שלנו תחזיק לכן הצעתי פה, הצעתי פה לי הייתה דרך עבודה מסוימת, זה מה שאתה מכיר.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> רגע, רגע, אין פה שום ציטוט שקשור במשהו לאיתן כבל, מה חשב אלקין לא קשור למר כבל.

(הדוברים מדברים יחדיו)

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא משפטי ולא לא משפטי, כנראה היינו בחופשה ארוכה, היינו בחופשה ארוכה ומר גילדין שכח, אם הוא רוצה להתנגד אז הוא אומר העד יצא ואז הוא אומר את הדברים שלו.

(הדוברים מדברים יחדיו)

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני מבקש להעיר למר גילדין, פעם הבאה שהוא יגיד שקפצתי וצעקתי כשקמתי והתנגדתי הוא השתמש בביטוי הזה אני מבקש מבית המשפט לעשות הפסקה של כמה דקות שמר גילדין יירגע, אני לא קופץ ולא צועק ואמירות האלו של מר גילדין מיותרות אני לא מבין מאיפה הוא מביא את זה.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן-פלדמן:</u> מאה אחוז עורך דין חדד, עכשיו אם אדוני רוצה שהעד יצא.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> לא, אני לא רוצה, הרי הוא אמר את הדברים שלו, עכשיו אנחנו נעשה הצגה כאילו שהוא לא אמר את הדברים כשהעד נמצא? אני שואל האם הדברים האלו, ברוח הדברים האלו, גם אמרת קודם שזיהית שיש משבר בקואליציה לכן לא יפרקו.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אל תענה.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> אל תענה לשאלה.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אני רוצה להתנגד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> האם אמירות מהסוג הזה שהוא ינסה לשכנע את ראש הממשלה בחופש הצבעה נאמרו לך על ידי מר אלקין?

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> אל תענה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> למעשה אישרת את זה גם קודם. הוא לא עונה.

<u>העד, מר איתן כבל:</u> אני לא עונה, אני יכול לענות?

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> כן.

<u>העד, מר איתן כבל:</u> נאמר כך, אלקין לא היה צריך לומר את הדברים האלה, בשביל זה לא צריך יום לימודים ארוך, זאת פרקטיקה, הבנתי את כל מה שהוא אמר, זאת אומרת כשאלקין בא לומר אני מניח אם הוא אמר או לא אמר זה היה ברור לי, חלק מהפרקטיקה שלי להוביל מהלכים בסדר גודל כזה אפילו לא מקבל על זה צל"ש של חכמה גדולה, זה מונח לפניי, ראיתי את התקציב, ראיתי את הזה, ידעתי שהוא לא יפטר באותו זמן ורציתי לנצל את זה זה הכל, זה חלק בלתי נפרד. אם הוא אמר לי או לא אמר לי אני לא זוכר.

ש: אלקין הסביר פה בבית המשפט, קודם כל הוא אמר שהנחת העבודה שלו הייתה זהה להנחת העבודה שלך.

<u>כב' הש' משה בר-עם:</u> מר אלקין לא דיבר עם כבל.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בוודאי שהוא דיבר אתו.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> הוא אמר שהוא לא זוכר.

<u>כב' הש' משה בר-עם:</u> הוא לא זוכר.

<u>העד, מר איתן כבל:</u> אני לא אמרתי שהוא לא דיבר אתי, הפרקטיקה היא יו"ר הקואליציה, הנחת העבודה שלי שניהלתי אתו דין ודברים, מה היה דין ודברים אני לא זוכר בדיוק, דברים שהוא אמר זה ברור לי.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> ב- 15/7/26 אמר פה אלקין דעתי היא חד משמעית כמו שאמרתי החוק עובר לא משנה מה נעשה, אני שואל אותו כלומר תפסידו בהצבעה? הוא אומר לא משנה נפסיד בהצבעה

ונפסיד בגדול זה מה שהוא אמר, עכשיו אישרת לי מקודם שזאת גם הייתה ההנחה שלך שאתה הולך לנצח את הקרב הזה.

<u>העד, מר איתן כבל :</u> נכון.

ש : או קיי, אלקין אמר את הדבר הזה שאני מניח שוב שזאת תוכנית פעולה שניסו לטעון ששמרו אותה בסוד ואף אחד לא ידע עליה, אבל הוא אמר כך, שהוא הציע לראש הממשלה את המהלך הבא, אני חושב שזה טריק הכי ישן בספר אם זה בכלל טריק, גם ראינו את זה בעיתון לפני שזה היה, כבל אתה גם סיפרת על זה במשטרה, הוא בא לראש הממשלה ואמר כך : להעניק חופש הצבעה בוועדת שרים לחקיקה כדי לא לדחוק בחברי הכנסת להצביע בניגוד למשמעת קואליציה והדבר השני אחרי שהחוק יעבור בטרומית להעביר את החוק לטיפול של וועדת הכנסת כדי (לא ברור)

ת : נכון.

ש : זה נאמר בעדינות אף אחד לא יכול להפתיע אותך עם טריק כזה.

ת : לא, אני הנחתי גם שזה יהיה כך, אבל תזכור שאני אדם פוליטי, אני המשימה שלי לייצר (לא ברור) בתוך הקואליציה זה חלק מהעניין ולייצר כוחות מול ישראל היום וזה לפחות עד אותו שלב הצלחתי זה העניין, ידעתי שהפרקטיקה שהם ייקחו את החקיקה שלי ויקברו אותה בוועדת הכנסת, זאת אומרת זה לא משהו שהפיל אותי מהכיסא.

ש : זה לא הפתיע אותך בכלל נאמר זאת בעדינות.

ת : לא, לא, זו אחת הסמכויות המרכזיות שיש ליושב ראש וועדה בכלל, זה להחליט מה הם הנושאים שיעלו על סדר היום.

ש : וגם הטריק שמציעים כמה וועדות כדי שזה יעבור לוועדת הכנסת.

ת : גם זה מוכר כן.

ש : זה לא הפתיע אותך.

ת : לא.

ש : אין שום סיכוי שפרלמנטר מוכשר כמוך שמכיר את כל הדקויות,

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> מר חדד.

ש : בסדר.

ת : תודה על המחמאה, אבל גם לא מוכשרים היו יודעים את זה.

ש : אני מסכים אתך.

ת : תודה.

ש : זה גם פורסם מראש, אבל אני מדלג, העיכוב בוועדת הכנסת הוא לא עיכוב לנצח, אתה גם מסביר את זה בחקירות שלך.

ת: נכון.

ש: אם מישהו חושב שבזה תם הטקס הוא כמובן טועה ושוגה.

ת: אמת.

ש: יש גם כלים משפטיים ובעיקר כלים פרלמנטריים.

ת: גם אני השתמשתי בהם.

ש: בסדר, אתה אומר יכול לעכב את זה, אתה אומר ב- 10/1/17 בעמוד 43 שורה 22.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אם אתם חולקים על מה שהוא אומר.

עו"ד אלון גילדין: אני אמרתי אני צריך זמן.

עו"ד עמית חדד: חבל, בלי להראות לך, בלי להראות לך חבל על הזמן.

עו"ד אלון גילדין: אז רק תפנה אותי.

עו"ד עמית חדד: אני לא רוצה להפנות.

עו"ד אלון גילדין: ברגע שאתה אמר לו אתה אומר כך וכך.

עו"ד עמית חדד: אני כבר לא אומר לו, אני שואל אותו אם זה המצב בסדר? אם אתה רוצה בכל זאת תסתכל 10/1/17 עמוד 43 שורה 22.

העד, מר איתן כבל: מה אמרתי?

ש: אמרת שהוא יכול לעכב את זה , הוא יכול לעכב עד גבול מסוים שיש כלים פרלמנטריים, מה שדיברנו מקודם.

ת: זה ברור, זה לא משהו שהוא אמור להיות חדש.

ש: או קיי, בסדר. למשל חברי כנסת מהקואליציה יכולים לאיים על יו"ר העבודה אדוני אם אתה לא מקדם אם אתה לא מכריע כך או אחרת אנחנו פורשים, למשל.

ת: זה עוד לא היה, אני פניתי גם לבית משפט עליון להכריח שר או יכול להיות גם וועדה, יש לך את הכלים גם לפנות ליושב ראש הכנסת וגם ליועמ"ש של הכנסת זאת אומרת יש מידתיות מסוימת בתהליך זה הכל.

ש: ברור, אם מישהו טוען ששם אפשר לקבור את זה לנצח נצחים הוא טועה ושוגה.

ת: נכון.

ש: בסדר, אני דילגתי על דברים שנאמרו, אני חושב שרוח הדברים כמו שאמרתי ברורה מאד, מר כבל, אמרת מקודם שזה גם רווח שלך שהולכים מסודר לוועדת שרים לחקיקה נכון?

ת: נכון.

ש: האמת היא כלפי הרכב הקואליציה שהיה אז גם לוועדת שרים לחקיקה היה רוב להצעת החוק הזאת.

ת: סביר להניח.

ש: בוא נראה את זה ביחד.

ת: סביר להניח נו. זה הרכב שהוא פועל יוצא של קואליציה נו זה ברור.

ש: אתה גם אומר ב- 30/10/14 אתה אומר לישראל היום, כתוב בשיחה עם ישראל היום אמר אתמול כבל כי על פי הסיכום בינו לבין אלקין תובא הצעת החוק לאישור הכנסת לטרומית ביום רביעי הבאה, כבל סבור שיהיה רוב בוועדת שרים לתמוך בחוק.

ת: כן.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אני מתנגד לשאלה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> שיצא.

<u>כב' הש' משה בר-עם:</u> מה השאלה מר חדד?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> השאלה נשאלה והוא ענה.

<u>כב' הש' משה בר-עם:</u> מה השאלה?

<u>עו"ד עמית חדד:</u> האם הוא חשב שיהיה לו רוב בוועדת שרים לחקיקה והוא ענה כן, הקראתי לו קטע.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אני מתנגד.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> הוא ענה כבר, הוא ענה כן.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן-פלדמן:</u> מה נעשה עם זה?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אני צריך להראות את הדברים אחר כך.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אמרו שיש הטעיה, בוא נעשה את זה מסודר, אי אפשר לדלג, אני הולך עם דברים סדורים.

<u>כב' הש' משה בר-עם:</u> אבל הוא אישר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר, בוא נסתכל, מי זאת שרת המשפטים אז אתה זוכר?

<u>העד, מר איתן כבל:</u> ציפי לבני?

ש: כן, היא הייתה בעד החוק.

ת: כן, בוודאי.

ש: לפי הרשימות שלך היא הייתה בעד החוק.

ת: כן.

ש: שר האוצר אתה זוכר מי היה?

ת: כן לפיד.

ש: לפיד, גם הוא בעד החוק.

ת : כן.
ש : שר הבינוי?
ת : אני לא זוכר .
ש : אני אראה לך.
ת : זה לא משנה, זה שיקוף של הקואליציה נו.
ש : נו בסדר אמרו מקודם, הוא אמר שאני מטעה.
כב' הש' משה בר - עם : לא כל אמירה צריך להפריך, יכול להיות שאין בזה צורך, יכול להיות שהוא ישיב לאחר מכן, בוא נתקדם.
עו"ד עמית חדד : אז אני מתקדם מהר, אורי אריאל היה שר הבינוי והשיכון, בוא נניח שהוא נגד.
העד, מר איתן כבל : הוא נגד כן.
ש : למרות שהוא היה עם איילת שקד אבל נניח לרעתנו, שר החקלאות והפיתוח זה יאיר שמיר,
ת : מישראל ביתנו.
ש : בעד או נגד?
ת : בעד.
ש : יצחק אהרונוביץ'?
ת : בעד.
ש : סופה לנדוור שרת הקליטה?
ת : בעד.
ש : כולם ישראל ביתנו, יש לנו שלושה שרים בעד, בוא נניח ששר התקשורת גלעד ארדן, הספורט לימור לבנת היו נגד, גדעון סהר לא היה הוא פרש בתקופה הזאת, המשמעות היא שיש לנו בין שלושה בעד לשבעה נגד ועוד שלושה שהם לא צפויים אז זה בין שבע נגד שש בתרחיש האופטימי למי שהיה נגד החוק ולכן אמרת שאתה הנחת שוועדת השרים תתמוך בחוק הזה.
ת : סביר להניח שכן.
כב' הש' משה בר - עם : מר חדד.
עו"ד עמית חדד : בסדר.
כב' הש' משה בר - עם : לא צריך לקבל מהעד יותר ממה שהוא אמר, הוא השיב.
עו"ד עמית חדד : אבל עומדת התביעה.
כב' הש' משה בר - עם : אבל עומדת התביעה ואדוני חוקר אותו.
עו"ד עמית חדד : הבנתי, אני קיצרתי.

כב' הש' משה בר - עם : קדימה.

עו"ד אלון גילדין : לא ייאמן.

עו"ד עמית חדד : והוא עוד אומר שזה לא ייאמן, לאחר שהסכמת לדחות את ההצבעה הטרומית אני מניח שכמובן פעלת מול השותפים שלך לחוק לוודא שיש רוב או חופש הצבעה בוועדת שרים לחקיקה.

העד, מר איתן כבל : סביר להניח.

ש : טוב.

ת : סביר להניח, כן, ברור, אני עובד בזה.

ש : בסדר, בסופו של יום שהחליטו על חופש ההצבעה זה לא דבר שהפתיע אותך.

ת : לא, לא שאני זוכר שזה אמור היה להפתיע אותי.

ש : בסדר, בחקירה שלך החוקרים הציגו לך תזה שונה בנושא הרקע להצבעה בקריאה טרומית והם טענו בפנייך שב- 28/10/14 נוני מוזס פנה אלייך וביקש ממך לדחות את מועד ההצבעה להצעת החוק, זה למשל ב- 14/6/18 עמוד 37 שורה 35 ושהוא הנחה אותך לפנות בנושא ליריב לוין, תאשר לי שהדברים לא נכונים.

ת : תקשיב, אני חוזר ואומר לאורך כל הדרך אף אחד לא הנחה אותי לא לגבי החוק, לא לגבי התהליכים של החוק, אני אומר זאת לשופטים בצורה מאד ברורה,

ש : בוא תאשר לי.

ת : סליחה, אני מאשר את מה שאני אומר לא את מה שאתה אומר לי קודם כל, בוא נעשה סדר בעניין.

ש : אני לא בטוח שזה הסדר.

ת : במקרה הזה כן, אתה הזמנת אותי להגיד את מה שיש לי להגיד.

ש : מר כבל תקשיב.

ת : אני אומר בצורה מאד ברורה, לוחות זמנים וכל התהליכים שתוארו כאן הם תהליכים שאני ביצעתי אותם על פי אמות המידה כדי שהחוק יעבור, לא כדי שמישהו יגיד לי או לא יגיד לי או ינחה אותי, חד משמעית לא.

ש : והאמירות האלו שבגללו דחית ושהוא אמר לך לפנות ליריב לוין אלו אמירות לא נכונות.

ת : אמירות לא נכונות בעיניי.

כב' הש' משה בר - עם : בוא נתקדם.

ש : בואו נדלג.

ת : החוקרים הציגו כל מיני תזות של עצמם זה לגיטימי.

ש : יריב לוין העיד כאן שהוא דיבר אתך על הכוונה שלך להעלות את הצעת החוק להצבעה בלי עמדת שרים לחקיקה והוא עשה את זה ביוזמתו בשיחת מסדרון, אתה זוכר את זה?

עו"ד אלון גילדין : מה השאלה?

ש : אם אתה זוכר שיריב לוין פנה אלייך?

ת : אני לא זוכר לא זוכר .

ש : אתה לא זוכר . בסדר.

ת : אני לא זוכר מה אכלתי אתמול, מה אני אזכור שפגש אותי במסדרון?

ש : בסדר. החוקר בחקירה הציג לך שאחרי שיחה אתך ב- 28/10 נוני מוזס מתקשר לארי הרו, תאשר לי שלך אין מושג בכל הדברים האלו.

כב' הש' משה בר - עם : השיב לך מר כבל בתשובה יותר מפעם אחת, למעשה מתחילת עדותו, אדוני לא צריך לחזור ולחזק את מה שממילא נאמר, אין צורך, התרומה היא מזערית אם בכלל.

עו"ד עמית חדד : אדוני לא מכיר את החקירה שלנו.

כב' הש' משה בר - עם : אני לא מכיר, אני שומע את מר כבל כפי שהוא מעיד.

עו"ד עמית חדד : נכון, ואנחנו בפרק א', קיצרתי המון, אתה לא הכרת שום שיח כזה.

העד, מר איתן כבל : אני מעולם לא דיברתי עם ארי הרו, לא מכיר, לא הכרתי אותו עד לרגע זה, לא מכיר שיחה כזאת, לא ידעתי על קשר ביניהם, אין לי מושג בכלל.

ש : עם ארי הרו כמובן מעולם לא דיברת על הצעת החוק הזאת.

ת : אני לא הכרתי אותו, הוא ייכנס כאן אני לא אדע אם אני אזהה אותו.

ש : התשובה היא לא.

ת : לא, מעולם לא, לא ידוע לי, אם הוא במקרה עבר ואמר לי שלום.

ש : לא, הצעת חוק, מר כבל.

ת : לא, לא, אין לי מושג.

(הדוברים מדברים יחדיו)

ש : אני לא אמרתי, לא אומר, אתה בכלל לא ידעת שיש קשר בין מוזס להרו נכון?

ת : לא היה לי שום מושג.

ש : וכמובן לא ידעת שהיה קשר בין ראש הממשלה לבין מוזס.

ת : חד משמעית.

ש : אני מתקדם, תאשר לי שמעולם לא הביאו את מוזס לעימות אתך במשטרה, נכון?

ת : אף פעם לא הביאו.

ש : במשטרה הציגו לך שביום 29/10/14 לפני ואחרי המועד שבו הצעת החוק הייתה אמורה לעלות אתה שוחחת עם מוזס מספר פעמים.

ת : יכול להיות.

ש : תאשר לי שזה עניין הכי לגיטימי בעולם כמו כל בעל עניין בהצעת חוק, מה שאתה הבנת בזמן אמת שהוא מדבר אתך, הרגשת שזה כמו כל בעל עניין.

ת : הבנתי את השאלה.

<u>עו"ד אלון גילדין</u> : אני לא הבנתי את השאלה, תשאל שאלה ונראה אם אני אתנגד או לא, אבל קודם תשלים את השאלה.

ש : אני חוזר ואומר, אתם מדברים בתאריך הזה מבחינתך כמי שמקדם את הצעת החוק זה היה שיח רגיל ולגיטימי כמו כל בעל עניין בהצעת חוק שרוצה לדעת מה קורה עם הצעת חוק שהיא רלוונטית אליו.

ת : אתה צודק.

ש : אתה גם אמרת במשטרה שהוא כל הזמן רצה לדעת מתי זה עולה.

ת : בוא נגיד שהיו גרועים ממנו מבחינת לחץ.

ש : מאה אחוז, וכמובן לא חשבת בשום שלב שאתה עובר עבירה, שאתה מעדכן אותו, שאתה מקדם את זה.

ת : בשום שלב.

ש : או קיי, אני מתקדם, אנחנו רואים מחומר החקירה שגם ב- 27/10 בשעות הצהריים והערב אתה משוחח עם מוזס תאשר לי שבשום שלב אתה לא מקבל ממנו הנחיות לדחות או לא לדחות את הצעת החוק.

ת : בשום שלב, אני חוזר ואומר גם את מה שכבר כבוד השופט חזר ואמר ואמרתי זאת מההתחלה בשום שלב ואני אומר גם את מה שאמרתי בחקירה כשפגשתי בו בפעם הראשונה ואמרתי זאת במשטרה אמרתי לו אינני רוצה לקבל ממך שום דבר מעבר להערות הלגיטימיות שצריכים להיות כיוון שמדובר בתיק מאד מורכב שיהיה לו הד ציבורי מאד מרכזי וגדול, הכל ייעשה אך ורק על פי דרכי ודעתי כי גם אם ייקחו אותי למכונת אמת אמת דיברתי, אמרתי וחזרתי ואמרתי זאת חזור ואמור.

ש : מאה אחוז, וועדת שרים מתכנסת ב- 2/11/14, החוקרים הציגו לך שאתה שוחחת עם מוזס ערב לפני כן ב- 1/11/14 ושגם שוחחתם בבוקר שבו התקיימה וועדת השרים לחקיקה, אתה זוכר על מה דיברתם?

ת : אני מניח שדיברתי אתו על החוק, שהוא שאל אותי, כמו ששגריר ארצות הברית בישראל כשעולה דיון בוועדת הכלכלה שנוגע לזה מתקשר אלי כשאני יוצא מהבית, מנתק, מתקשר אל הנספח

הכלכלי כשאני לפני הכנסת, אלה דברים, זאת פרקטיקה שאתה יו"ר וועדה כמי שמוביל חוק הדבר לגיטימי והכי נכון מבחינתם גם אם זה משגע אותי, גם אם אני רואה את השם על הצג וכבר בא לי לדפוק לעצמי מכה בראש אבל זה חלק מהפרקטיקה, זאת העבודה וזה חלק מהעניין.

ש: הבנתי.

כב' הש' משה בר-עם: שמה להתעדכן במה שקורה?

העד, מר איתן כבל: כל הזמן, אנשים בלחץ, יש חקיקה שמשנה את חייהם לכאן או לכאן, זה אנשים שרוצים לדעת, יש שינוי, אין שינוי, וועדת שרים מאשרת, זה לגיטימי, זה מעצבן, זה מוציא את הדעת אבל זה התפקיד מה לעשות.

כב' הש' משה בר-עם: ברור.

עו"ד עמית חדד: וזה כמו קשר אתה אמרת שאפילו הקשר הזה עם נוני הוא כאין וכאפס ביחס לקשרים אחרים שלך עם בעלים, מנכ"לים, לוביסטים בהצעות חוק אחרות שקידמת שהם היו הרבה יותר אגרסיביים.

העד, מר איתן כבל: מאז נהיה עוד הרבה יותר כשהייתי יו"ר וועדת כלכלה ששם זה כבר עסקים מאד לא פשוטים וכבדים, אנשים באו אלי הביתה, אנשים באו אלי למשרד, לוביסטים, זה כוחות אדירים, זה לגיטימי, זאת אומרת כל עוד אתה יודע שאתה ועשה ומבינים את העניין שאתה על העניין זה כל הסיפור, זאת כל התורה.

ש: אתה למשל גם סיפרת לחוקרים שקשת ורשת שאז הם היו מפעילות ערוץ 12 הפעילו עלייך לחץ בקשר עם החקיקה של ערוץ20.

ת: נכון, לגיטימי.

ש: כן, אתה אומר ב-14/6/18.

כב' הש' משה בר-עם: הוא אישר מר חדד.

עו"ד עמית חדד: בסדר, אני רוצה לפרק את זה טיפה

כב' הש' משה בר-עם: מה למה אנחנו הולכים הצידה עכשיו?

עו"ד עמית חדד: זה לא הצידה זה פנימה.

כב' הש' משה בר-עם: טוב.

עו"ד עמית חדד: אני אספר לך, היה עכשיו חקיקה ערוץ 20 עם קשת וקשת וזה , החוקר אומר לך נכון, אתה יודע איזה לחצים הופעלו על החכים? הוא אומר ברור לי אתה יודע יותר טוב ממני, בוודאי זה מה שאני אומר לך, אתה יודע איזה לחצים מפעילים החבר'ה של קשת ורשת, תספר בבקשה איזה לחצים רשת קשת יודעים להפעיל?

<u>העד, מר איתן כבל :</u> כל המערכות, זה לא רק מערכת תקשורת, מערכת תקשורת בדרך כלל כיוון שיש לה את הבולטות הגדולה אבל כל גוף באשר הוא.

ש : אני מדבר על כלי תקשורת.

ת : אתה יודע לחצים בתחום התקשורת.

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת : סליחה, על תכניס מילים לפי.

ש : אוקיי, אני לדעתי זה מה שאמרת.

ת : לא אמרתי, תקשיב, אני לא יודע מה אמרתי כן אמרתי לא אמרתי,

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן :</u> תענה במילים שלך.

ת : בסדר, אני צריך להיזכר מה בדיוק אמרתי בזווית, או קיי, מה שאני מנסה לומר לך בשורה התחתונה מנקודת המבט שלי כשמגיעים מפעילים עלייך לחצים וטיעונים וכמו שאתה מנסה לשכנע את כבוד השופטים עכשיו בצדקת דרכך, זה חלק מהתהליך אין מה לעשות.

ש : לא, איתן, אתה אישרת מקודם כשהתחלנו את היום, לקח לך זמן לאשר את זה, אבל שהגופים האלו הם למעשה משתמשים בעובדה שמסקרים אותך, כך אתה אמרת.

ת : לא, סליחה, לא, לא, לא, סליחה.

ש : בבקשה.

ת : סלח לי, סלח לי.

ש : בבקשה.

ת : אמרתי שבאופן טבעי באווירה הכוללת כשאתה בעל יכולת להשפיע, הוא לא צריך להגיד לך תשמע בוא אם לא אני לא אתן לך, להגיד לך שזה נאמר, ממש לא חס וחלילה, ממש לא.

ש : כששאלתי אותך מקודם על כוח ההשפעה של כלי התקשורת.

ת : יש בוודאי כוח השפעה אדיר.

ש : שקשור לסיקור.

ת : אז על מה, יכניסו אותך לסרט עם פופאי? בוודאי, העניין הוא ברור, יש הבדל בין זה שאתה נקודת ההנחה שלך היא ש... אני מבין לאן אתה הולך.

ש : אני הולך סך הכל לאמת.

ת : גם אני הולך, סליחה, בוא לא נתחרה על האמת.

ש : אתה גם סיפרת שעמוס שוקן דיבר אתך אז בזמנו היה את הסיפור של הצעת החוק ביחס לחוק העישון.

ת : אמת ויציב.

ש : שזה קשור לפרסום סיגריות.

ת : נכון, והם הפעילו כוח אדיר בזמנו, זה חוק שאני הובלתי אותו לגבי כל נושא העישון ולצערי הם ניצחו אותי מול הממשלה שכפתה עלי לתת להם את האפשרות להמשיך ולפרסם אמנם בצורה אחרת, כן לפעמים אתה גם מפסיד מה לעשות.

ש : ושוב גם פה כשמפעילים לחצים גדולים וכו' הכוונה כמו שאמרת מקודם אותו דבר.

ת : זה לחצים לגיטימיים, זה לא איומים.

ש : אני טוען שזה לגיטימי לגמרי, אני לא יודע איומים לא איומים, אם אתה אתם.

ת : או קיי בוא נתקדם, הבנו, או קיי.

(הדוברים מדברים יחדיו)

ש : אתה אומר על הצעת החוק של הסיגריות שדיברו אתך מכל הכיוונים.

ת : חוק הטבק.

ש : כן, כולם דיברו לא רק שוקן.

ת : זה מכל העולם דיברו.

ש : הבנתי.

ת : כי היה שם גם את ג'ול, אני רוצה להזכיר סביב העניין הזה ולשמחתי הייתי מאלה שגרמו לסגירת ג'ול וכוחות אדירים ברמה עולמית, זה לא רק ברמה מקומית.

ש : אבל הכוח של חלק מהגופים האלה הוא כוח של סיקור ומערך התמריצים הגזרים והמקלות הוא היה מונח על השולחן.

ת : תשמע, כשאתה חושב ומחוקק אתה לא אומר לעצמך האם אני אקבל כותרת באותיות דוד או באותיות נמלה, זאת אומרת אתה עושה את עבודתך.

ש : בהחלט היה ידוע לך אף אחד לא תמים, כך גם אתה מסביר.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> הבנו.

ש : אני מתקדם, גם בעניין חוק ישראל היום דיברו אתך כולם, מערבי, הארץ, כל העיתונות הכתובה. כולם.

ת : כולם כולם, שוקן אפילו נדמה לי ישב בדיונים באופן קבוע אם אינני טועה.

ש : כל אחד משך לכיוונים שלו.

ת : כן.

ש : וגם אז כל מערך התמריצים הכל היה ברור וידוע ואף אחד לא חשב שזה מושחת.

ת : לא.

ש : וודאי שלא אתה.

ת: לא אני.

ש: בסדר. הצעת החוק לטרומית הייתה אמורה לעלות ב- 5/11/14 והיא נדחתה ל-12/11/14 בגלל כל מיני טריקים של הקואליציה הם רצו לדחות עוד טיפה.

ת: יכול להיות אני לא זוכר.

ש: זה וודאי לא נדחה בגלל שיח עם נוני שהנחה אותך או כל דבר אחר.

ת: אני חוזר ואומר מעולם אף אחד לא הנחה אותי, אני חוזר ואומר לכל מי שרוצה לשמוע את זה, כמה אני יכול לחזור לומר את זה?

כב' הש' משה בר-עם: הדברים ברורים, כן.

ש: תאשר לי שהעובדה שראש הממשלה לא הגיש ערר על החלטת וועדת שרים לחקיקה לא מפתיעה כי למעשה זה לא היה עוזר לו בשום צורה, מבחינתך זה לא הפתיע אותך.

ת: אני לא הופתעתי כי זה היה ברור.

ש: בסדר, בחקירה שלך דיברו אתך על ההפתעה מזה שראש הממשלה לא הגיש ערר ואז אתה דיברת על תור של ורטר.

(הדוברים מדברים יחדיו)

כב' הש' משה בר-עם: אדוני כרגע אישר, אדוני שואל אם זה הפתיע אותו הוא ענה שזה לא הפתיע אותו, אז למה צריך פעם נוספת מזווית אחרת? זה מה שהוא השיב על פי ניסיונו, על פי הבנתו.

העד, מר איתן כבל: נכון.

כב' הש' משה בר-עם: על פי מה שהוא עשה באותה תקופה, הוא אמר זהו.

עו"ד עמית חדד: אדוני זה נכון, נכון, אני רוצה להראות את הדברים בדיוק, נראה את זה, חקירה מה- 2/2 מדברים על הפתעה, ואז אתה מסביר, קראת את ורטר, שזה תור של ורטר מהארץ שפורסם יומיים לפני החקירה שלך ולדעתי מכאן כל עניין ההפתעה כי הוא תהה מה פתאום ראש הממשלה לא הגיש ערר על החלטת וועדת שרים לחקירה.

העד, מר איתן כבל: מי תהה?

עו"ד אלון גילדין: אני מתנגד.

עו"ד עמית חדד: הוא שאל מי תהה, על זה אתה מתנגד?

עו"ד אלון גילדין: גם אתה עשית את זה, כשאחד מאתנו חושב שאולי הוא יתנגד הוא מבקש מהעד לא לענות.

כב' הש' רבקה פרידמן-פלדמן: מר כבל תחכה לסוף השאלה.

עו"ד עמית חדד: בחקירה במשטרה מדברים אתך על הפתעה בעקבות כך שראש הממשלה לא הגיש ערר על החלטת וועדת שרים לחקיקה ואני אומר לך כמו שאמרת פה שאתה לא הופתעת כי כמו

שסיפרת לא היית בכלל מאפשר את המהלך הזה אלמלא היית יודע שיינתן בסוף חופש הצבעה נכון? אתה מתנגד לשאלה הזאת?

עו"ד אלון גילדין : תשאל.

עו"ד עמית חדד : שאלתי, זאת השאלה שלי.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : זאת השאלה.

עו"ד עמית חדד : אתה מתנגד לשאלה הזאת?

עו"ד אלון גילדין : עוד פעם.

עו"ד עמית חדד : מתנגד לשאלה הזאת?

עו"ד אלון גילדין : תחזור עליה כדי שאני אבין מה השאלה, סליחה.

עו"ד עמית חדד : אמרתי שאתה לא היית מאפשר לדחות את ההצבעה וללכת לוועדת שרים לחקיקה אלמלא היית יודע שיינתן שם חופש הצבעה נכון?

העד, מר איתן כבל : אני מניח, אם אני היום חוזר לאחור אני מניח בסיטואציה שאני יודע שיש לי רוב הייתי הולך על זה כמו שעשיתי, אני מניח.

ש : לכן גם אין סיבה שתופתע מזה שלא מגישים ערר כי כל הרעיון היה להימנע מאותו משבר קואליציוני.

ת : נכון.

ש : ופה בחקירה כמובן לא הראו לך את כל השתלשלות הדברים לשיטתנו, ואז יוסי ורטר כותב יומיים לפני בהארץ, אז יש פה ניסיון לטעון שראש הממשלה לא השתמש בסמכותו כדי להגיש ערר, בסדר? וועדת ערר לא הייתה עוזרת לראש הממשלה, נכון? בדיוק הפוך, זה היה מעצים את הבעיה שלו בקואליציה.

ת : אתה צודק.

ש : לכן ברור שבזמן אמת אתה לא חווית שום תמיהה או הפתעה שראש הממשלה לא עשה את זה כי המוצא המכובד של חופש הצבעה זה האופציה היחידה שהשארת לו על הלוח.

ת : נכון.

ש : לא השארת לו במשחק שחמט הזה שום מהלך אחר.

ת : אמת.

ש : או קיי, אני מתקדם. אולי תאשר לי עוד נקודה, נניח שראש הממשלה מגיש ערר וקובר את זה בממשלה לא מביא את זה בכלל לדיון, תאשר לי שאתה לא תלוי בכלל בראש הממשלה, אתה יכול להביא את זה לטרומית לפי המכסה הסיעתית שלך בין אם ראש הממשלה דן בזה או לא דן בזה.

ת: אני חוזר על מה שאמרתי כבר לפני, חבר כנסת מכל סיעות הבית רשאי לעלות בכל זמן על פי המכסה שלו, יש גם לחברי כנסת מכסה שלהם לא רק של הסיעה, זאת אומרת גם מכסה פרטית של חברת כנסת בתוך הסיעה, הוא יכול להעביר את הצעת החוק בלי וועדת שרים, למה זה עובר וועדת שרים אני חוזר ואומר כיוון שהנחת היסוד של חברת כנסת שקואליציה אם היא לא תתמוך אז זה לא יעבור זה סתם מילים ריקות, לכן הפרקטיקה היא להביא את זה לוועדת שרים כדי שתיתן תמיכה, אם יש לך כפי שקרה במקרה שלי שפעלתי בצורה אחרת והבאתי את הקואליציה אתי אז ממילא זה לא משנה , יכולתי להביא את זה על הראש שלהם והם ידעו את זה.

ש: מצוין, שאלתי העובדה שנגיד ראש הממשלה מגיש ערר ולא מביא את זה לדיון בממשלה יכולת להביא את זה מתי שאתה רוצה לכנסת.

ת: אמת.

ש: או קיי, לכן ראש הממשלה לא באמת יכול לעכב שום דבר.

ת: הוא לא יכל.

ש: בסדר. אני מתקדם, ההצבעה הטרומית הייתה ב- 12/11/14, ב- 2/12/14 ראש הממשלה מודיע על פיטורי השרים לפיד ולבני, אתה זוכר את זה?

ת: בוודאי.

ש: או קיי, ב- 3/12/14 הכנסת פוזרה בקריאה ראשונה וב- 8/12/14 הכנסת פוזרה בקריאה שנייה ושלישית.

ת: אני לא זוכר את התאריכים אבל כן זה התהליך.

ש: בשבועות האלה כמובן שאתה לאור העובדה שהכנסת פוזרה אתה לא קידמת את הצעת החוק בשום צורה וגם לא יכולת לקדם אותה נכון?

ת: נכון.

ש: כי היא המתינה למעשה לדיון בוועדת הכנסת בשאלה באיזה וועדה היא תידון.

ת: נכון.

ש: הכנסת מפוזרת אז למעשה זה סופו של כל בלון בהקשר הזה.

ת: אמת.

ש: בסדר. ועם פיזור הכנסת אין אפשרות מעשית לקדם את הצעת החוק עד לכינון כנסת חדשה נכון?

ת: נכון.

ש: ואחרי פיזור הכנסת בדצמבר 2014 אתה כבר לא ניסית לבחון אפשרות לקדם העברה של הצעת החוק.

ת: אתה צודק.

ש: מבחינתך אחרי הפיטורין של לבני ולפיד לא הייתה אפשרות מעשית לקדם את החוק הזה.

ת: נכון.

ש: וגם מוזס לא ביקש ממך באותו שלב לבחון אפשרות להעביר את החוק לתקופת הבחירות.

ת: זאת בכלל לא שאלה שנשאלת על ידו או על ידי, זאת אומרת אלו עובדות, הוא יכול לדבר ללמפה, זה לא קשור בכלל.

ש: השאלה אם הוא פנה אלייך.

ת: לא.

ש: ואמר לך.

ת: הוא לא פנה אלי, ממש לא.

ש: הוא לא בא ואמר לך בוא נמצא איזשהו פתרון, נקים וועדה מיוחדת.

ת: לא פנה אלי וגם אין אפשרות כזאת.

ש: בסדר, גם לא לחוק מרוכך, לחוק מוחלש, שום דבר.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> התשובה הייתה שהוא לא פנה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בכל זאת יש פה דיון חשוב.

<u>העד, מר איתן כבל:</u> מה זה קשור אם זה מרוכך גם אם זה יהיה חוק תומך בישראל היום זה לא יכול היה להיות מובא כי אין תהליך כזה.

ש: מר כבל, זה דבר חשוב, הוא לא פנה אלייך בעניין הזה.

ת: הוא לא פנה אלי.

ש: אבל מוזס לא שלח אותך וביקש ממך לדבר עם יריב לוין או עם זאב אלקין כדי לקדם הצעת חוק בתקופת בחירות.

ת: לא. הכנסת מפוזרת מה.

ש: מה זה?

ת: הכנסת מפוזרת.

ש: לא אני טוען את זה יש כתב אישום.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אין כאן טענה.

(הדוברים מדברים יחדיו)

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אי אפשר להגיד שכתב אישום אומר משהו שהוא אומר הפוך ואז לצפות שאני אשב ואתנגד לשאלה כשאין שאלה, מה אני אמור לעשות כבודכם כתובע במצב הזה, אתה אומר דברים שהם לא,

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד עמית חדד : אני רואה שהוא בא במצב רוח מסוים.

עו"ד אלון גילדין : למה לדבר עלי אישית, אני מדבר עלייך אישית?

עו"ד עמית חדד : ברור אתה טוען שאני צועק וקם.

(הדוברים מדברים יחדיו)

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : אפשר להפסיק עם זה?

עו"ד עמית חדד : אתה פשוט לא שומע את עצמך מר גילדין, אני זוכר את היום שחיקית את השופטת.

עו"ד אלון גילדין : בחיים לא חיקיתי אף בן אדם ותפסיק לדבר ככה.

עו"ד עמית חדד : זה שקרן.

עו"ד אלון גילדין : ותפסיק לתקוף אותי אישית ולא באתי במצב רוח כזה, אני יכול להגיב עניינית שכתב האישום אומר כך ולא כך, אני לא אתחיל להגיד מי אני ומה אני ומה אני עושה ואיזה מצב רוח יש לי, ההתייחסות האישית ואני באמת מבקש מבית המשפט, זה לא נעים לי.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : הבנו, עורך דין חדד תמשיך לחקור.

עו"ד עמית חדד : להבא אם יש למר גילדין מה להגיד הוא מוזמן לקום, יצא העד, הוא יגיד את הדברים בנחת, העיקר שהוא מעולם אמר שהוא לא חיקה אף אחד בכל זאת אמירת אמרת.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד עמית חדד : תאשר לי בבקשה שגם נתניהו או מי מטעמו לא פנו אלייך לאחר פיטורי לבני ולפיד כדי לנסות להעביר חוק שיגביל את ישראל היום בנוסח מרוכך, בנוסח אחר, בנוסח תומך ישראל היום, באותו נוסח.

העד, מר איתן כבל : אף אחד לא פנה אלי.

ש : בסדר, אחרי בחירות 2015 העניין ירד סופית מהפרק, אתה ידעת שבהסכם הקואליציוני לכינון הממשלה 34 בין סיעת הליכוד לסיעת כולנו היה סעיף מיוחד, סעיף 63, למעשה כל הסיעות, שלמעשה מחייבת את חברי הקואליציה ללכת בדרך שמכתיב שר התקשורת בעניין הזה שהוא ראש הממשלה?

ת : אני זוכר שכן.

ש : או קיי, בבחירות 2015 אתה המשכת להיות בקשר עם מוזס נכון?

ת : כן, אבל קשר לא חברי, אתה יודע, מעת לעת לא מעבר.

ש : אתה אומר כך ב- 10/1/17, שואל אותך איתי רמות, תגיד לי אתה אחרי הבחירות דיברת אתו? אתה אומר בוודאי, נו אני גם בקשר אתו, עם מי? עם נוני? אתה אומר כן.

ת: כן.

ש: על מה דיברתם? אתה אומר לא, אין לי כבר, זה סתם שיחות של אנשים שמכירים אחד את השני, חוק ישראל היום? אתה אומר החוק כבר לא היה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: מה השאלה? מה השאלה אליו?

ש: אני מקריא לו, אני רוצה שהוא יאשר לי את זה, על ישראל היום אחרי הבחירות? לא ממש לא, זה הרמת ידיים, ואתה אומר הרמתי, לא הבנתי שהחוק במתכונת הזו גם לא נכון להעביר אותו, גם המשכת ואמרת, ב- 10/1/17 עמוד 58, הבנתי שהחוק במתכונת הקודמת הוא כבר לא נכון, צריך ללכת לטיפול דרך הגבלים עסקיים.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אם אדוני רוצה שהוא יאשר אז תפרק את זה.

ש: או קיי תאשר לי שדיברת עם מוזס אחרי.

ת: אמרתי, אישרתי את זה במשטרה ואני גם מאשר את זה עכשיו.

ש: וגם אמרת שהמתכונת הקודמת היא לא נכונה.

ת: כן.

ש: ושהדרך לטפל בעניין הזה הוא דרך ההגבלים העסקיים.

ת: אמת.

ש: בעיית ישראל היום.

ת: כן. בסוף הבנתי שהדרך הנכונה הייתה לפנות דרך המערכת של מבקר המדינה על מתנה, אני לא אכניס את בית המשפט לכל ההליך, בשורה התחתונה שההליך צריך להיות דרך מבקר המדינה וחוקי הבחירות והתמיכה וכל מה שקשור בכך ולא בחקיקה.

ש: או קיי, אתה סיפרת במקום אחר בחקירה ב-10/1/17 בעמוד 2 שהתייעצת עם משפטים שאמרו לך שהדרך הנכונה זה לתקוף את זה דרך חוק ההגבלים.

ת: נכון, כן, זה מה שאני אומר, הגבלים, יכול להיות אני לא זוכר.

ש: אני יכול להראות לך.

ת: לא, לא, אני לא אמרתי שלא.

ש: הציטוט הוא שאמרו שהדרך הנכונה היא לתקוף את זה דרך חוק ההגבלים.

ת: כן, כן, אני אומר אני חושב אז כשאמרתי הגבלים אני טעיתי.

ש: היום קוראים לזה חוק התחרות, אז זה היה חוק ההגבלים.

ת: אז אני חוזר ואומר הנחת העבודה שלי שטעיתי במונח זאת אומרת זה לא ההגבלים אלא זה דרך מה שאמרתי קודם דרך חוקי הבחירות דרך מבקר המדינה, אני חוזר ואומר לך.

ש: טוב, מי הם המשפטנים שדיברת אתם?

ת : אתה חושב שאני זוכר?
ש : כן.
ת : אני לא זוכר .
ש : אף אחד?
ת : לא, לא זוכר , לא הלכתי עכשיו עליתי במדרגות בית המשפט כדי לשוחח עם, זה יכול להיות עם יועמ"ש של הכנסת, זה יכול להיות שיחת מסדרון, זה לא שעכשיו אמרתי לעצמי אני מתחיל קרב חדש, הנחת העבודה הייתה משיחות מסדרון, אנשים דיברו אתי, אנשים משוחחים אתי באופן טבעי מה קורה עם החוק, ואז אתה יודע אמרתי להם זאת הדרך היותר נכונה, אני לא זוכר בכלל נו באמת.
ש : התחלת לעבוד על זה?
ת : לא.
ש : בכלל?
ת : בכלל.
ש : בטוח?
ת : לא שאני זוכר שעבדתי על זה.
ש : בחקירה שלך ב- 10/1/17 בעמוד 2 שורות 28-20 אתה אומר כך כן פעלתי אפילו, התחלנו להכין משהו עם ד"ר גלעד מהמכון הישראלי לדמוקרטיה.
ת : טוב שאתה מזכיר לי, אמת ויציב, זה לא התקדם, לא סתם לא זכרתי כיוון שזה לא הפך להיות נושא מרכזי בעבודה שלי.
ש : זה עדיין לא הבשיל.
ת : כן.
ש : זה כבר פחות מטריף אותי במובן הזה שהקואליציה היא עולם אחר, אבל כן בפירוש אני כבר תקופה ארוכה מנסה לתקוף את זה דרך הגבלים עסקיים.
ת : נכון, אם אמרתי את זה זה היה נכון בזמנו.
ש : זה נכון מה שאמרת פה.
ת : סביר להניח שכן.
ש : או קיי.
ת : אם לא זכרתי עכשיו כי בכל זאת לך תזכור.
ש : טוב, לך תזכור, אתה יודע להגיד למה לא קידמת בסוף את הצעת החוק?
ת : אם אינני טועה נהייתי כבר יו"ר וועדת הכלכלה, הייתי עמוד עד מעל הראש באלף ואחד נושאים, אתה יודע וגם זה כבר לא היה הנושא ב-ה' הידיעה מבחינתי.

עו"ד עמית חדד: או קיי, אפשר פה לעשות לפני ההפסקה לנהל שיח על העדים של רביעי חמישי, לפני ההפסקה. סיימנו נושא.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: לא תסיימו אתו היום?

עו"ד עמית חדד: לא, מה פתאום, אנחנו רק התחלנו.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: נמשיך אתו כרגע, אני לא יודעת מה אתם רוצים להוסיף אבל כדאי שעורך הדין גילדין יהיה מוכן.

עו"ד עמית חדד: אז דווקא אולי כדי שהוא ישמע.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: כדאי שתעדכנו אותו לפני.

עו"ד עמית חדד: הוא יודע, עורכת הדין תירוש יודעת, הם יודעים הכל, נעה הייתה מסודרת והודיעה מראש את הכל.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אם התביעה ערוכה לקיים את זה עכשיו אפשר עכשיו אם היא לא ערוכה אז לא.

עו"ד אלון גילדין: יהודית ביקשה שנדבר אתה.

עו"ד עמית חדד: אז אנחנו נתקדם.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: תדבר אתה בהפסקה.

עו"ד עמית חדד: בסדר. אני רוצה לעבור אתך לנושא שהוא אחר אבל כמובן בתוך עולם התוכן שלנו, זה למעשה השיח שאתה מנהל עם הנציגים של ישראל היום אגב הצעת החוק, זה שיח חשוב ואני רוצה שנתבונן בו ביחד ונראה כמובן הוא מאד רלוונטי לנו, אתה אישרת לנו שכל מה שאמרת בחקירות הוא אמת לאמיתה, לא הסתרת, זה לא חצי אמת ולא רבע אמת נכון?

העד, מר איתן כבל: אמת.

ש: או קיי, אתה מספר כך בחקירה הראשונה שלך, 10/1/17, אתה אומר שלאחר הגשת הצעת החוק אנשי ישראל היום פנו אלייך, קודם כל באופן כללי זה נכון.

ת: נכון.

ש: בוא נראה מה אתה אומר בדיוק, אתה אומר בתווך שלדון היה מוכן לתת לי עולם ומלואו, ניסו לפתות אותי זה בינינו אתה אומר לחוקר.

ת: ברור.

ש: אין בינינו עם החוקר.

ת: ברור.

ש: אמרתי לו שאני לא זה הם נפגשו אתי היום, מוכנים, מי זה הם? שואל אותך כורש, החבר'ה של שלדון, שואל אותך מי? אתה אומר המנכל של העיתון, זה נכון?

ת: נכון.
ש: עד עכשיו כמובן אתה לא שיקרת בחקירה.
ת: לא.
ש: יש לו יוסי, ברח לי השם שלו בערוץ 1, היום הוא אחד האנשים הכי קרובים אליו, נפגשנו, הוא אמר לי בוא אתה ואשתך נאכל ארוחת צהריים וזה רק מה הם לא יודעים תימני מראש העין זה לא מעניין לי את ה... זה לא זה לא עושה עלי רושם מיוחד, אמת, הם ניסו בכל הכוח, גם הביאו, עלו, הפעילו עלי אם אתם זוכרים קמפיין מטורף בעיתון נגדי, הם כתבו את מספר הטלפון שלי בכותרת ואמרו להתקשר ללשכה, כל מה שאמרת פה הוא אמת.
ת: אמת.
ש: יפה, מי מישראל היום נפגש אתך?
ת: אמרתי לך מי שתיווך את הפגישה הזאת היה אפי יושעיה שהיה אז לוביסט, חבר כנסת לשעבר וחברי.
ש: כן.
ת: קיימנו את הפגישה ברחוב הארבעה.
ש: עם מי אבל, הוא תווך פגישה עם מי?
ת: עם נדמה לי עם מנכ"ל העיתון, אני כבר לא זוכר את השמות שלהם, איך אומרים במחילה, הם היו אצלי בפגישה במשרד.
ש: אצל יו"ר הדירקטוריון?
ת: אני לא יודע, באמת שאני לא זוכר .
ש: תמשיך, תמשיך.
ת: אבל זה לא, זה דמות מרכזית בעיתון, אחד מהאנשים המרכזיים בעיתון שבאו ו...
ש: בעליו?
ת: כן, יש מצב שזה אשר בהרב היה אצלי יחד עם אפי, נדמה לי היה אתם עוד מישהו, בלי קשר, זאת אומרת זאת הפגישה הזאת, נדמה לי אם אינני טועה הייתה יותר מפגישה אחת, גם הייתי אתם בקשר, הם כל הזמן ביקשו ממני להעביר אליהם את החקיקה ואם היא מתקדמת.
ש: לא עצרת את השיח באמצע אתם, שמעת אותם.
ת: כן כן כן, מבחינתי נקודת המבט שלי זאת בקשה לגיטימית ביותר.
ש: לא חשבת שהם מציעים לך שוחד בשום צורה.
ת: לא, לא, לא, לא, גם כשהציעו לי יותר מאוחר, דן רביב, דן רביב שפגש אותי בצורה נפרדת.
ש: מי זה דן רביב?

ת: דן רביב היה כתב מאד מפורסם בערוץ 1, הסתבר לי הוא פנה אלי, אנחנו מכירים והיינו ידידים ואתה יודע מה זה ידידות, מכירים אנשים, הוא ביקש להיפגש אתי, הוא אמר לי שהוא עומד צמוד אם אינני טועה עם אשתו של שלדון, מרים, אישיות אני מוכרח להגיד, הציע לי אמר לי עזוב את כל השטויות האלה בוא תכיר שלדון הוא דמות מאד מיוחדת, דיבר בשבחו של שלדון ובשבחה של אשתו מרים, הציע שנאכל צהריים, אתה יודע ניסה לייצר לי את האווירה.

ש: תכף, היית יותר מדויק בחקירה גם חלפו שנים תכף אני אראה לך אבל קודם כל מה הם ביקשו ממך, הם ביקשו לסגת מחוק ישראל היום.

ת: לסגת מחוק ישראל היום כן.

ש: והם ניסו להפעיל עלייך לחצים לסגת, גם חיוביים כמו שאמרת.

ת: כן, כן, באופן טבעי.

ש: גם קמפיין שלילי.

ת: תשמע, שלילי אלוהים ישמור מה שהם עשו לי, אנחנו במוצאי זה, כל חבר כנסת היה שמח לקבל עמודים ראשונים אני זכיתי לעמודים ראשונים כל יום הייתי בישראל היום וכן ואז היה גם התרגיל היפה עם העקוב אחריי.

ש: בוא נראה מה אתה בדיוק אומר, אז זכרת דברים הרבה יותר טוב וכמובן שמה שאמרת פה הוא אמת נכון? בלי שאתה קורא.

ת: ברור.

ש: זה ברור, אתה אומר בעמוד 32 שורה 9, עד היום הזה אני אומר לך כל מי שינסה להגיד ולא תהיה לו הוכחה לבוא להראות שזה אומר לך זה עילה לתביעה אישית אין מצב בעולם אין מצב בעולם הפעיל אותי יותר מזה אני אומר לך לפעמים אתה מרגיש למשל בסיטואציה כזאת נכון שזה לא אישי אבל זה כמו, שום דבר לא אישי, הכל אישי, במובן שאני בא ואומר סליחה אני עושה את עבודתי שליחותי הציבורית עכשיו אני צריך לעמוד להעמיד את עצמי מול שאלות למה מה קרה, אני עשיתי את זה ממקום של פעילות ציבורית, נהפוך הוא, מי שכל הזמן ניסה להעמיד את זה ממקום של והם הציעו לי הכל, החברה של של ישראל היום, שואל כורש מה הם הציעו לך? שאני אבוא ויכתבו עלי, ויעשו אותי ויהפכו אותו למלך העולם, אלון זה מפריע, ויהפכו אותי למלך העולם, זה מפריע, זה ממש מפריע, אני שומע אתכם זה מפריע, ויהפכו אותי למלך העולם, זה דברים שנאמרו לך נכון?

ת: נאמרו, כן.

ש: כן, דרך אגב לא חשבת כמובן שזה שוחד תרד מהצעת החוק נכתוב עליך נהפוך אותך למלך העולם גם אמרת בחקירה אף פעם לא חשבת שמציעים לך שוחד.

ת: אני אם היה מישהו מציע לי שוחד הייתי מסיים את השיחה באותו רגע או הייתי מבקש שיהיה גורם מקצועי זאת אומרת שיכול להיות חלק מהדיון הזה, חד משמעית מעולם לא קיבלתי הצעת שוחד לא רק במקרה הזה.

ש: ברור, אתה לא העלית בדעתך.

ת: אני לא העליתי בדעתי.

ש: כשאתה אומר הם הציעו שהם יכתבו עלי ויעשו אותי ויהפכו אותי למלך, כלומר בעיתון ישראל היום נכון?

ת: נכון.

ש: ואמרו לך מה הם רוצים בתמורה, שואל אותך איתי רמות ומה תיתן להם בתמורה? ואתה אומר שאני ארד מהחוק.

ת: נכון.

ש: נכון, זאת ההצעה שהניחו בפנייך.

ת: נכון.

ש: דרך אגב אתה המשכת לדבר אתם גם אחרי זה לא הפסקת את השיח אתם.

ת: לא.

ש: נכון?

ת: לא.

ש: לא הפסקת את השיח כי לא חשבת שהם יעשו דבר פסול, אולי לא יפה אולי לא מוסרי אבל וודאי לא פסול ברמה הפלילית.

ת: אני מסכים אתך.

ש: בסדר גמור, שואלים אותך מי דיבר אתך, אתה עונה המנכל יוסי, אחר כך יוסי, אחר כך מישהו מערוץ 1, היו כל מיני אנשים שדיברו אתך.

ת: נכון.

ש: ורוח הדברים הייתה הרוח הזאת, אתה תהפוך להיות רוקסטאר בישראל היום, אבל לא עם עקוב אחרי ללשכה אלא יבואו וייתנו לך סיקור אוהד מאד וכל מה שאתה צריך לעשות בתמורה זה לוותר על חוק ישראל היום.

ת: נכון.

ש: בסדר, אפילו אמרת יסקרו אותך כמו את נתניהו משהו כזה נכון?

ת: יכול להיות.

ש: אולי השתעשעת בזה.

ת: כן.
ש: אבל בכל מקרה דרך אגב אתה המשכת עם החוק.
ת: כן.
ש: לא נעתרת להצעות האלו.
ת: לא.
ש: לא הפסקת את השיח אבל לא נעתרת להצעות האלו.
ת: נכון.
ש: דרך אגב מופיע איפשהו, אתה דיברת עם אנשי ישראל היום עד הרגע האחרון לא הפסקת.
ת: כל הזמן, נכון.
ש: כל הזמן.
ת: נכון.
ש: בסדר.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני חושב שפה זה מקום טוב לעשות הפסקה כבודכם.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> טוב, נעשה חצי שעה הפסקה, תבדקו בינתיים מה שצריך.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> בסדר.

לאחר הפסקה.

<u>דיון בדלתיים סגורות – איסור פרסום</u>

הערה: מהעתק פרוטוקול זה הושמטו חלקים בדלתיים סגורות.

<u>המשך דיון בדלתיים פתוחות</u>

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> בסדר גמור. טוב, עד עכשיו הדיון היה בדלתיים סגורות, יש איסור פרסום על כל פרט שהיה בדיון בדלתיים סגורות, אנחנו חוזרים להמשך דיון בדלתיים פתוחות, מר איתן כבל על הדוכן, בבקשה.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> כמה שאריות שקשורות לישראל היום, אפי יושעיה הוא לוביסט חבר כנסת לשעבר נכון?

<u>העד, מר איתן כבל:</u> כן, הוא היה לוביסט, יכול להיות שגם עכשיו, אבל הוא היה.

ש: היה, במועד הרלוונטי.

ת : כן.
ש : הוא גם חבר אישי שלך כך סיפרת.
ת : נכון.
ש : הפגישה עם אשר בהרבה נערכה במשרד שלך ברחוב הארבעה נכון?
ת : נכון.
ש : והיא לא נרשמה ביומן, נכון?
ת : יש מצב שלא.
ש : ואין בזה שום דבר מיוחד, לא חריג.
ת : לא.
ש : לא.
ת : אני אגיד לך יותר מזה, הם ביקשו ממני לשמור אתה יודע, הם אמרו בוא נשמור את זה בדיסקרטיות לא כי גונבים פה חס וחלילה משהו, אני בן אדם שמכבד מי שמבקש ממני את זה ועשיתי המון פגישות בחיי שביקשו ממני לא לעשות ולתת לזה פרסום זה לא אומר שום דבר.
ש : זה כמובן לא אומר שחשבת שיש פה עבירות פליליות שמסתירים מהיומן.
ת : לא, לא.
ש : ולא דיווחת או פרסמת את הפגישה הזאת
ת : לא.
ש : כמובן שברגע ששאלו אותך במשטרה סיפרת.
ת : נכון.
ש : גם את הפגישות עם נוני מוזס לא כתבת ביומן.
ת : נכון. כשהוא בדרך כלל התקשר אלי זה בשעות ערב אחרי צהריים, זה לא תיאום פגישות.
ש : אבל גם את הפגישות שכן היו.
ת : כן, חד משמעית, גם הוא ביקש, אני יכול לומר לפרוטוקול ואמרתי את זה גם נדמה לי במשטרה, הוא אמר לי תשמע אני אדם דיסקרטי, אני מבקש שתשמור על הדיסקרטיות שלי, לא ראיתי בזה שום דבר כל עוד אני לא עושה אתו שום דבר חס וחלילה פסול שאני צריך להרגיש משהו שהוא בעייתי עם זה.
ש : ברור, וגם פגשת את דן רביב נכון סיפרת.
ת : כן, בבית הקפה למטה שבינתיים נסגר.
ש : נכון, וזה לגיטימי להיפגש עם אנשים בבתי קפה אין בזה שום בעיה.
ת : שום בעיה.

ש : וגם את הפגישה אתו לא רשמת בעיה וגם עם זה אין שום בעיה.
ת : לא.
ש : נכון?
ת : לא, לא ראיתי בזה שום בעיה.
ש : וגם פגשת את,
ת : פגישות היו, זה לא משהו במחשכים, המשרד הוא במקום מרכזי, הפגישות נעשו במקום מרכזי.
ש : והיו לך גם פגישות אחרי שהנחת את הצעת החוק על שולחן הכנסת כך סיפרת נכון?
ת : נכון, נכון, כן.
ש : כן, טוב אני מדלג, אתה גם סיפרת שידעת מלכתחילה שכשאתה תתחיל את העיסוק בהצעת החוק נגד ישראל היום ידעת שאתה יוצא למלחמת עולם נגד ישראל היום נכון?
ת : אמת.
ש : וגם ידעת מה המשמעות של זה נכון?
ת : נכון.
ש : הכוונה מה המשמעות של זה מבחינת סיקור.
ת : נכון.
ש : כי כמו שאמרת כשכלי תקשורת רוצים שתקדם משהו עבורם אז הם נותנים סיקור חיובי וכשאתה עושה משהו נגדם הם נקמנים והם נקמנים.
ת : אני רק יכול לומר לך שזה לא היה על סדר יומי, כל המאבקים שיצאתי אליהם זה לא היה החשבון מעולם, אני חוזר ואומר לך כאן בכל מאבק שניהלתי, ברוב המאבקים לא שווה לצאת, אני עושה אותם כי אם אני חושב שזה נכון לדמוקרטיה במקרה הזה, אם זה נכון ציבורית, אם זה נכון לי כפרלמנטר זה הדברים שעומדים לנגד עיני.
ש : אני חוזר על השאלה שלי כי לא ענית, תנסה לענות על השאלות שלי מר כבל, שאלתי, האם כשיצאת למאבק או למעשה חוק ישראל היום ידעת שהעיתון ינקום בך בתחום הסיקור.
ת : ישראל היום?
ש : כן.
ת : חד משמעית כן.
ש : זאת השאלה שלי.
ת : אתה לוקח את זה בחשבון אם המאבקים היו רק דבש החיים היו נראים אחרת.
ש : מאה אחוז, כשהמאבק הוא לא דבר הוא עוקץ העוקץ הוא בתחום הסיקור.

ת: נכון, לא התלוננתי.
ש: וזה היה מובן.
ת: כן.
ש: בסדר, וידעת והיה לך ברור שישראל היום ישנו את הסיקור לרעה מאד בעקבות הצעת החוק הזאת נכון?
ת: נכון.
ש: כמובן שלא חשבת שזה שוחד שלילי או סחיטה באיומים או כל דבר אחר, זה חלק מהכללים הלא כתובים של העולם הזה שנקרא פוליטיקה.
ת: לא הקדשתי לזה מחשבה אבל כאילו זה היה ברור לי.
ש: זאת פוליטיקה.
ת: כן.
ש: התקשורת היא הרשות הרביעית היא גם מתנהלת במאבק הזה.
ת: אלו החיים.
ש: אלו החיים, בסדר. עכשיו אתה אמרת בחקירה שלך ישראל היום מחקו אותי, נתנו לי על הראש, כל היום השמיצו אותי התירו את דמי.
ת: נכון.
ש: זאת אומרת זה היה אגרסיבי, זה לא היה עדין.
ת: מאד אגרסיבי, נכון.
ש: ולא העלית בדעתך שהם עוברים עבירה, שהם סוחטים אותך, כל דבר אחר, לא נעים לא כייף לקחת את זה בחשבון, אתה ילד גדול, כולם ילדים גדולים והתקדמת.
ת: אמת.
ש: וגם לא נסוגת לאחור.
ת: נכון.
ש: גם כשהציעו לך כשאמרו לך שיהפכו אותך למלך עם הסיקור הכי טוב וכו' אתה המשכת בשלך.
ת: אמת.
ש: או קיי, והיה לך ברור בזמן אמת שכל הסיקור הרע הזה שבא אלייך הוא פונקציה של העובדה שאתה מקדם את הצעת החוק שנועדה לפגוע בישראל היום.
ת: אני לא ראיתי, או קיי, אם אתה רוצה, בסדר, כן, שאני יוצר מאבק מולם.
ש: בסדר.

ת: זה לגיטימי.

ש: בסדר גמור. אני רוצה לסכם את העניין הזה, רק תאשר לי עוד משהו, אתה סיפרת קודם שהיית בקשר עם יועמ"ש של הכנסת לניסוח הצעת החוק נכון?

ת: נכון.

ש: תאשר לי שלא פנית מעולם למשטרה להגיש תלונה על הצעת שוחד, סחיטה, או כל דבר אחר, לא ראית את זה במישור הפלילי.

ת: מעולם לא הוצע לי ומעולם לא חשבתי לנכון שאני צריך לפנות.

ש: או קיי, ואתי בן דור מישהו אחר אף אחד מהם לא התייעצת אתו בנושא או חשבת שיש על מה להתייעץ?

ת: לא חשבתי.

ש: לא תיעדת את הדברים בשום דרך, אתה פניות של אנשי ישראל היום אלייך.

ת: לא.

ש: אמרת שלא ניהלת תרשומת ביומן אבל גם לא התכוונת אף פעם להסתיר את זה במובן של אדם שמסתיר עבירה.

ת: נכון, המאבק מול ישראל היום היה מאבק גלוי, הוא לא היה במחשכים הוא לא היה במסתרים, השתתפו בו והיו חלק ממנו עשרות רבות, הכנסת כולה הייתה סביב העניין הזה.

ש: אני רואה שבנובמבר 17' 9 חודשים לאחר החקירה השנייה שלך והסיפורים על ישראל היום והפניות אלייך אתה מופיע בכנס חגיגות העשור לישראל היום, אתה זוכר את זה?

ת: לא, יכול להיות.

ש: אתה אומר בכנסת זו היה טעות ללכת על חוק ישראל היום,

ת: כן, אני זוכר את זה, חשבתי שזה בתקופה של החקיקה.

ש: בתקופת החקירה.

ת: כן, אמרתי זאת.

ש: או קיי.

ת: אבל כדי שאנחנו נבהיר את הדברים, זה לא שאני חשבתי שכל המהלך שלי מול ישראל היום בטעות יסודו כדי שאנחנו נבין את זה הטקטיקה או האסטרטגיה מול ישראל היום כדי להתמודד עם העניין הייתה צריכה להיות אחרת.

ש: כן, אתה אומר שטעית שהלכת בדרך של החוק.

ת: אמרתי זאת כך נכון לא כי חשבתי ישראל היום פעל,

ש: לא, אני לא חושב שחשבת שהוא פתאום,

ת : לא משנה איך אתה אומר, גם אני מבהיר.
ש : למה הזמינו אותך אתה יודע?
ת : כל שנה יש כנס עיתונות, זה לא כנס שלהם, יכול להיות שהכותרת הייתה על ישראל היום, אבל ברמת העיקרון כל שנה יש את זה.
ש : לא מספיק חשוב, בוא נתקדם, אני רוצה שנתחיל לעבור על הדברים בכל מה שקשור בהצעת החוק, אתה נקראת לחקירה הראשונה שלך ב- 10/1/17, בסדר?
ת : כן, כן.
ש : אתה זוכר מי התקשר לזמן אותך לחקירה?
ת : אני לא זוכר כלום.
ש : אתה זוכר מה נאמר לך באותה שיחה? כמה זמן לפני כן זימנו אותך, איך זה היה?
ת : תשמע, אני זוכר את הדבר הבא, הוזמנתי לא לחקירה, לשיחה, אני לא יודע איך קוראים לזה, פגישה ראשונה אמרתי את דעתי ועמדתי על כל מה שנשאלתי, אני לא זוכר אם בפעם השנייה או השלישית אמרו לי שאני מוזמן לחקירה.
ש : כן, בפעם השלישית.
ת : בפעם השלישית, כן, יכול להיות.
ש : וכמובן שבשיחה בפגישה הראשונה אמרת את כל האמת את זה אישרת לי מקודם.
ת : כן, חד משמעית, כן.
ש : בסדר. לא נחקרת באזהרה אלא זו הייתה הודעה פתוחה.
ת : נכון.
ש : ואמרו לך מראש שאתה לא מגיע כחשוד אלא מזמינים אותך לפגישה / שיחה.
ת : נכון.
ש : כן, אמרו לך מראש באיזה נושא נכון?
ת : כן, אני חושב שכן.
ש : עם מי התייעצת לפני הפגישה הזאת?
ת : לא התייעצתי עם אף אחד.
ש : לפני שהגעת לפה לבית המשפט התייעצת עם מישהו?
ת : לא.
ש : אף אחד?
ת : חברים שלי, כאילו לא התייעצות משפטית.
ש : מי החברים?

ת: ליאור ויורם אברהמי חבר שלי, זה הכל.
ש: פגשת עורך דין ?
ת: לא, יורם עורך דין אבל לא פגשתי אותו כעורך דין.
ש: פגשת אותו כחבר.
ת: חברים שלי, אני בא לפה, זה לא עניין של מה בכך, רציתי לדעת מניסיונו איך צריך, מה צריך, איך לענות, מה לענות, לא במהות.
ש: לפני החקירות שלך במשטרה הלכת להיוועץ בעורך דין?
ת: לא.
ש: באף אחד, גם לא באלו באזהרה?
ת: לא.
ש: טוב.
ת: אני מוכרח לומר לך כשבן אדם מרגיש שהוא בא בידיים נקיות בתום לב אתה יודע אין לו, אמרתי לעצמי למה אני צריך עורך דין כאילו למה, אני אגיד לך משהו יכול להיות שטעיתי, היום בדיעבד אתה יודע כשמצאתי את עצמי בתוך איזה מבוך מיותר לחלוטין שאני שואל את עצמי למען השם איפה אני נמצא בכלל.
ש: גם אנחנו שואלים את השאלה הזאת הרבה שנים. אתה זוכר שהגבלת את משך החקירה? אמרת שבשמונה אתה צריך ללכת, שיש לך פרק זמן מצומצם יחסית לחקירה?
ת: יכול להיות, אני קראתי את המסמך, כתלמיד ישיבה אני גם קורא מהר, לא עד כדי כך ירדתי משעה שמונה, אם כתוב אז יכול להיות שכן.
ש: טוב, אתה מגיע בערב באותו יום, היו לך התחייבויות קודמות אני יכול להזכיר לך היית יו"ר וועדת הכלכלה, אתה מספר גם לחוקרים.
ת: כן, כן, כן.
ש: והחוקר מתעניין אתך בנושא וועדת הכלכלה ואתה מספר לו שערוץ שידרו באינטרנט שלהם את הדיון, הייתה חקירה מאד נוחה החקירה הראשונה.
ת: כן.
ש: מאד נעימה, אני רואה שצוחקים אתך, מדברים.
ת: כן, הרבה כדרור ברחבה.
ש: היא מתחילה בשבע ועשרים ואתה בשמונה כבר צריך לצאת לבר מצווה, כך אתה מספר, הייתה חקירה קצרה החקירה הראשונה.
ת: כן.

ש : כמובן שלא צעקו עלייך, לא הרימו עלייך את הכל שום דבר בטח בחקירה הזאת.
ת : לא.
ש : ולא איימו עלייך שאם תשקר יחקרו אותך באזהרה על שיבוש עדות שקר דברים כאלו כל מיני דברים שראינו אצל אחרים, אצלך זה לא היה ברוך השם.
ת : אני לא זוכר כזה דבר, זה כתוב אני מניח בתוך החקירה.
ש : כן כן, אני מסתכל על מה שכתוב.
ת : כן.
ש : ניהלתם שיחת חולין על וועדת הכלכלה, על מכשיר הטלפון הנייד שלך, סייבר, נער שפרץ לך לטלפון הנייד.
ת : נכון.
ש : כן, על הליגה הגרמנית, זה שאתה אוהד את מכבי תל אביב, צוחקים, נחמד, אז נכנס כורש בר נור, ואז יש עוד שיחת חולין, שיח נעים, איפה נולדת, מאיזה עיר, המאבק שלך על ערוץ 7, אתה זוכר את המאבק שלך בערוץ 7?
ת : כן, כן, כן, כורש בר נור קיבל ממני את החומר זה אני זוכר.
ש : כן, גם את זה סיפרת.
ת : כן.
ש : ועל המילואים ועל הצנחנים וכל הדברים, שיחה מאד נעימה.
ת : לגמרי.
ש : בעמוד 21 לתמליל אנחנו מתחילים עם נושא שנדמה רלוונטי לנו וגם מבהירים לך שאתה לא חשוד ושאתה לא מקליט את החקירה, כמובן באותו זמן ידעת מה הנושא לא רק כי החוקרים אמרו לך כי זה גם היה במדיה בצורה קיצונית, אתה זוכר את הימים האלו.
ת : כן.
ש : כן, בכל העיתונים, בכתבות, ערוץ 2 בכל המקומות, לפני החקירה עברת קצת על החומרים שהיו לך, טלפונים מיילים כדי להיזכר מה היה ולהתרענן?
ת : ממש לא.
ש : אבל אז הזיכרון שלך היה חד, אנחנו מדברים על 2017, האירועים יחסית קרובים, היה לך זיכרון חד ביחס לאירוע?
ת : יחסית, כן, אני מניח.
ש : יחסית, בסדר, בוודאי יותר מהיום.
ת : כן.

ש : מה שאמרת אז בחקירה ראשונה שלך הוא אמת לאמיתה כך הבהרת לי.

ת : אמת.

ש : או קיי, בסדר, ואז שואלים אותך על הקשר שלך לחוק ישראל היום ואתה אומר כך, ואני מבקש שתאשר לי את זה, כשמרינה סולוטקין ז"ל הביאה את החוק, עמוד 22, שהיא הייתה בקדימה בשלב מסוים כל הזמן זה ניקר חיפשתי גם אני עוד מלחמות אז החלטתי להגיש את החוק, זה נכון?

ת : כן, כן.

ש : כלומר זה על בסיס החוק של הגברת סולוטקין.

ת : היה אמור להיות כן.

ש : בוא אני אראה לך, אתה מסביר, זה לא אמור להיות, אתה אומר את זה ממש, שואלים אותה כתבת אותו אבל על בסיס חוק קיים? אתה עונה אפשר לומר על הבסיס של חוק הוט של מרינה סולוטקין.

ת : נכון.

ש : זה נכון.

ת : נכון.

ש : מצוין, ואז אתה אומר, ומה שאמרת כמובן הוא אמת זה הצעת חוק שנכתבה על בסיס הצעת החוק של גב' סולוטקין ז"ל.

ת : אמת.

ש : או קיי, זאת אומרת שאתה הכרת את הצעת החוק של סולוטקין.

ת : בוודאי, השתתפתי גם בהצעה.

ש : אתה יודע להגיד לי, היא הגישה כמה הצעות חוק, אתה יודע להגיד איזה הצעת חוק?

ת : לא, אני לא זוכר .

ש : אתה זוכר מה נכתב בהצעת החוק הזאת?

ת : אני לא זוכר אני רק יכול לומר לך שכשההשראה הכתוב הוא לא כמו שהיה.

ש : אתה אומר על בסיס החוק.

ת : בסדר, כשאתה אומר על בסיס אתה מקבל את הכיוון של החקיקה.

ש : כיוון.

ת : כן.

ש : בסדר, אתה זוכר מה הייתה מטרת הצעת החוק של סולוטקין, את מי הוא נועדה להגביל, איך זה עבד?

ת : אני כבר לא זוכר בדיוק.

ש : מה שאתה מספר שמאז הרצון להגביל את ישראל היום ניקר בך, כמו מחשבה טורדנית כזאת, אתה מספר לקחת יוזמה והחלטת לנסח הצעת חוק על בסיס מרינה סולוטקין , אמת?

ת : אמת.

ש : אתה יודע להגיד מה קרה משנת 2010 ועד שנת 2014, למה נתת למחשבה הזאת לנקר בך כל כך הרבה זמן?

ת : תשמע.

ש : אתה יודע מחשבה טורדנית זה דבר שאתה רוצה לסיים.

ת : אני לא אתה.

ש : אני שואל אותך.

ת : או קיי, מה שאני יכול לומר לך שהייתה מחשבה כזאת, אתה יודע אדם יש לו הרבה מחשבות, אני חוזר על מה שאמרתי כאן בשעה הקודמת שמה שנתן לי את הטריגר לעבור ממצב של טורדני למעשה היה אותו דיון של עובדי עיתוני מעריב בכנסת וכשיצאתי משם הדובר שלי דניאל הרוש אמר לי איתן צריך לעשות מעשה, משם זה מתחיל לנוע.

ש : הבנתי, לכן יזמת גם ב- 2011 2012 2013 הצעות חוק.

ת : אתה יודע כמה הצעות חוק יש בראש של בן אדם שמטרידות אותו?

ש : לא יודע.

ת : אתה לא יודע כי אתה מעניין אותך דברים אחרים.

ש : כל אחד והדברים שלו.

ת : אותי מטרידים דברים אחרים.

ש : ואז פעלת לכתוב את החוק, אתה אומר כך לחוקרים בעמוד 22, לא החוק שלה אלא כתבתי חוק, ישבתי וכתבתי אותו, זאת אומרת כמעט באופן אישי, יחד עם היום היא יועמ"ש של וועדת הכלכלה.

ת : את בנדלר.

ש : נכון, אתה כתבת את החוק.

ת : אמת.

ש : אמת לאמיתה, ואתה כתבת את החוק בעצמך נכון?

ת : אמת.

ש : אף אחד לא הביא לך הצעת חוק מוכנה או טיוטה של הצעת חוק.

ת : ממש לא.

ש : מה שאמרתי הוא נכון.

ת: אמת.

ש: ואתה סיפרת שאתה כותב אתה ולא שיקרת כמובן שאתה אמרת את הדברים האלה.

ת: לא.

ש: אתה אומר אמת.

ת: אמת.

ש: ואת הטיוטה הזאת של הצעת החוק אתה כותב עוד לפני שפגשת את רון ירון ונוני מוזס.

ת: נכון.

ש: נכון, אתה מספר שאתה כתבת את הצעת החוק בזמן שאתה היית במלחמת עולם עם ידיעות, נכון?

ת: נכון.

ש: נקרא את זה ביחד, וזה הכל חוק מאד פשוט, זה לא בא ממקום, דווקא זה נעשה בתקופה שהייתי במלחמת עולם עם ידיעות, אני אף פעם לא דפקתי חשבון, לא הכרתי את מוזס בכלל, זה נכון?

ת: אמת.

ש: זאת אומרת אתה היית במלחמת עולם עם ידיעות לא הכרת את נוני מוזס והחלטת לקדם את הצעת החוק הזאת.

ת: נכון, אתה יודע שאני חוזר ואומר על המשפט הראשון שלי בתחילת הדיון שמה שעמד לנגד עיני היה העניין הדמוקרטי של עיתון שמשרת אדם אחד, זה הכל פשוט מאד, לא בעד נוני מוזס, לא נגד זה, אלא העניין עצמו, כך ראיתי את זה וכך אני מאמין שהייתי צריך לפעול.

ש: מאה אחוז, ואתה אומר אני נקודת המוצא שלי הייתה שהעיתון פשוט שוגה, פה אתה אומר משהו אחר, לא עיתון של איש אחד אני יראה לך.

ת: אני זוכר מה אמרתי, אני זוכר.

ש: מר כבל, אתה אמרת המשך של... לא הכרתי אז את נוני בכלל, כי אתה נותן סיבה אחרת למה אתה עושה את זה.

ת: לא, לא.

ש: אפשר שנייה?

ת: אפשר.

ש: נקודת המוצא שלי הייתה שעיתון פשוט שובר ברגל גסה את שוק התקשורת ואת העיתונות הכתובה, הכנסתי את החוק, אני גם ידעתי שיום אחד יבואו יגידו ההוא אמר, ההוא עשה לך, אמרתי לעצמי גם אם יבואו יקחו אותי למכונה, אתה יודע מכונת אמת.

ת: כן אתה מצטט אותי.

ש: ברור, אני כתבתי את החוק שלא יהיו פדיחות, אני בן אדם שמי שמנסה להפעיל אותו מתקומם, הוויכוח היה לי אז, גם פה מה שאמרת הוא אמת?

ת: אמת.

ש: זה שונה ממה שסיפרת שזה היה עיתון של מישהו אחד.

ת: לא, סליחה, לא אח שלי, לא, לא תרשה לי.

ש: כן, בבקשה.

ת: זה עניין של איך אתה, מה שאני אומר פה זה בדיוק מה שאני אומר, דמוקרטיה ושבירת כללים של שוק התקשורת זה היינו הך, אתה יכול לראות את זה בפרשנות שלך, אני בפרשנות שלי.

ש: לא כתוב פה עיתון של איש אחד.

ת: אז מה כתוב פה?

ש: כתוב שהוא שובר ברגל גסה את שוק התקשורת.

ת: מה זה אומר, מה זה אומר?

ש: שהוא בחינם והם לוקחים כסף.

ת: לא, מה זו שבירה של שוק התקשורת?

ש: הסברתי לך.

ת: זו פגיעה בדמוקרטיה.

ש: מאה אחוז, אבל לא קשור לעיתון של איש אחד.

ת: בסדר, עכשיו אתה מכדרר אתי.

ש: אני מכדרר אתך.

ת: כן.

ש: אז בוא נמשיך, בוא נמשיך,

ת: באמת.

ש: בכל מקרה מה שאמרת פה הוא וודאי אמת ב- 10/1/17.

ת: אמת, נכון.

ש: בסדר, והצעת החוק נכתבה על ידך בזמן שהיית במלחמת עולם עם ידיעות אחרונות, כן?

ת: אמת.

ש: למה היית במלחמת עולם?

ת: אני אגיד לך למה, כי אני התמודדתי לפני כן להסתדרות והיה תחקיר של ליברמן, אחד הכתבים שלהם.

ש: כן.

ת: על עופר עיני, והם לא העלו את התחקיר הזה לא פרסמו אותו ואותי זה קומם.

ש: להבנתך למה הם לא פרסמו אותו?

ת: אין לי מושג למה, כשבאתי לרון ירון לפגישה רציתי להבין ממנו, פשוט מאד באתי אליו לפגישה כדי להבין מה הסיבה שידיעות אחרונות מצאה לנכון כשכתבה הייתה מוכנה והכתבה הזו למה היא לא עלתה, זה הכל.

ש: לכן באת לרון ירון?

ת: זאת הסיבה היחידה.

ש: בטוח.

ת: במאה אחוז.

ש: או קיי אז בוא נזכור את התשובה הזאת שלך.

ת: או קיי.

ש: אני רוצה לשאול אותך שאלה, מה זה אומר שהיית אתם במלחמת עולם עם ידיעות אחרונות?

ת: בדיוק על העניין הזה.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> מר כבל.

<u>העד, מר איתן כבל:</u> או קיי סליחה.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> אני מבקש שהוא יצא.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> תצא. זה לא קשור אלייך זה פשוט הליך.

<u>העד, מר איתן כבל:</u> בסדר.

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> ההתנגדות הוא רלוונטיות, הטענה שלנו והתחלתי להגיד אותה בתחילת היום שהעובדה שאם הוא היה במלחמה עם ידיעות אחרונות ושהוא רצה להיפגש עם רון ירון ואם כתבו על עופר עיני או לא כתבו על עופר עיני היא לא רלוונטית לתיק הזה, המעשים של איתן כבל, כאשר הקו הוא מה איתן כבל עשה בלי קשר לנתניהו בלי קשר לחוק, כן חופש הצבעה, לא חופש הצבעה כל הדבר הזה נדבר עוד, זה אין בעיה לשאול, כאשר כל העניין הוא מה כבל עשה כל הדבר הזה אני לא חושב שהוא רלוונטי ואני אסביר, איתן כבל נחקר חקירה מקיפה, נחקרו עדים, זה לא רק איתן כבל, נחקרו לא מעט עדים בפרשה שלו, אם אתם תצטרכו לקבוע ממצא בתיק נפרד מהתיק שלפנינו תהיה מלאכה מאד קשה.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> מה בדיוק היה החשד כלפיו?

<u>עו"ד אלון גילדין:</u> החשד כלפיו היה בשתי רמות, הרמה הראשונה – האם בשיח שבינו לבין מוזס נכרכו הדברים של תן וקח, אני אקדם לך חוק שטוב לך כלכלית ואתה תכתוב עלי, החשד השני כלפיו היה שהוא האם הוא קיבל סיקור יותר טוב מידיעות אחרונות כתוצאה מזה שהוא קידם קיבל

חוק, הראשון זה 294 כזה והשני 290, כן, והוא נחקר, ונחקרו עוזרים פוליטיים, נחקרו אנשים בכנסת, נתפסו מסמכים, מחקרי תקשורת, נחקרו עוזרי התקשורת שלו, כן הסיקור השתפר או לא, עולם ומלואו, כדי לאפשר להגנה לטעון טענה של אכיפה בררנית נחקר באזהרה, בסופו של יום יועמ"ש לממשלה החליט שאין תשתית ראייתית מספקת להגשת כתב אישום בחשדות האלה, ההגנה קיבלה גם את כל החומר של התיק של כבל, יכול להיות שיש מחלוקת, רצינו לאפשר את הטיעון, הטיעון הוא לא בדרך הזאת כי מה יקרה? כבל ייחקר ויגיד כך או כך ואז יצטרכו להביא כעדי הזמה את העדים שאמרו שהסיקור שלו דווקא הוא רע, אתם לא תצאו מזה זה ממש לנהל עוד פעם תיק, כאשר הפתרון הפשוט לדבר הזה הוא להגיש את החומר בפני בית המשפט, ממילא החומר הוא מה שעמד בפני יועמ"ש לממשלה.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן :</u> איזה חומר? להגיש את מה? את החקירה?

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> אני מוכן מסכים כדי לאפשר להגנה לטעון ואני רוצה לאפשר להגנה לטעון כל טענה רלוונטית שיוגש תיק החקירה, אבל ככל שהדברים יעברו פה בדרך של עדים שהם לא קשורים לבנימין נתניהו, אני התחלתי להגיד וכבודכם אמר לי כנראה בצדק שזה לא במקום היה בנקודת הזמן הזאת אז אני עכשיו אומר, כאשר טוען אדם לאכיפה בררנית ואומר אותי חקרו ואותו לא חקרו אז אני מבין זה הגיוני שזה יבוא, כאשר אדם נחקר והיינו מגישים את התיק נגד איתן כבל היו נשמעות הוכחות ארוכות, אם נדרש בדרך הזאת שתקבעו ממצא מה כבל עשה מה הוא לא עשה מה התכוון מה לא התכוון, התקיימו יסודות העבירה או לא, כדי לבחון את סבירות החלטת יועמ"ש לממשלה מעבר לעובדה שהוא לא מיוצג, הוא לא ראה את החומר, מעבר לפגיעה בזכויות שלו האלמנט האחר אנחנו נייצר עומס אדיר על המשפט הזה כי נראה לי חוץ מהמשפט הזה שאתם מנהלים עכשיו תתחילו לנהל עוד משפט ואני רוצה כן לאפשר להגנה את הטיעון שלה כי היא זכאית לו, לכן אני חושב,

<u>כב' הש' עודד שחם :</u> אני חושב בעדות שלו ייתכן אני לא יודע יש כל מיני אמירות משלימות יכולים לשפוך אור לגבי ההתנהלות של גורמי התביעה, אולי אני לא יודע.

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> לא, לא, התנהלות שלו, ההתנהלות של העד הזה שהוא בעצמו עשה, זה טיעון לגיטימי, ההגנה טוענת אותו, אני רק טוען את הדרך, את כל האנשים האלה תצטרכו לשמוע כדי לקבוע ממצאים לגבי החשדות לגבי כבל?

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן :</u> נשמע עת עורך דין חדד.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> כבודכם, אנחנו נמשיך בחקירה שלנו.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן :</u> לא.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> אנחנו רוצים להמשיך, באמת, מה הטענה? מה הטענה כלפינו? יש טענה של רלוונטיות? לא, עובדה שהוא מוכן להגיש את החומר, עובדה שאנחנו משך פרשת תביעה שלמה הצענו

עזבו להעיד את העדים פה, לא צריך, חבל על הזמן, נגיש חלף חקירה ראשית את ההודעות שלהם ונחקור בנגדית כך הצענו פעם אחר פעם, באה התביעה ואמרה אנחנו קובעים לא אתם, אנחנו רוצים לחקור את העד זו זכות שלנו שבית משפט יראה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: עורך דין חדד יש כאן התנגדות, יש נימוק להתנגדות.

עו"ד עמית חדד: אין נימוק להתנגדות, אני רוצה להסביר, אין נימוק.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: יש כאן התנגדות שאומרת שבעצם מה שאתם עושים זה שאתם פותחים ניהול של תיק נוסף.

עו"ד עמית חדד: הטענה לא נכונה, אנחנו לא פותחים תיק נוסף זה התיק שלנו, אולי התביעה מרגישה לא בנוח ובצדק.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: הוא אמר תצטרכו להכריע בעוד תיק.

עו"ד עמית חדד: גברתי נו באמת.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אין מה לעשות צריך להשיב.

עו"ד עמית חדד: אז אני אשיב, אני אשיב, זה לא נכון, אנחנו נראה בהמשך אתם לא תצטרכו להכריע בתיק אחר, דרך אגב תמיד כשעניינים של עדים או אנשים אחרים מגיעים לבית המשפט צריך להכריע אמר אמת או לא אמר אמת גם ביחס לעדי תביעה אחרים, אני מזכיר הוא עד תביעה מספר 295 והודעתו נמסרה לנו כרלוונטית בתיק, אומר מר גילדין אני מסכים שזה רלוונטי, אני חושב שאתם יכולים להגיש את זה על בית משפט, אז על כורחך הוא שמט בהכרח את הטיעון של חוסר רלוונטיות, כי אם זה לא רלוונטי אי אפשר להגיש את זה בהליך.

כב' הש' עודד שחם: אני אומר לאדוני איך אני הבנתי את מר גילדין.

עו"ד עמית חדד: כן.

כב' הש' עודד שחם: יועמ"ש קיבל החלטה בעניינו שאולי, כך אני מניח, הטענה שהיא שונה מההחלטה שהתקבלה בעניינו של מר נתניהו , לכן יש פה אכיפה בררנית, אומר מר גילדין אם היום נוסיף לכל חומר החקירה שהובאה בפני יועמ"ש למשלה גם עדות שניתנת היום היא לא בהכרח תשנה, תעלה או תוריד כי החלטה צריך לבחון אותה במועד שהיא ניתנה, זה על יסוד חומר החקירה, זה מה שהוא אומר.

עו"ד עמית חדד: אני רוצה להתחיל מההתחלה, זה לא רק אכיפה בררנית, יש לנו טענה מהותית.

כב' הש' עודד שחם: בסדר, זה משהו אחר.

עו"ד עמית חדד: אני מזכיר את מה שטען פה מר נתניהו נתחיל משם, אולי גם המענה שלנו לכתב האישום, אנחנו טוענים שנוני מוזס הוא למעשה האופרטור שניהל את האירוע הזה ולכן כשם

שיש שיח בין ראש הממשלה לבין פרלמנטרים אחרים , לנהל שיח בין ראש הממשלה לבין הפרלמנטר האמיתי יו"ר הקואליציה זה דבר שהוא חשוב, הוא השתלט לי כל הקואליציה כבודכם זוכר את זה, אנחנו לא רוצים שזה יישאר רק ברמה של ראש הממשלה, אנחנו רוצים להוכיח שזה מה שבאמת היה, זה לא רק אכיפה בררנית, התביעה מושכת את זה, אולי אני לא יודע נוח לה לא נוח לה אין לי מושג מה בדיוק, מי עומד מאחורי החוק, מי קשור לחוק, למה מדברים עם נוני מוזס, האם כולם מדברים אתו, מי דיבר עם חברי הכנסת, מי הפעיל, מי עשה, זה לא קשור לאכיפה בררנית, זה עניין מטריאלי שקשור לטענת ההגנה.

<u>כב' הש' עודד שחם :</u> מר חדד אנחנו זוכרים את הדברים.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> בסדר, אם כך אני לא מבין על מה ההתנגדות.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> זה לא אכיפה בררנית.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> זה לא קשור לאכיפה בררנית.

<u>כב' הש' עודד שחם :</u> אדוני מפנה למה שמר נתניהו אמר.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> זה נכון, אני לא רוצה להסתיר, גם מקודם ראינו כשמגיעים למר כבל אנשי ישראל היום ומציעים לו הצעה מפליגה ונוני מוזס (לא ברור) דברים כאלו נבוא נהפוך תהיה מלך, סיקור חיובי וכו' הוא ממשיך לדבר אתם, הוא לא חודל את השיח, הוא לא חשב שזה שוחד, הם לא נחקרו באזהרה, הם לא הועמדו לדין, הדבר הזה זה קרון שנוסע לבד אבל עם כל הכבוד הוא לא הקטר, הקטר שלנו זה העובדה שיש פה פעילות פרלמנטרית מול הפרלמנטר על, אנחנו רוצים להוכיח את זה, זה נכון שמר כבל בהקשרים האלו נאמר בעדינות אנחנו לא חושבים שכל מה שהוא אמר בהקשר הזה, אמרתי החלק שאנחנו הולכים אתו יד ביד נגמר, עכשיו נראה לטעמנו איך הדברים באמת היו ולמה לדבר עם נוני מוזס זה הדבר הפרלמנטרי היחידי שאפשר לעשות למי שרוצה להילחם בחוק, למה זה רלוונטי אני מזכיר, קודם כל העובדה שהוא הפרלמנטר הרלוונטי, הוא עומד מאחורי הדברים, אתו צריך לדבר, אתו מנהלים את השיח הזה זה דבר שאנחנו נוכיח באמצעות כבל ויותר מזה אנחנו הראנו כבר בעניין ישראל היום וגם בהקשר שאף אחד, הרי יש בתיק שלנו ראש הממשלה מואשם באיזה קונסטרוקציה שונה ומשונה בעליל שבאה ואומרת שראש הממשלה,

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> יכול להיות שאפשר להסכים.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> לא, אני לא רוצה שתסכים או לא תסכים אתי, אני רוצה לחקור אותו.

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> זה יהיה יותר פשוט.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> אם זה לא אכיפה בררנית זה קצת משמיט את הטיעון של אדוני.

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> לא, לא, אני אגיד.

עו"ד עמית חדד: יש עילה להתנגדות? אין עילה של רלוונטיות, העילה אני מעדיף שתנהלו את החקירה בדרך אחרת היא לא עילה בדין, למה קוטעים את הרצף.

עו"ד אלון גילדין: אני אענה ואולי זה יקצר.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: הם לא רוצים להגיש הם רוצים לחקור.

כב' הש' עודד שחם: הם רוצים לחקור.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד אלון גילדין: גברתי צודקת, אני עכשיו אוסיף.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: לא צריך להוסיף.

עו"ד אלון גילדין: אני אוסיף למה ששאל כבוד השופט בר עם.

עו"ד עמית חדד: לא צריך.

עו"ד אלון גילדין: לא, חברי טען אני רוצה רק להתייחס.

עו"ד עמית חדד: לא סיימתי.

עו"ד אלון גילדין: בית המשפט שאל אותי שאלה.

עו"ד עמית חדד: על הדבר הזה כבודכם יש חומרים נוספים שאנחנו נציג שהיו זמינים והם רלוונטיים בהקשר הזה, נרצה להציג אותם ולהגיש אותם באמצעותו, יש פה דברים שהוא עשה בחקירה, פעולות שהוא עשה, יחס שונה ביחס לאותם אירועים וכמובן מעל כל אלו מרחף תיק ארבעת אלפים, בכל זאת, עדיין הדבר הזה ישנו, אני מזכיר שוב ביחס לתיק ארבעת אלפים הטענה היא שיושב נתניהו לארוחת ערב עם שאול ועם הגברת אלוביץ' לא מדברים בכלל על בזק, הצהירה את זה התביעה,

כב' הש' משה בר - עם: מר חדד.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: עורך דין חדד נשמע מה יש לעורך הדין גילדין לומר.

עו"ד אלון גילדין: לעניין אכיפה בררנית טענתי, חברי אמר אני רוצה להראות דבר נוסף שמוזס הוא פרלמנט שהוא פועל בחוק ובשיחות עם כבל, אני מסכים שמוזס פעל מאד מאד בחוק וגם כבל, מוזס בשיחות עם כבל פעל מאד מאד לקידום החוק בכל דרך גם בשיחות עם נתניהו בעניין הזה אני מסכים, העובדה שכבל יכחיש או יאשר את זה היא מיותרת, ברור שמוזס פעל מאד מאד כדי לקדם את החוק ובין היתר בדרך הזאת לכן מה שנשארנו בעיקר עם אכיפה בררנית שתוכלו להחליט בה, הסיפור עם ישראל היום הייתה טענה אם הציעו לו יותר אז אני רוצה להגיד ששם לא התנגדתי, כי שם את זה באמת לא חקרו ולא חקרו כי כבל אחרי המשפט הזה וזה אני אראה נחקר עוד 70 עמודים חקירה שלמה וחזר בו ולכן לא היה בסיס ואני אראה את זה אחר כך, בנוגע לכל הקשר של הסיקור של כבל גם בכך בית המשפט רוצה לאפשר לחקור?

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : עורך דין גילדין אנחנו כרגע מאפשרים לו להמשיך, אדוני התנגד למה שהתנגד.

עו"ד אלון גילדין : בסדר, מקובל.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : נאפשר לו להמשיך.

עו"ד עמית חדד : מר כבל אני ממשיך, אמרת שהצעת החוק נכתבה על ידך בזמן שהיית במלחמת עולם עם ידיעות אחרונות.

העד, מר איתן כבל : נכון.

ש : מה הכוונה מלחמת עולם עם ידיעות אחרונות?

ת : זה לא שהייתה לי אתו מלחמה, בתחושה האישית שלי כשאני עובר את הקרב בהסתדרות ואני מנסה להבין מדוע הכתבה לא עולה, זה הכל, זו האמירה.

ש : זה הכל, רק התחקיר?

ת : זה היה הסיפור.

ש : יהיו דברים שאני אחלוק עלייך, יש דברים שאני לא חושב שצריכה להיות מחלוקת כי העובדה שהייתה מלחמת עולם הכוונה היא כוונה של סיקור, זו מלחמת עולם.

ת : אני אסביר, סליחה במחילה אתה מפרשן אותי.

ש : לא, אני לא מפרשן.

ת : לא, לא, סליחה, סליחה.

כב' הש' משה בר - עם : אדוני יסביר, כן.

ת : אני אסביר, תודה.

ש : כן.

ת : כשאני אומר מלחמת עולם הכוונה שלי בראש ובראשונה שהכתבה הזו שהייתה חשובה, התחקיר הזה לא עלה, בוודאי שזה פגע בי, מה כל כך מסובך פה?

ש : מר כבל אתה יודע זו החלטה שלך, בסוף אנחנו במשפט שהוא גם מסוקר.

ת : או קיי.

כב' הש' משה בר - עם : כשאדוני אומר מלחמת עולם, אני שם את הדגש רגע על המילה מלחמה.

ת : כן, הכוונה שיכול להיות שהגזמתי והפרזתי באמירה הזאת, הכוונה לפעמים בסערת רגשות אתה עדיין לא מבין מה בדיוק מבקשים ממך, אתה לא מבין, כבוד השופטים אני לא בדיוק הבנתי מה רוצים ממני, למה בכלל צריך לחשוב שאני בעד מישהו פה, למה אי אפשר להסתכל על דברים כמו שהם. כמו שהם לגמרי.

ש: הבנתי, אני רוצה שבית משפט ישמע את התשובה שלך אחרי שנתתי לך המון הזדמנויות, זה לא קשור מלחמה לסיקור או שלא מסקרים אותך ודברים כאלה, זה קשור לתחקיר של עופר עיני שנגנז.

ת: הכוונה היא, בוא נבהיר את הדברים, ידיעות אחרונות בכל התקופה של המאבק שלי דרך אגב התעלם ממני לגמרי, זו זכותי וזה לגיטימי שאני אבקש לבוא לשאול מה הסיבה שזה קרה.

ש: מה זה הוא התעלם ממך? מה הוא לא עונה לטלפון שלך?

ת: לא.

ש: הכוונה בסיקור.

ת: בוודאי, ברור, ברור כשמש לאור הירח, הרי כשאני בא זה לא מעניין אותי בכלל, אני בן אדם פוליטי, לגופו של עניין, לא צריך להתחכם אתי.

ש: אני לא מתחכם.

ת: אתה כן,

ש: אני מנסה להציל אותך מעצמך.

ת: לא, אתה לא מנסה להציל אותי ואל תציל אותי, תודה, אין סיבה, אם אמרת לי כבר בתחילת הדרך שלא עשיתי שום מעשה,

ש: זה נכון.

ת: אל תציל אותי ממה שלא צריך.

ש: בסדר, הבנתי.

ת: או קיי, לכן אני אומר לך בצורה ברורה בעניין הזה, המאבק שלי היה מול ידיעות בוודאי זה על סיקור, ידיעות אחרונות לאורך כל ה תקופה הזאת התעלם ממני, מה כל כך מסובך פה?

ש: הכוונה לא מסקר אותך.

ת: לא מסקר אותי נכון.

ש: בעקבות זה שאתה ביקרת אותו על עניין התחקיר.

ת: לא, לא, ממש לא.

ש: לא?

ת: ממש לא.

ש: אז תסביר.

ת: אני אסביר, אני מנסה.

ש: כן.

ת: היה מאבק על ההסתדרות, אני התמודדתי.

ש : כן.

ת : הפריע לי מאד בראש ובראשונה שהוא לא נתן לי במה כמו שהוא נתן לעופר עיני, יותר מזה את התחקיר הוא לא פרסם זה הכל.

ש : למה הוא לא פרסם להבנתך?

ת : אין לי מושג.

ש : מה הבנת בזמן אמת?

ת : תקשיב,

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> עורך דין חדד אנחנו לא נקבע ממצא.

ת : אני לא מנסה להיכנס לראשם של אנשים.

ש : בסדר.

ת : למה לי לדבר בשמו של בן אדם אחר.

ש : בוא נראה כתבה שמדווחת על מה שאמרת בכנס, כתבה מהעין השביעית מה- 19/6/12, כתוב פה כך מפיך, אתה היית בכנס הזה נכון?

ת : זה מאותו כנס.

ש : כן.

ת : או קיי.

ש : זה כנס שהשתתפת בו.

ת : כן, כן, אני מניח.

ש : יופי, אתה אומר כך, במהלך הקמפיין שניהל פנה אליו כתב ידיעות אחרונות שערך תחקיר מקיף על יו"ר ההסתדרות עופר עיני לדברי כבל הוא נדחה ובסוף נגנז, בשלב מסוים התערבבו שם דברים הרבה מעבר ואני החלטתי שאני עושה מעשה ומרים טלפון למישהו מסוים לשאול אותו, בהתחלה אומרים שבוע הבא, פתאום אף אחד לא יודע שיש כתבה, הכתב מתרוצץ שלושה חודשים בשטח, במערכת בכלל לא יודעים שהוא בשטח ואז עושים את הבדיקה ומסתבר שכן יודעים אבל זה לפני ההחלטה, בסופו של דבר סיפר כבל התחקיר נגנז, כבל תיאר את יחסי הכוחות בידיעות אחרונות כאינטרסים, הם הרבה יותר גדולים מהמערכת, מהעורך, העורך הוא בכלל סגן מפקד חוליה מצומצמת, אלו דברים שאמרת?

ת : אם כתוב אז אמרתי.

ש : וזה מה שחשבת.

ת : כן.

ש : בסדר, בתשובה שאל (לא ברור) רביב דרוקר מדוע לא נתן עד היום ביטוי פומבי לדברים השיב כבל באמת מה אנחנו ילדים קטנים? עיתון ידיעות הוא עיתון רב עוצמה, הוא העיתון הכי חזק, אם אתה שם שם אתה אולי בעניינים ואם אתה מולו אתה מולו על כל מה שמשתמע מכך.

ת : נכון.

ש : יפה, תסביר את הדברים.

ת : אין מה להסביר, הדברים פה ברורים.

ש : מה זה אומר שאם אתה מולו על כל מה שמשתמע?

ת : אני אסביר, זה כמו שלקחתי בחשבון שאם אתה מול ישראל היום אתה תחטוף אותו דבר.

ש : תחטוף בתחום הסיקור.

ת : כן, חד משמעית.

ש : יופי, ולכן לא רצית לחטוף סיקור שלילי לכן לא סיפרת על הדבר הזה עד לאותו כנס.

ת : עובדה גם שסיפרתי.

ש : באותו כנס?

ת : כן.

ש : ומה קרה אחר כך?

ת : לא קרה שום דבר.

ש : לא חטפת כלום.

ת : לא.

ש : לא, זאת הגרסה שלך.

ת : לא עשיתי שום דבר מעבר אז למה שיהיה?

ש : מאה אחוז, בסדר, אמרת שהעורך שם הוא סגן מפקד חוליה מצומצמת.

ת : אני משתמש הרבה בביטוי הזה.

ש : מי הוא מפקד החוליה?

ת : אני מניח הבעלים מוזס.

ש : או קיי, תגישי, איזה מספר?

עו"ד נעה מילשטיין : נ/4582.

ש : או קיי.

ת : זה נאמר ברבים, אתה מציג כאילו זה נאמר באיזשהו.

ש : כבל, אני אמרתי לך משהו שאתה עשית משהו לא בסדר? אני חושב שלקחו פה אירוע שהוא לא יכול להיות פלילי בלי להכיר את התחום בכלל, בלי להבין איך זה עובד, היענות חריגה או לא

היענות חריגה, שוחד כסיקור, בלי שאף אחד מבין בלי שאף אחד בודק, אנחנו בודקים מה לעשות זה התפקיד שלנו.

ת : בבקשה.

ש : זה גם מה שהייתי רוצה לעשות אם הייתי מייצג אותך.

ת : בבקשה.

ש : היית רוצה שאני אעשה את זה.

ת : בבקשה.

ש : נכון, כמובן היינו רוצים שזה מה שהמשטרה תעשה והיועץ ויגנוב את התיק, אבל לא עשו את זה. אתה מתאר שסיבה לגניזת התחקיר שגנזו אותו ממניעים לא ענייניים נכון?

ת : אם אמרתי אז אמרתי, אני לא זוכר , אבל אם כתוב שם אז אמרתי.

ש : אני אציג.

<u>כב' הש' משה בר - עם</u> : לא צריך.

ת : אני אומר אני לא זוכר .

ש : זה נכון, אבל זה גם מה שאתה זוכר היום.

ת : אני לא זוכר היום.

ש : למה גנזו את התחקיר?

ת : אני, אני

ש : אז למה כעסת?

ת : לא, בוודאי אם כעסתי כנראה שאמרתי,

ש : אני שואל אותך,

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת : עורך דין חדד, אינני חוזר בי ממה שאמרתי אז.

ש : בסדר.

ת : התחקיר נגנז מסיבות שהן לא ראויות לטעמי, זה הכל.

ש : בסדר, ואז אתה הולך אחרי האירוע הזה, אני אומר שאחרי האירוע הזה ידיעות אחרונות נאמר בעדינות סיקרו אותך רע מאד ולא סיקרו אותך בכלל בעקבות האירוע הזה, נכון או לא נכון?

ת : לא, אני לא חושב.

ש : אז בוא נראה מה אתה אמרת בחקירה שלך ב- 10/1/17 עמוד 23 שורה 19.

ת : או קיי.

ש : אתה אומר, קבעתי לי פגישה עם העורך רון ירון, זה העורך של ידיעות אחרונות?

ת: אמת.
ש: יופי, הלכתי כל הזמן הם היו, אתה אומר פה מילה גסה.
ת: כן.
ש: אני אומר דופקים אותי בסדר?
ת: או קיי.
ש: אני לא אשתמש במילה שכתובה יש מילה אחרת שמתחילה במ' ומסתיימת במ'.
ת: אתה יכול להגיד אותה אם כבר אמרת.
ש: עכשיו כלום, כאילו אני אוויר אני מהמחוקקים הכי טובים בכנסת, הכי פעילים הכי זה והם מכדררים אותי, שואלים אותך מי מכדרר על מי אתה מדבר? ידיעות, או קיי, אז מה שאמרת פה הוא אמת.
ת: אמת.
ש: אמת, אתה רואה זה שונה ממה שאמרת מקודם בעדות.
ת: לא, סליחה, לא, במחילה.
ש: מאה אחוז, יכול להיות שלא הובנת.
ת: לא, נו באמת אל תסתלבט עליי.
ש: לא, יכול להיות שלא הבנתי אותך.
ת: לא, לא, לא, תעשה לי טובה, אתה שואל אותי אל תפרשן אותי.
ש: לא מפרשן אותך.
ת: יש פה את בית המשפט שהוא יפרשן את מה שאני אמרתי או לא.
ש: מאה אחוז.
ת: בסדר, או קיי, בוא נעשה סדר בעניין הזה, אני לא אמרתי דבר כזה, אני כל מה שאמרתי פה גם,
ש: פה או בחקירה?
ת: גם בחקירה.
ש: זו האמת.
ת: אמת לאמיתה.
ש: מצוין.
ת: זה הכל.
ש: זאת אומרת שמה שכן קרה זה שבעקבות התחקיר הזה בעקבות זה שיצאת למעשה, בעקבות זה שיצאת, כך אתה אומר, הייתה כתבת תחקיר גדולה שהייתה צריכה להתפרסם על עופר עיני והם

גנזו אותך אפילו הייתי בראשון אצל רביר דרוקר בעמותה שלו בריאיון יש לו עמותה של חופש המידע ושם נכנסתי בעיתון בכינון ישיר ואתה אומר קבעתי פגישה עם העורך רון ירון הלכתי כל הזמן הם היו דופקים אותי.

ת: כן, כן.

ש: יפה, עכשיו גם זאת אומרת בעקבות העובדה שאתה יוצא מול העיתון הם דופקים אותך.

ת: לא, לא אמרתי, ממש לא, סליחה זה לא נאמר, אין כאן תשובה, לא אמרתי דבר כזה שבעקבות.

ש: לא בעקבות?

ת: לא, אמרתי את הדבר הבא.

ש: כן.

ת: הייתה תקופת בחירות, אני עונה לבית המשפט, היו בחירות להסתדרות, בבחירות להסתדרות הייתה כתבת תחקיר מצד אחד ומצד שני עיתון ידיעות אחרונות כמעט ולא הכניס שום פעולה שאני עושה לעומת התקשורת האחרת, או קיי, אני ראיתי בזה פגיעה אישית בי, או קיי, לא הכרתי לא את ירון ולא את זה, יכול להיות שהכרתי את ירון פגשתי אותו אבל אישית לא, החלטתי שאני רוצה ללכת אחרי שהמערכה הסתיימה לרון ירון וביקשתי אתו פגישה להבין מה הסיבה שהתחקיר נגנז ומדוע מתעלמים ממני כשאני חבר כנסת פעיל, מהפעילים ביותר, זה הכל.

ש: אתה אומר אז הייתי בכאסח כזה אחרי, זה מה שאתה אומר לא אני, תסביר לי מה הכוונה שעיתון ידיעות אחרונות כל הזמן דופקים אותך?

ת: הכוונה שהעיתון לא נותן ביטוי כמו בכלי התקשורת האחרים בפעילותי, זה הכל.

ש: למה?

ת: אין לי מושג.

ש: מה חשבת באותו זמן?

ת: לא חשבתי כלום.

ש: זאת אומרת שאם מישהו אומר שזה בגלל העובדה שיצאת נגד העיתון הוא משקר.

ת: אני לא יודע להגיד כלום.

ש: אני שואל אותך אם אתה אמרת

ת: אני לא יצאתי נגד העיתון, לא, סליחה, כבוד השופטים, היכן אמרתי שיצאתי נגד העיתון.

ש: שורה 17.

ת: לא לא לא.

ש: אני הייתי אצל רביב דרוקר.

ת: סליחה, זה אחרי הבחירות.
ש: ושם נכנסתי בעיתון.
ת: אחרי הבחירות, במחילה עמית, זה אחרי הבחירות, זאת אומרת אחרי שהבחירות הסתיימו, אחרי הבחירות נכנסתי אתם ראש בראש זה הכל, אמרתי את זה גם לכבוד השופטים.
ש: איזה בחירות?
ת: להסתדרות.
ש: את רון ירון אתה פוגש בבחירות להסתדרות?
ת: אחרי.
ש: אחרי,
ת: כן.
ש: אז יש בחירות להסתדרות.
ת: כן, זה מה שאני אומר.
ש: ואתה כועס מאד שהם גנזו תחקיר נגד עופר עיני.
ת: נכון.
ש: מסיבות לא ענייניות.
ת: נכון. לטעמי.
ש: יופי, אתה יוצא פומבי נגד העיתון אצל רביב דרוקר.
ת: נכון.
ש: בעקבות זאת העיתון מתעלם ממך דופק אותך.
ת: לא אמרתי דבר כזה.
ש: לפני כן.
ת: אני חוזר ואומר כבוד השופטים כדי שהדברים ייאמרו, עורך דין עמית לא מבין או עושה עצמו לא מבין, העניין הוא כזה, עיתון ידיעות אחרונות ללא קשר תקפתי אותו או לא תקפתי אותו, בבחירות להסתדרות הוא מתעלם ממני ולא מפרסם את הכתבה, זה הכל, לא מלחמה כן מלחמה, לאחר מכן אני נפגש אצל רביב דרוקר בכנס שואלים אותי את השאלות ואני בא ואומר את אשר אני אומר כאן, פשוט מאד.
ש: רגע את רון ירון אתה פוגש אחרי הפגישה,
ת: אחרי בוודאי.
ש: אחרי דרוקר.
ת: בוודאי, אחרי הכל.

ש : יופי, אז אני שואל אותך האם בעקבות דרוקר עיתון ידיעות נכנס בך?
ת : לא לא לא.
ש : לא?
ת : לא.
ש : כשאתה אומר הייתה חקירת תחקיר גדולה שהייתה צריכה להתפרסם והם גנזו אותה.
ת : נכון.
ש : אפילו הייתי בראשון אצל רביב דרוקר בריאיון
ת : נכון.
ש : יש לו עמותה של חופש המידע.
ת : נכון.
ש : שם נכנסתי בעיתון בכיוון ישיר.
ת : נכון.
ש : וקבעתי פגישה עם העורך רון ירון.
ת : נכון.
ש : כי כל הזמן היו דופקים אותי, עכשיו כלום כאילו אני אוויר
ת : נכון.
ש : אז למה אתה אומר עכשיו כלום?
ת : מה?
ש : למה עכשיו כלום?
ת : מה?

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : עורך דין חדד לאן בדיוק אתה הולך?

עו"ד עמית חדד : אני מתקדם.

העד, מר איתן כבל : במחילה, אני לא מבין, זה צעד תימני שניים לאחור? נו מה אני לא מבין מה אתה רוצה ממני.

כב' הש' משה בר - עם : המשכנו הלאה.

עו"ד עמית חדד : בוא נתקדם.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : תמשיך.

עו"ד עמית חדד : מה שאתה אומר הייתי במלחמת עולם.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : לא אמרנו שאנחנו מתקדמים?

עו"ד עמית חדד: אני מתקדם, אבל אני רוצה לברר את זה, כשאמרת שהיינו במלחמת עולם עם ידיעות אחרונות, מה זה אומר שהיית במלחמה אתו?

העד, מר איתן כבל: זאת אומרת שאני הרשיתי לעצמי כמו עכשיו לצאת בגלוי כנגד העיתון,

ש: והעיתון מצדו לא עשה כלום בעניין הזה?

ת: שום דבר.

ש: כשאתה אומר פה שהיו דופקים אותך וכו' זה לא קשור.

ת: אמרתי לאורך כל הדרך העיתון התעלם ממני, לא הבנתי למה בגלל זה פניתי לרון ירון וביקשתי ממנו,

ש: טוב,

כב' הש' משה בר - עם: אנחנו חוזרים על עצמנו.

ש: אתה הולך לעיתון, אתה פוגש את רון ירון, ואתה מתלונן בפניו שדופקים אותך נכון, שאתה אוויר.

ת: כן, אני מנסה להבין ממנו מה הסיבה שהעיתון מצד אחד לא פרסם את כתבת התחקיר ומדוע העיתון יזכור משהו,

כב' הש' משה בר - עם: על הפעילות שלך, שמענו כבר.

ת: כן.

ש: ואתה בראש לא עשית כמובן חיבור בעובדה שאתה יצאת נגד העיתון.

ת: אני לא חשבתי שזה קשור בכלל, עוד פעם אתה חוזר ומחזיר אותי לאחור,

ש: אתה אומר נכנסתי בעיתון.

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת: אני חוזר ואומר אמרתי את הדברים. מה לא ברור?

כב' הש' משה בר - עם: מר כבל סיימנו.

העד, מר איתן כבל: או קיי תודה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: תתקדם.

העד, מר איתן כבל: תודה.

כב' הש' משה בר - עם: סיימנו.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד עמית חדד: אני מתקדם, לא סיקור הצעת חוק שיזמת, נכון?

העד, מר איתן כבל: כן.

ש: ולא פרסמו דברים שאמרת ביחס לסוגיות שונות.

ת : כן.
ש : והסברת כבר מקודם שמחוקק נבחר ציבור זה דבר חשוב.
ת : אמת.
ש : או קיי, ואז אתה פונה לירון ירון ומתלונן על הסיקור שלך.
ת : נכון.
ש : בסדר, או על היעדר סיקור או גם וגם נכון?
ת : כן.
ש : בסדר, והמטרה היא שבעקבות הפגישה הזאת אתה מצפה ומקווה שהסיקור שלך ישתפר בידיעות אחרונות.
ת : כן.
ש : וזה לגיטימי לגמרי שנבחר ציבור פונה לבכיר בכלי תקשורת ביחס לאופן הסיקור שלו.
ת : הכי לגיטימי בעולם.
ש : יופי.
ת : כולם ישבו ודיברו עם עיתונאים, לגמרי.
ש : זה לא חריג שמדברים אתך בכירים בכלי תקשורת בעלים של כלי תקשורת.
ת : לא.
ש : או קיי.
כב' הש' משה בר - עם : כמה פעמים עוד נחזור על זה מר חדד?
עו"ד עמית חדד : בסדר.
כב' הש' משה בר - עם : היינו בזה בהתחלה.
עו"ד עמית חדד : בית משפט אמר את מה שאמרת ב- 29/6 אנחנו עוד מחכים לתשובה.
כב' הש' משה בר - עם : עכשיו נתמקד בחקירה של העד.
עו"ד עמית חדד : בסדר, בוא נראה את הפגישה, נפגשתי עם רוני, הרמתי אליו טלפון, אמרתי לו אני רוצה להבין למה, מה, כאילו מה יהיה, זו ההיכרות שלי עם העיתון, ולאחר שהחוק יהיה ואז שם פגשתי פעם ראשונה את נוני, לא הייתה לי שום מערכת ביני ובינו, זה נכון?
העד, מר איתן כבל : אמת.
ש : שואל כורש זאת הפעם הראשונה שפגשת אותו? אתה אומר כן כן כן, לא היה לי אתו שום קשר, לא ידעתי אפילו איך הוא נראה, לא היה לי אתו שום קשר, זה נכון?
ת : נכון.

ש : לימים כשדיברתי עם רון אמרתי לו אתה יודע אני מכין הצעת חוק על ישראל היום וכל השאר היסטוריה, זאת אומרת עשיתי תרגיל יפה, גייסתי את כולם, אתה יודע ככה מבצע בלשי, החתמתי את ראשי המפלגות ראשי הסיעות, זאת האמת.

ת : אמת.

ש : יופי, זאת אומרת שזאת הייתה הפעם הראשונה שדיברת עם רון ירון.

ת : נכון, אמת.

ש : כך אתה אומר.

ת : כן

ש : לא נפגשתם לפני כן?

ת : אולי ראיתי אותו, אני כשנפגשתי עם רון ירון מבחינתי זאת הייתה הפגישה הראשונה שלי אתו.

ש : או קיי וזה ב- 2013.

ת : כן.

ש : ומתי הייתה הפגישה שלך עם רון ירון ונוני מוזס, באותה הזדמנות?

ת : כן, באותה הזדמנות.

ש : או קיי, הפגישה הזאת התקיימה, כך אנחנו יודעים היום, ב- 28/6/13 ביום ראשון בשעה 14:00 במערכת ידיעות אחרונות.

ת : יכול להיות.

ש : בסדר, זאת פגישה שאתה בא למעשה לרון ירון, מספר לו על זה שדופקים אותך בידיעות אחרונות ומתעלמים ממך באותה נשימה אתה גם מספר לו שאתה מכין הצעת חוק על ישראל היום, זה נכון?

ת : זה היה כשהפגישה הסתיימה ואני אתו הולך ככה ואומר לו אגב.

ש : זאת אומרת אתה יושב, אתה מדבר אתו על הסיקור שלך, על זה שדופקים אותך וכו' ומתעלמים ממך ובסוף אתה אומר לו תשמע אני גם מקדם חוק ישראל היום.

ת : נכון.

ש : כמובן שאתה לא העלית בדעתך שאתה עושה דבר שהוא פסול כי אתה מדבר אתו על דרישות לסיקור, שיסקרו אותך טוב יותר, במקביל הצעת החוק ידעת שהיא חשובה לידיעות אחרונות נכון?

ת : לכל העיתונות הישראלית.

ש : אבל גם לידיעות אחרונות.

ת : גם לידיעות אחרונות כן.

ש : ולא חשבת אבל שיש איזשהו פסול בזה.

ת : לא חשבתי שיש כאן איזשהו פסול, לא צריך גם שיהיה, עבודתי הפרלמנטרית היא עבודתי הפרלמנטרית וראוי שתסוקר.

ש : מאה אחוז, עכשיו כשמונה חודשים לפני שהצעת החוק הונחה על השולחן אתה מקיים את הפגישה הזאת, הצעת החוק מוגשת ב- 03/2014 ואנחנו מדברים על 07/2014.

ת : חקיקה יכולה להיות מונחת בתהליך יותר ארוך, זה מהר.

ש : צריך לכתוב את הצעת החוק.

ת : כן.

ש : לקח הרבה זמן, בשלב הזה היא הייתה מוכנה ברמת טיוטה מה?

ת : כשפגשתי בו היא הייתה בשלב של טיוטה.

ש : זה אחרי שעבדת עם אתי בנדלר וכו' נכון?

ת : כן.

ש : אז הייתה מתקדמת נכון?

ת : טיוטה, אני לא זוכר להגיד לך מתקדמת.

ש : אתי הכינה את הטיוטה?

ת : אמת.

ש : ואז אתה הולך ופוגש את רון ירון.

ת : נכון.

ש : ואת נוני מוזס.

ת : אני פגשתי את רון ירון, כדי שנדייק, אז הוא אומר לי בוא אני רוצה בהזדמנות להכיר לך את נוני, החלפנו כמה מילים וזה הכל.

ש : וזה היה לפני או אחרי שאמרת לו על זה שאתה מקדם את הצעת חוק ישראל היום?

ת : זה היה כשהייתי אתו בדרך החוצה וברגע שאמרתי לו את זה הוא אמר לי בוא אני רוצה להכיר לך את מוזס.

ש : זאת אומרת אתם יוצאים החוצה אתה מתלונן על סיקור בידיעות אחרונות, אתם מסיימים את הפגישה ומספר לו על זה שאתה מקדם את חוק ישראל היום ואז הוא אומר לך בוא אני רוצה שתכיר את נוני מוזס.

ת : כן.

ש : ואתה טוען שבשלב הזה כבר הייתה לי טיוטה שהכינה אותה הגב' בנדלר היא ניסחה את הצעת החוק?

ת: היא ניסחה את הצעת החוק.

ש: הבנתי, מאותו יום 28/7/13 אתה בקשר רציף עם רון ירון נכון?

ת: לא, אני לא בקשר רציף עם רון ירון. דיברתי עם רון עוד פעם אחת אחרי אבל אחר כך ההתעסקות שלו אם הייתה לי מולו בכלל לא הייתה בעניין ישראל היום.

ש: בענייני סיקור.

ת: לא, נפגשתי אתו באותה פעם ולא זכור לי שהייתי אתו בקשר יוצא דופן אחרי זה.

ש: וגם עם נוני לא.

ת: וגם עם נוני לא, מעולם לא דיברתי עם נוני על הסיקור שלי.

ש: זאת אומרת שלא היית בקשר טלפוני לא עם נוני ולא עם רון ירון?

ת: אחרי?

ש: כן.

ת: כל הטלפונים שהיו, אני רוצה להגיד את זה בזהירות היו מנוני אלי לא אני אל נוני, אני אומר לך את זה אם זיכרוני אינו מטעני, אני אומר לך אני לא זוכר שהתקשרתי אליו, ברוב המקרים הוא זה שהתקשר אלי אם לא בכולם, אני לא יודע להגיד לך, אבל אני לא מבין למה זה.

ש: או קיי, או קיי, אני שואל אותך אני לא יודע.

ת: אני עונה.

ש: אני רוצה רק להבין שוב, אתה מסיים את הישיבה הזאת, אתה בקשר עם נוני מוזס רק לא עם רון ירון או גם וגם או לא עם אף אחד מהם?

ת: מהרגע הזה שבו אני כותב את הצעת החוק קודם כל זה כבר לא סוד שאני עובד על הצעת חוק ישראל היום.

ש: מי יודע בחודש יולי 2013?

ת: אני כבר מדברים עם הכנסת, מדברים כולם.

ש: או קיי.

ת: אני אמרתי לך שאני לא יצאתי לדרך אם אני לא חשבתי, אמרתי זאת גם לבית המשפט, התחלתי לרחרח ולראות, אני יצאתי לדרך ולדבר על העניין הזה לראות אם יש לי בכלל סיכוי.

ש: ביולי 2013.

ת: תקשיב יולי או מרץ אני לא זוכר בדיוק.

ש: סליחה, אני בכל זאת רוצה להבין, האם כשסיימת את הפגישה הזאת היית בקשר טלפוני ופגישות עם רון ירון ונוני מוזס, מי מהם, אף אחד מהם?

ת: אני אחרי האירוע הזה נפגשתי פעם אחת עם רון ירון ועם מוזס, או קיי.

ש: פעם נוספת.

ת: פעם נוספת, אחרי הפגישה האקראית ההיא נפגשתי עם רון ירון פעם נוספת ועם נוני מוזס ומעבר לזאת לא היו לי פגישות נוספות עם שניהם.

ש: דרך אגב זאת לא פגישה אקראית, באת לפגישה מתוכננת.

ת: כן, ביקשו להיפגש אתי כן.

ש: הבנתי, ועם מי מהם בנפרד?

ת: עברה תקופה עד שהכנתי את הצעת החוק, נוני מוזס כל מה שעשה כמו כל, אני רוצה שהשופטים גם יבינו את מה שאני אומר, ואני חוזר ואומר, לא ראיתי בשום שלב בפנייה שלו, היא הייתה פניה לגיטימית של אדם שהחוק הזה מבחינתו הוא טוב הוא בעדו, כמו עשרות ומאות חוקים שהעברתי בספר החוקים של מדינת ישראל, לא היה כאן שום דבר שונה אחר מעבר לעובדה שבמקרה הזה אנחנו מדברים עליו פה, אין הבדל, במקרים אחרים היו פגישות ודיבורים אפילו הרבה יותר ממה שזה פשוט מאד.

ש: מה דיברת עם מוזס? היית בקשר טלפוני אתו?

ת: כן, כן, בדיוק הקשר הטלפוני היה בדיוק סביב השאלות האלה, הרצון שלו.

ש: הרבה שיחות, מעט שיחות?

ת: אני לא זוכר, היו שיחות, אני לא זוכר להגיד לך עכשיו אם זה הרבה.

ש: אתה מתלונן על הסיקור, מספר שאתה הולך לחוקק את חוק ישראל היום, פוגש את מוזס, על מה אתה מדבר עם מוזס?

ת: מוזס מעולם לא דיבר אתי על עניין הסיקור, מעולם לא דיברתי אתו על עניין הסיקור, מאותו רגע כל מה שעניין את מוזס,

ש: באותה פגישה, מה אתה מדבר אתו בפגישה.

ת: זאת הפגישה שבה אני אומר לו ואמרתי לשופטים כאן שהוא אומר לי תשמע בוא אני אוכל אולי להביא לך הצעה ואני עונה לו בפגישה הזו ואמרתי את זה גם לחוקרים אינני רוצה לקבל ממך שום הצעה, אני יודע שסביב החקיקה הזו תהיה מלחמת עולם ויחפשו אותי מכל כיוון, כל אשר אני אומר שגם אם יקחו אותי למכונת אמת תמיד אמת דיברתי שאף אחד לא הוליך אותי, אף אחד לא הכתיב לי את החוק והכל מעשה ידי להתפאר.

ש: כשאתה אומר הצעה הכוונה הצעת חוק?

ת: כן, כן.

ש: כן, ולא קיבלת.

ת: לא.

ש : כי הצעת החוק כבר הייתה לך מוכנה.
ת : זה לא רק זה, זה לא רק שהייתה לי מוכנה, זה לא רלוונטי.
ש : אבל הייתה לך.
ת : בוודאי.
ש : בסדר.
ת : אמרתי לו מה הם עקרונות החקיקה שאני עומד להגיש.
ש : סיפרת שאתה חשבת להגיש את הצעת החוק ב-2014 בגלל כנס שהיה עם עובדי מערבי.
ת : נכון.
ש : אתה זוכר מתי היה הסיפור עם עובדי מעריב?
ת : אני לא זוכר את התאריך.
ש : 2012 בכלל.
ת : לא, לא, תקשיב, לא יעזור לך בדין, אתה לא יכול לכדרר אותי ככה, בוא נעשה סדר בעניין הזה, הצעת החוק אני מחליט להתחיל להוליך אותה אחרי הכנס של עובדי מעריב כשדנקר מחליט, זה היה הכנס,
ש : כשדנקר מחליט מה?
ת : שהוא רוצה לסגור את העיתון.
ש : אתה זוכר מתי זה היה?
ת : לא זוכר , ואז אני יוצא ודניאל הרוש העוזר שלי אומר לי איתן בוא נעשה מהלך זה הכל.
ש : טוב, אני אומר לך שזה היה ב- 2012 יש לך התייחסות לזה?
ת : תקשיב אתה יכול להגיד לי מה שאתה רוצה.
ש : אני שואל אם יש לך התייחסות לזה.
ת : לא, אני אענה לך מה שאני אומר, אני מתחיל להניע את המהלך
ש : בספטמבר 2012.
ת : מה, מה בספטמבר?
ש : כנס החירום שאתה מדבר עליו בכלל זה ב- 2012.
ת : כנס חירום אחד היה במעריב?
ש : או קיי היו הרבה כנסים, זאת הסיבה?
ת : זו הייתה הסיבה.
ש : בסדר, אני רוצה לומר לך מה אתה מספר בחקירה שלך ב- 10/1/17, 732 עמוד 25, כורש שואל אז איך זה מתחיל? פתאום מה בא לך ברק בעיניים אתה אומר ישראל היום? אתה אומר כן כן, ישראל

היום? כן כן אני חושב, סתם ככה? כן כן, מישהו פנה אלייך? אף אחד, מישהו דיבר אתך? אף אחד, אין לא יעזור לך בדין, אני מדלג טיפה, עמוד 26 שורה 8, תקשיב אני חוזר ואומר לך לא יעזור לך בדין אני עושה דברים כי אני מחליט, אף אחד לא פנה אלי, אף אחד לא דיבר אתי, איך זה התחיל? אף אחד לא ביקש ממני, איך התחילה היוזמה? כמו שאני מתחיל כל יוזמה, כן אבל צריך איזושהי כוונה מה שיתניע את זה, אתה אומר לא צריך, אין, לא צריך, אני מחפש נושאים כמו שכל יום אני קם בבוקר ומחפש נושא, איפה מעריב?

ת: או קיי, קח בחשבון שאני ישבתי אצלך במשרד וקראתי את החומר,

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת: תן לי לענות, אתה שואל אותי ועונה, אני אענה את הדבר הבא, אני קראתי בדיוק את אשר אמרתי אז, אני יכול לומר לך שאני באתי אליו בפעם הראשונה לשיחה, בכלל לא חשבתי שאני צריך להתחיל לפרט ולהתחיל זה בכלל לא באתי "במוד" כזה, אני אומר לך מה שאמרתי כאן, מתחבר לגמרי כבוד השופטים למה שאמרתי שם, אין בי שום דבר שאיננו תואם את הדברים האלה חד משמעית.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן:</u> עורך דין חדד מיצינו.

<u>עו"ד עמית חדד:</u> אני מתקדם, לא לא מיצינו, רק התחלנו, עכשיו אתה אישרת שאתה למעשה מקדם את הפגישה עם ידיעות אחרונות בזמן שלשיטתך אתה במקביל מקדם את הצעת החוק בעניין ישראל היום נכון?

<u>העד, מר איתן כבל:</u> השאלה שלך מכוערת סליחה על הביטוי, היא אמורה, או קיי, יש הבדל גדול, תסלח לי, אני אענה, יש הבדל בין לשאול לבין לקבוע עמדה, עכשיו אתה כבר הכנסת מילים לפי, אני חבר כנסת פעיל, במקביל בלי שום קשר אני לפני כן בא לידיעות אחרונות בצורה הכי לגיטימית בעולם להלין על זה שהם מתעלמים ממני, עכשיו להגיד אתה אמרת את זה באמירה כאילו הלך הזרזיר אצל העורב, ולא הלך הזרזיר אצל העורב ממש לא. אתה מפרשן אותי אז אני מפרשן אותך.

ש: מאה אחוז, העיתון שחט אותך?

<u>כב' הש' משה בר - עם:</u> מר חדד.

כב' הש' רבקה פרידמן – פלדמן: עורך דין חדד.

<u>כב' הש' משה בר - עם:</u> אנחנו יכולים לעשות רגע הפסקה, נצא לברר משהו, אדוני יכול להמתין?

<u>העד, מר איתן כבל:</u> כן, כן.

<u>כב' הש' משה בר - עם:</u> לאן אנחנו הולכים עם החקירה הזאת? התחושה היא שמר כבל הוא לא האשיו פה, אדוני מנסה לגזור מכך תשובות רלוונטיות לעניין שלנו אני אומר לאדוני אני מתקשה אני

חייב לומר, מעבר אגב לאותן שאלות שקיבלנו תשובות שזה כן היה לעניין אבל זה קיבלנו תשובות חזור וקבל.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> אני רוצה להסביר, אנחנו מבקשים לקחת שני צעדים אחורה, אחד כמו שאמרתי אנחנו טוענים שנוני מוזס הוא הפרלמנטר הרלוונטי באירוע, זה שכבל אומר אני יזמתי את הצעת החוק בעצמי זאת אמירה שאנחנו נאמר בעדינות לא מסכימים לה, אנחנו נראה את זה בהמשך, אני חייב להראות את זה, זה מה שנראה זה לוקח זמן, אנשים לא באים לפה לספר את האמת לפעמים אנחנו צריכים לקלף את האמת ולכן זה ייקח זמן, אני אצטרך לעמת אותו עם גרסאות, אנחנו נראה.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן :</u> לאן אדוני הולך משם?

<u>עו"ד עמית חדד :</u> רגע, דבר אחד.

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> חברי טוען שהוא לא אמין?

<u>עו"ד עמית חדד :</u> כמו שאמרתי אנחנו רוצים לבוא ולהסביר שמי שעומד מאחורי ההליך הפרלמנטרי הוא נוני מוזס, רלוונטי מאד, לאופן השיח שראש הממשלה מנהל עם נוני מוזס, שאלה של חסינות, האם זה שיח פרלמנטרי או לא פרלמנטרי, הוא נמצא בליבת החסינות, בכלל אם יש בזה בעיה, עבירה, כל דבר אחר, זה פעם אחת, וכדי להראות את זה, כי הוא מציג איזושהי עמדה שכאילו הוא מעצמו לבוא לקדם את חוק ישראל היום במקרה במקביל ובנפרד הוא הולך ומתלונן על הסיקור שלו, דופקים אותו, נראה גם מה קורה עם זה, נראה גם מה קורה במקביל, מה הוא טוען שקורה במקביל זה נושא אחד, הנושא השני באה התביעה בתיק ארבעת אלפים אני מזכיר בלי בדל ראייה בלי שום דבר בלי כלום.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> קיבלנו כבר את התשובות.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> בסדר.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> אבל אדוני הוא חוזר ומאשר ומאשר.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> לא רק על זה אדוני, לתביעה יש תזה שבאה ואומרת את הדבר הבא, תזה בעייתית שאומרת ישבו נתניהו והזוג אלוביץ' בארוחה, לא דיברו על בזק בכלל, דיברו על סיקור, אבל נתניהו הוא אדם אינטליגנט, אלוביץ' הוא אינטליגנט, אז בלי מילים בלי סיכום בלי לחיצת יד ב-27/12/17 מאז הם הבינו כל אחד מהם שהם ביחסים שוחדיים ולכן,

(הדוברים מדברים יחדיו)

<u>עו"ד עמית חדד :</u> יש לנו פגישות, נראה את זה, זה רלוונטי גם לעניין הפרלמנטרי לבוא להסביר את כל העניינים שקשורים להגנה שלנו בתיק אלפיים, אבל פה אנחנו רואים שמגיע איתן כבל טוען שבאותו זמן הוא כבר מקדם הצעת חוק, אנחנו נראה את זה תכף אם זה נכון או לא, הוא מבקש שיפסיקו לשחוט אותו, זה מה שהוא מתלונן, הוא מבקש סיקור חיובי, באותו זמן הוא מקדם הצעת

חוק לטובתם ששווה להם הרבה מאד כסף לפי כתב האישום ואף אחד לא טוען כלפיו, ואז מסתפר הסיקור, ברור שזה רלוונטי, משתפר הסיקור בצורה דרמטי, אם היה עושר ראייתי כזה לתביעה בתיק ארבעת אלפים עורכת הדין תירוש הייתה יוצאת במחול ובריקוד. מותר לי לבסס טענה.

כב' הש' משה בר - עם : אתם טוענים בעניין הזה אכיפה בררנית?

עו"ד עמית חדד : אנחנו טוענים יש לנו כמה.

כב' הש' משה בר - עם : הטענה הראשונה אדוני לא צריך לחזור, הקו השני הוא אכיפה בררנית?

עו"ד עמית חדד : נכון, בוודאי, טוענים לטענה של היענות חריגה וגם במישור הזה אנחנו מתמודדים, גם יש טענה בתיק אלפיים.

כב' הש' משה בר - עם : לא הבנו מה זה קשור.

עו"ד עמית חדד : התשובה היא שאם יש קשר עם בעלים, מדברים עם בעלים, פוגשים בעלים, אז כל העניין הזה של החריגות של הפגישות.

כב' הש' משה בר - עם : זה יהיה קשה מאד לראות, בסדר, טוב.

עו"ד עמית חדד : דבר נוסף.

כב' הש' משה בר - עם : כן.

עו"ד עמית חדד : יש טענה בתיק אלפיים אני מזכיר, בתיק אלפיים כלפי ראש הממשלה האישום נורא משונה אני חייב להודות, הוא בא וטוען את הדבר הבא, אתה עברת עבירה של מרמה והפרת אמונים כיוון שנוני מוזס הציע לך שוחד ואתה לא חדלת מהשיח עמו הגם שלא התכוונת לקבל.

כב' הש' משה בר - עם : לא שכחנו את כתב האישום.

עו"ד עמית חדד : כייף להיזכר מדי פעם.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן :או קיי.

עו"ד עמית חדד : עכשיו כדי שבכלל, הקונסטרוקציה כשלעצמה לטעמנו לא מגיעה לעבירה.

כב' הש' משה בר - עם : איך זה קשור למר כבל?

עו"ד עמית חדד : שניה, אדוני שאל אני עוד רגע מגיע לשם.

כב' הש' משה בר - עם : טוב.

עו"ד עמית חדד : הקונסטרוקציה כשלעצמה לטעמנו לא מגיעה לעבירה אבל גם אם מישהו היה רוצה להגיד כן הקונסטרוקציה המשונה הזאת מחייבת שראש הממשלה יבין שמוצע לו שוחד, כי אתה צריך את ההבנה הנורמטיבית של ראש הממשלה כי אם הוא לא מבין שמציעים לו שוחד.

כב' הש' משה בר - עם : את זה כבר אדוני שאל, כן הבין, לא הבנת, היה מושחת, מה הבנת.

עו"ד עמית חדד : אז יש הבדל כי דיברת אתו וזהו לבין ואנחנו נראה בדיוק את מידת המעורבות.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : אבל איך זה,

כב' הש' משה בר - עם : מר חדד, הבנו, בסדר.

עו"ד ז'ק חן : אני רוצה לחדד משהו שהוא לא אמר, הרי בארבעת אלפים מלבד הטענה של אכיפה סלקטיבית, מה זה היענות חריגה מושג יחסי ועד כמה נבדק ועד כמה נחקר, יש לנו טענה של אכיפה סלקטיבית, יש לנו טענות מקדמיות אחרות של הגנה מן הצדק וכו' , אבל, אם כבודכם ראה כחוט השני בטענות שלנו מה שעובר זה גם ההשפעה של אלה או הביטוי של אלה באופן איסוף הראיות בנזק ראייתי מה נחקר, מה לא נחקר, זניחת כיווני חקירה עם מיצוי כיווני החקירה, נזקים או אחרים וכבר שצף להם משאירים על רצפת חדר העריכה, זה גם בהקשר של הסיקור וזה גם בהקשר של הרגולציה וחקרנו בקו הזה ארוכות, הדברים שלובים, חברי דיבר על האכיפה הסלקטיבית בהקשר של תיק ארבעת אלפים, הנקודה המודגשת אגב החקירה והפרטים זה לא רק אכיפה סלקטיבית, זה גם העובדה שהחקירה הזאת וכבודכם יראה אני שם פה איזשהו ספוילר אנחנו גם נגיע ונראה בהמשך החקירה איך החקירה שלו בשלב מאד מאוחר נעשית אגב לחץ חיצוני.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : שלו?

עו"ד ז'ק חן : של מר כבל במשטרה, היא נעשית אגב לחץ חיצוני, איך זה יכול להיות שבאים והורסים פה חקירה נגד אלוביץ' ונגד נתניהו בהקשר של סיקור אוהד, בהקשר הזה ובהקשר הזה, גם בהקשר של אלפיים וגם בהקשר של ארבעת אלפים הרשויות לא עושות עם זה שום דבר, ראינו הוא נחקר שלא תחת אזהרה, ואז בשלבים מאוחרים בכלל אחרי שהחקירה הסתיימה כשעובדים על הסיכום שלה (לא ברור) נעשה איזה חקירת חפלפ, כלומר כאן הטענה שלנו הוא נוקשית, לא רק שנזנחו כיווני חקירה רלוונטי ונשארו דברים על רצפת חדר העריכה דרך אכיפה סלקטיבית וכו' אנחנו נראה שבכוונת מכוון הם ידעו, הם ידעו שהם לא בדקו, זה לא שעכשיו הם נזכרו במשפט, כמו למשל עם החברות, חברות הם שכחו בגלל שהם רצו.

עו"ד עמית חדד : לא, הם לא שכחו.

עו"ד ז'ק חן : לדעתי הם שכחו, רצו, עיתונאי שאל אותם והם נזכרו, נגיע לזה גם, אם יורשה לי אדוני בתעוזה מסוימת לנסות לקרוא את המחשבות של אדוני, אנחנו לא נפתח נושאים ולא נפליג למרחקים.

כב' הש' משה בר - עם : עורך דין חן.

עו"ד ז'ק חן : הם טענו, אנחנו לא במרחקים, אנחנו בנקודה בדיוק, היענות חריגה זה נושא מהותי בתיק ארבעת אלפים, היא לא נבדקה ולא נחקרה, הביטוי היחיד שלה בכלל שחקרו את תיק אלפיים קפץ להם לא כי הם התכוונו, כל נושא הסיקור והפעולה במסגרת התפקיד הם תקועים עם הדבר הזה ומה הם עשו אתו? זה קריטי בתיק ארבעת אלפים, קריטי, בלב העניין, לכן אני פה ונאלץ לשמוע, כתב

האישום הזה תיק אלפיים היענות חריגה ותיק ארבעת אלפים זה מכוניות מתנגשות הם לא שמו לב, אבל הם טוענים את ארבעת אלפים על פני עשרות עמודים ואז באים עם החלטה באלפיים וטוענים הפוך, וזאת טענה מהותית שלנו.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : טוב.

עו"ד אלון גילדין : אני אטען, אתם תצרכו לשמוע פשוט עוד משפט, אני לא אומר על זה יותר אמרתי מה שאמרתי, לעניין מוזס כפרלמנטר אני שוב מציע, אני בהרבה דברים מסכים עם חברי, בניגוד למה שהעד הולך להגיד אני מסכים שלמוזס הייתה השפעה ומעורבות ולא רק זה אני מסכים לעוד דבר שכשנתניהו ומוזס מדברים אחד עם השני שניהם מייחסים למוזס יכולת השפעה על כבל, כבל יגיד אף אחד לא משפיע עלי, אבל אני וכנראה חברי מסכימים, אני מסכים לזה, אני לא מסכים עם כבל אני מסכים עם חברי, לכן אפשר לחסוך, לעניין החקירה אם עשו פה חקירת חפלפ אני אומר שהחקירות הגיעו עד לסטודנטית בקליניקה במשפטים באונ' העברית, אבל אני רק אומר זה לא העד.

כב' הש' משה בר - עם : תודה עורך דין גילדין.

עו"ד אלון גילדין : תודה כבודכם.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : עורך דין חדד.

עו"ד עמית חדד : אין הסכמה, זה רק מחדד את הצורך לשמוע את העד, הדרך הארוכה היא הקצרה אדוני.

כב' הש' משה בר - עם : נצא אולי להפסקה קצרה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : נעשה הפסקה עכשיו.

עו"ד ז'ק חן : בסופו של דבר אנחנו מנסים לייעל ולקצר, זה לא יכול לבוא על חשבון אני מזכיר לכם בפרשת התביעה לא היה עד רגולציה שלא קמנו ואמרנו אנחנו יכולים לחסוך מזמנו של בית המשפט, כל ההודעות שלו, הריענונים, כל ההודעות שלו, המסמכים שלו ונעבור לחקירה נגדית, אי אפשר, כבודכם הסתכל עלי פתח ידיים ואמר מה אני יכול לעשות הם מסרבים, ואז הם באו ואמרו על החשיבות בהעדת העד, ההתרשמות ממנו, הנושאים, ומי יודע לאן החקירה מתגלגלת, איך היא תתגלגל מה התשובות ומה יתגלו, פה באופן קונקרטי ובאופן מהותי יש דברים שהם מהותיים ביותר להגנה שלנו ולטענות שלנו.

כב' הש' משה בר - עם : טוב או קיי.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : רק שימו לב שיש כאן הסכמות פה לכל מיני דברים.

עו"ד עמית חדד : אני רוצה לומר משהו גברתי, לא יכולות להיות הסכמות כי בהקשר הזה צריך שיהיו הסכמות של כולם, אין הסכמות כי עורכות הדין של נוני מוזס לא יסכימו לזה, לכן יש חשיבות, ממילא ההסכמות לא מספיקות, , אני אומר שוב אני לא יודע אם שמתם לב, אני רץ מאד

מהר על החקירה, אני קשוב גם לכבודכם, יש פה עד שמעיד על עצמו, אני רוצה שבית משפט ידע, מעיד על עצמו שהוא מכין את הצעות החוק, כל מה שהוא אמר שהוא הכין את הצעת החוק עם בנדלר זה הכל הבל הבלים אנחנו נראה את זה בהמשך, מה שקורה שהוא אומר על עצמו שהסיקור שלו השתפר באופן דרמטי, כך הוא אומר, הם סיקרו אותי בצורה הרבה יותר הגונה.

<u>עו"ד אלון גילדין :</u> ואחרי זה הוא שינה את זה.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> שינה את זה,

(הדוברים מדברים יחדיו)

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> אתם מדברים ביחד.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> כן, יש פה אירוע שהוא אירוע שלם שהוא סגור תחום ומצומצם, הוא בתוך התיק שלנו, הוא ביחס לצד השני.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> מר חדד הכל הבנו.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> הרי יש,

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> מר חדד שמענו אותך באריכות.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> עוד משפט אחד.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> הכל הבנו, עדיין התחושה היא שאנחנו משקיעים יותר,

<u>עו"ד עמית חדד :</u> אבל אדוני לא ראה את ההמשך.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> מר חדד, אם יש משהו בהמשך שיש בו (לא ברור) יופיע מיד.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> עוד לא התחלנו.

<u>כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן :</u> זה לא נשמע טוב.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> אנחנו כמעט סיימנו.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> או קיי, בסדר.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> הדברים צריכים לבוא לידי ביטוי.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> סליחה כבודכם אני מתנצל, אני מזכיר שוב לנו מה שיש זה את זה, מגיע עד הוא משקר על הדוכן ואומר שעורכת הדין בנדלר היא זאת,

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> אם יש דברים מהותיים צריך להגיע אליהם.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> ביקש אדוני, תופענה מיד.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> לא, לא, עכשיו.

<u>עו"ד עמית חדד :</u> אני רוצה לפני שבית משפט יוצא להפסקה שלו.

<u>כב' הש' משה בר - עם :</u> שתי דקות הכל בסדר.

(הדוברים מדברים יחדיו)

עו"ד ז'ק חן : קחו עט תמחקו כל מה שמיותר.

עו"ד עמית חדד : רעיון.

(הדוברים מדברים יחדיו)

כב' הש' משה בר - עם : אתם מדברים שוב ביחד.

עו"ד ז'ק חן : סליחה, מנסה התביעה לעשות פה איזושהי חסימה, לי זה מהותי, כבודכם לא יודע הרי מה יש בהמשך, אז אי אפשר לקבל את זה ולהגיד אבל יש הסכמה כי אין הסכמה, הסכמה צריכה שני צדדים, בפרשת התביעה הם לא הסכימו אמרו אין מה לעשות, עכשיו אנחנו לא מסכימים, עכשיו אנחנו לא סתם לא מסכימים כי כבודכם חשוב שיתרשמו מהעד כפי שהתביעה אמרה.

כב' הש' משה בר - עם : עורך דין חן.

עו"ד ז'ק חן : תמחקו את החקירה, תמחקו את מה שלא רלוונטי.

כב' הש' משה בר - עם : עורך דין חן עד עכשיו האנרגיה שהושקעה לא הביאה את התועלת, זה הכל, אנחנו לא יודעים מה יש לכם, אנחנו כן יודעים מה שמענו, הציפייה שלנו שהדברים יהיו בפרופורציה.

עו"ד עמית חדד : אדוני, אולי בכל זאת, אני חושב שמה שקיבלנו ממר כבל שווה את משקלו בזהב עכשיו, קיבלנו את העובדה שהוא לא העלה בדעתו שזה שוחד נושא שהוא מאד מאד חשוב.

כב' הש' משה בר - עם : עורך דין חדד.

עו"ד עמית חדד : בואו נמנה את ההישגים שהיו מהחקירה הקצרה היום, משקלו בזהב.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : עורך דין חדד, אנחנו מרגישים שזה חוזר על עצמו.

עו"ד עמית חדד : זה לא חוזר על עצמו.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : מיציתים את הנושא הזה.

עו"ד עמית חדד : סליחה כבודכם.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : מה שהשגתם השגתם.

עו"ד עמית חדד : התחלנו נושא חדש, הנושא החדש הוא מה קרה עם הצעת החוק הזאת, לפני כן היה לנו משהו אחרי לגמרי, התנהלות אחרת מהשלב שבו הצעת החוק הוגשה, אני רוצה להזכיר, עכשיו אנחנו הולכים אחורה, לא דיברנו בכלל על השלבים האלו שהצעת החוק באה לעולם, לא יכול להיות שהנושא מוצה ולא התחלנו אתו, כל מה שהתחלנו זה קיבלנו גרסה.

כב' הש' משה בר - עם : מר חדד, אנחנו כבר שעה וחצי

עו"ד עמית חדד : אדוני סליחה באמת.

כב' הש' משה בר - עם : אני תוהה.

עו"ד עמית חדד : סליחה, היתרון שלי שאצלי זה כתוב, אין לי יתרון אחר.

כב' הש' משה בר - עם : היא תועלת מאד מאד נמוכה.

עו"ד עמית חדד : בסדר.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : טוב.

כב' הש' משה בר - עם : אם יש דברים מהותיים נשמע אותם.

עו"ד ז'ק חן : אדוני אז מה שאפשר לעשות,

כב' הש' משה בר - עם : אנחנו לא נערוך את השאלות שלכם.

עו"ד ז'ק חן : הבנתי, לכן ההצעה הנוספת המשופרת היא שעורך דין חדד ישים גז ויאמר עוד יותר, כבודכם, יש לנו מדדים זה שישים עמודים ליום חקירה, המהירות שהוא רץ עד עכשיו הייתה כפול שתיים, אני מציעה שחברי יעשה כפול שלוש, אבל שלא יפסח על הנושאים האלה אחרת אני אצטרך לעשות אותם, חבל זה מיותר.

כב' הש' משה בר - עם : טוב.

עו"ד ז'ק חן : אני לא רוצה לשאול אף שאלה.

כב' הש' משה בר - עם : תודה.

עו"ד עמית חדד : אני כבר אומר לכבודכם יש לנו פה אנחנו רוצים וזאת הכוונה שלנו להראות בדיוק את הגרסאות, האם הגרסאות הן גרסאות אמת, מאיפה הדברים הגיעו, לראות מה קורה עם הסיקור, יש פה עושר ראייתי יוצא דופן, אמר חברי חוסר ראיות זה גם דבר חשוב שבית המשפט ידע על מה טענו חוסר בראיות, יש פה עושר ראייתי, תיק ארבעת אלפים מתקנא בעושר הראייתי שיש בעניין הזה, הוא מתקנא מסתכל עליו בעיניים בורקות ואומר והלוואי ולי היו ראיות כאלו בענייני של ראש הממשלה.

כב' הש' משה בר - עם : טוב.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : תודה.

לאחר הפסקה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : תודה.

עו"ד עמית חדד : מר כבל תאשר לי בבקשה שאת הפגישה עם רון ירון אתה מקיים כיוון שהעיתון שוחט אותך.

העד, מר איתן כבל : אני קיימתי את הפגישה עם רון ירון כי רציתי להבין מדוע העיתון מתעלם ממני ומדוע הוא גנז את התחקיר.

ש : המילה שוחטים אותי,

ת : יכול להיות שהיא נאמרה שם, אתה יודע היא נאמרה בלהט הדברים.

ש : בלהט הדברים.

ת: כן.

ש: תראה, בחקירה שלך אתה לא אומר את העובדה שרצית להבין למה גנזו את התחקיר, מה שאתה אומר זה על מה דיברתם שם על העובדה שאני חבר כנסת וכל העניין שאני מביא הם שוחטים אותי זה מה שאתה אומר.

ת: הכוונה שלי היא שכשאני,

ש: שאני לא קיים, שוחטים אותי.

ת: נכון.

ש: לא קשור בכלל לתחקיר, מה אתה עושה וועדת חקירה למה לא פרסמו שנה לפני כן או שנתיים לפני כן?

ת: אני באתי לדבר אתו על שני דברים אני חוזר ואומר,

ש: כן.

ת: דבר ראשון למה הם גנזו את התחקיר ודבר שני למה העיתון לא נותן לי לטעמי לפחות את המקום המגיע לי כמחוקק כפרלמנטר פשוט מאד.

ש: אני מתקדם, דרך אגב סיפרת שכשסיפרת לו על זה שאתה רוצה לקדם הצעת חוק אז רון ירון ונוני מוזס היו מרוצים, זה נכון?

ת: אני מניח שכן, אני לא זוכר בדיוק, יכול להיות, בוודאי למה שהם לא יהיו מרוצים, כאילו מה מסובך פה?

ש: אני מתקדם. הפגישות האלו לא היו ביומן שלך אישרת לי את זה מקודם ואין בזה שום דבר שקשור (לא ברור)

ת: אמת, נכון.

ש: סיפרת גם שבעקבות אותה פגישה עם רון ירון העובדה שאתה מספר להם שאתה מקדם את חוק ישראל היום אתה אומר שאובייקטיבית הסיקור כלפייך היה בצורה הרבה יותר הגונה, זה נכון? סיקרו אותי בצורה הרבה יותר הגונה.

ת: כן, הכוונה שלי הייתה ואני רוצה להדגיש כאן את העניין הזה, אני רוצה שבאמת נבין במה הדברים אמורים.

ש: קדימה.

ת: כשאני מדבר כאן על הגונה תבדקו אותי, מישהו הלך ובדק באמת את כל הכתבות ואת כל מה שזה? לא, קיבלתי פעם ריאיון, קיבלתי פעם שבעה ימים? לא, כולה מה ביקשתי שיהיו אזכורים, שאתה מעביר חקיקה שייכתב לא באותיות נמלה ולא במקום ליד מודעות אבל שאני אקבל קצת יותר אתה יודע כמו במקומות אחרים לא מעבר, לא ביקשתי שום דבר מעבר, בסוף בסוף כשחבר כנסת

מתכוון לקבל התייחסות הכוונה שלו היא שאתה מקבל ריאיון בשבעה ימים, ריאיון במוסף הפוליטי או אמירות שמציבות אותך בפרונט של אחד שנחשב, מעולם לא היה לי את הדבר הזה.

ש: ייאמר לזכותך אתה אמרת למשטרה תבדקו, המשטרה לא בדקה, אנחנו כן בדקנו.

ת: נכון, גם אני בדקתי.

ש: או קיי.

ת: או קיי, בטח תביא את החתול עוד פעם.

ש: בוא נראה.

ת: נחיה ונראה, בטוח נגיע לחתול.

ש: אי אפשר שלא להגיע לחתול.

ת: כן בסדר.

ש: כורש אומר לך באותה חקירה על זה שאתה מקדם את החוק של ישראל היום הסיכוי שלך משתפר הרבה יותר הגון, ואז הוא שואל אותם האם זה בקשר לזה שאתה מקדם את הצעת החוק אתה נותן תשובה כזאת, אני מקווה שלא, יכול להיות שכן, מה אתה רוצה שאני אגיד, אני לא יודע מה להגיד לך, אתה מבקש ממני, אני לא יודע אני בא אליהם באותה נשימה הוא אומר לך אתה מתלונן על סיקור ומציע להם לקדם את הצעת החוק הסיקור שלך משתפר באופן דרמטי כמו שאתה אומר.

ת: לא אמרתי שהוא השתפר באופן דרמטי, תקריא.

ש: אני אקריא שוב, סיקרו אותי בצורה הרבה יותר הגונה.

ת: הרבה יותר הגונה זה לא דרמטי, במחילה, במחילה.

ש: הרבה יותר הגונה.

ת: הגונה זה דבר אחד ודרמטי זה דבר שני.

ש: טוב, הרבה יותר הגונה ודרמטי לא בטוח שאני רואה את ההבדל הגדול, אתה גם אומר שיכול להיות שזה קשור אחד לשני נכון?

ת: אני מניח ואני לא מתבייש להגיד את זה.

ש: כן.

ת: ואף אחד מאתנו כאן באולם לא יתמם, אני מניח, זה לא שקיבלתי מהם למחרת כתבה ענקית, חזרתי ואמרתי לכבוד השופטים, אתה יודע אם אני מוזכר,

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת: הדבר הלגיטימי ביותר שברגע שיש חקיקה כזאת אז איך אומרים הם לא מעלימים אותי לגמרי, אני חוזר ואומר לכבוד השופטים ואני אומר את זה גם לך זה לא שעכשיו קיבלתי כותרות ראשיות, תמונות שלי מככבות בכל העיתון, ממש ממש לא, פשוט לא.

ש : הבנתי, אבל כמו שאתה אומר אתה הנחת בזמן אמת.

ת : אני אדם הגון אני מניח שהדברים הם בצורה שכזאת.

ש : או קיי.

ת : כמו שישראל היום מהרגע שהתחלתי לעבוד מולו קרע אותי לגזרים, העיתון הנפוץ אז במדינה מרח אותי על כל העמודים ואני לא התלוננתי, זה לא מצב שבאתי ואמרתי אוי ואבוי הורגים אותי, אני הלכתי על הדברים בעיניים פקוחות.

ש : בסדר גמור, עכשיו אחרי הפגישות הראשונות האלה עם רון ירון ונוני מוזס אתה סיפרת שמוזס היה מתקשר אלייך לשאול מתי אתה מתכוון להגיש את הצעת החוק.

ת : בין היתר.

ש : בין היתר. מה עוד חוץ מזה?

ת : הוא התעניין בסעיפים של החוק, כמו שאמרת לי בתחילת הדרך שזה לגיטימי שכולם פונים אלי מבקשים ורוצים לדעת.

ש : כן.

ת : הוא עשה בדיוק את אותו דבר, מוזס רצה לדעת באופן טבעי כמו שישראל היום בשלב מסוים רצה לדעת באופן טבעי מה הם שלבי החקיקה, איפה הם עומדים, לאן מתקדמים, איזה סעיפים בכוונתי להגיש והאם הם יכולים להשפיע עלי בנקודה כזו או אחרת בצורה הלגיטימית ביותר.

ש : או קיי, הוא דיבר אתך על דרכים לקדם ולהעביר את הצעת החוק?

ת : לא.

ש : בחקירה שלך שואלים אותך הוא הציע לך הצעות? אתה אומר לא לא, הוא התעניין? אתה אומר מעולם לא, אז מה דיברתם כמה שיחות? לא שיחות, סליחה אני לא חבר שלו עם כל הכבוד, כל מה שהוא שאל אותי מתי החוק עולה.

ת : מתי החוק עולה.

ש : ומתי אתה מתכוון להגיש אותו.

ת : לא, קודם כל כל פעם הוא שאל אם יש מצטרפים אין מצטרפים, דברים מן הסוג הזה, מי תומך, מי לא יתמוך, מי כן יתמוך, אמרתי את זה כבר כמה וכמה פעמים, יתרה מכך הוא שאל אותי לגבי סעיפים בחוק כמו כל אחד שבא ואומר האם זה ככה זה לדעתי צריך להיות כך, הכי לגיטימי בעולם, לא ראיתי בשום שלב שיש באמירות האלה כדי לפגוע בשיקול הדעת שלי.

ש : הבנתי, ולא חשבת גם שיש בעיה שהדוברים שלך מציעים הצעות לסיקור, שולחים הודעות דוברות לידיעות אחרונות באותו זמן לסיקור, לא חשבת שיש איזשהו קושי בזה.

ת : לא ראיתי בזה קושי וכמו ששלחתי לפני המשכתי לשלוח תמיד.

ש : מאה אחוז.
ת : אין לי שום סיבה ולא הייתה לי שום סיבה, כשאתה מוציא הודעה אתה מוציא אותה בתפוצת נאטו לכל העיתונאים, זה לא שאני באתי לעיתונאי מסוים ואמרתי לו הנה יש לך סיפור ממני.
ש : טוב, בוא נמשיך, דיברת גם על נוסח של הצעת החוק עם מר מוזס נכון?
ת : לגמרי, כמו שדיברתי אתו עם ישראל היום.
ש : בסדר, החוק נכתב על ידך אמת?
ת : אמת.
ש : הוא היה יוזמה שלך.
ת : כן.
ש : ולא הקשבת להצעות ולבקשות של מוזס.
ת : נכון.
ש : קיבלת שינויים מר מוזס?
ת : כן.
ש : איזה שינויים?
ת : אני לא זוכר את הדברים, אבל יש דברים לגיטימיים כמו בכל חקיקה שאתה חושב שפה צריך להסתכל על זה בצורה כזאת או בצורה אחרת, הכי לגיטימי בעולם כמו שקורה לחברי כנסת בכל חקיקה מא. ועד ת.
ש : יכול להיות שכדאי במיוחד לאור העובדה שאנחנו רוצים להתקדם, ניצמד לתשובות, כן, לא וכו' , בלי יותר מדי.
ת : או קיי, בסדר.
ש : אתה הכחשת בחקירה שמוזס העביר לך טיוטה של הצעת חוק זאת האמת?
ת : כן נכון.
ש : ואתה גם אישרת שהוא העביר חוק מוצעים.
ת : אני לא זוכר , כמו שאמרתי הוא העביר הצעות שלו לעניין הזה.
ש : בחקירה שלך שואלים אותך בעמוד 53 באותה חקירה שורה 13, על התוכן דיברתם? דיברנו על התוכן, מה דיברתם? דיברנו, אני חוזר לשיטתו שהחוק יעבור בצורה שקולה הגונה, שאפשר, שואלים אותך אם הוא העביר לך איזה טיוטה? לא לא לא, איזה נוסחאות? לא לא לא, אתה עונה לא העביר לי שום דבר, זה סעיף כזה סעיף כזה? לא לא לא, זה קצת משנה את התשובה שלך?
ת : לא, אני לא משנה את התשובה שלי, במחילה, סליחה.
ש : כבל אני רק רוצה להבין.

ת: אז אני עונה לך כדי שתבין.
ש: כן, כן.
ת: או קיי, אני חוזר ואומר מר מוזס לא התערב בחקיקה, אני חוזר ואומר זה מה שעניתי לכורש, מה הוא כן העביר לי שאל אותי לגבי סעיף כזה אם זה מתכתב בצורה שכזאת, שזה מבחינתו לגיטימי, או שקיבלתי או שלא קיבלתי.
ש: פה כתוב זה סעיף כזה סעיף כזה בדיוק כמו שאתה אומר עכשיו.
ת: נכון.
ש: ואתה עונה לא לא לא.
ת: נכון, אני אענה לך, אני לא קיבלתי ניסוחים שלמים שאומר במקום זה יימחק זה ויבוא זה, זאת הכוונה שאני השבתי למר כורש זו הייתה תשובתי.
ש: אני מתקדם.
כב' הש' משה בר-עם: מה כן קיבלת?
העד, מר איתן כבל: הצעות שלו, רעיונות שלו שתואמים את האינטרס שלו.
כב' הש' משה בר-עם: רעיונות לעניין הנוסח?
העד, מר איתן כבל: כן, אני לא מכחיש.
עו"ד עמית חדד: ואיך קיבלת את זה?
העד, מר איתן כבל: הוא יכול היה לשלוח לי את זה בפקס או במייל, אני לא מסתיר את זה, לא הסתרתי ואני אומר זאת בצורה מאד ברורה.
ש: יש לך את הפקס והמיילים האלו?
ת: לא, מעולם לא שמרתי.
ש: בסדר. המשטרה ניסתה לחפש את הפקסים והמיילים האלה?
ת: הלוואי והייתה מחפשת.
ש: תראה, כי כששואלים אותך בחקירה אם יש לך את ההודעות שכתבת עם מוזס אתה אמרת שהטלפון שלך נמחק כמה פעמים.
ת: לא, לא, סליחה, קודם כל כדי לעשות את זה קצר הוא לא היה מסתמס נקודה, נקודה, פשוט מאד לא הסתמסתי אתו נקודה זה הכל.
ש: בפקס? שואלים אותך יש לך את הטלפון שלו בזיכרון שלו? אתה עונה בטח כן, הודעות או וואטסאפ שלו שמורות? אתה עונה לא אין לי, אס אם אסים כלום? אתה אומר לא שומר אין לי אני יש לי הכל כבר הטלפון שלי נמחק לי כמה פעמים.
ת: נכון.

ש : הוא שואל אותך פלילי? אתה אומר לא קשור נמחק לי פשוט הכל כמה פעמים.

ת : אז אני אשיב.

ש : אז יש התכתבויות.

ת : לא לא לא זה אפשר לבדוק הרי המשטרה בדקה את זה.

ש : בוואטסאפ.

ת : סליחה, תסלח לי, אני עונה לך, חבל על הזמן, נוני מוזס מעולם לא הסתמס אתי בוואטסאפים, זה הכל.

ש : באס אם אסים כן?

ת : לא, גם לא אס אם אס ולא זה, ככל הידוע לי אני לא זוכר שקיבלתי ממנו הודעות באס אם אס.

ש : אתה אומר שלא.

ת : יכול להיות אני לא זוכר .

ש : אתה אומר שלא, אני מסתכל על מחקר תקשורת מ- 20/11/19 אני רואה שיש הודעות אס אם אס נכנסות אלייך, עודד בן משה הוא השוטר שערך את המסמך הזה. אתה מבין? בית משפט מאמין לך.

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת : זה דבר שאפשר לבדוק אותו, אני רוצה לראות את זה, תראה לי.

ש : אני אראה לך.

כב' הש' עודד שחם : זה מוצג בפנינו מר חדד?

עו"ד עמית חדד : עכשיו אני מציג את זה בפניכם.

כב' הש' עודד שחם : בסדר, אני שואל אם זה כבר קיים.

עו"ד עמית חדד : עכשיו אני מראה את זה.

כב' הש' עודד שחם : מאה אחוז.

עו"ד עמית חדד : הרבה אס אם אסים, הוא אומר כבל שנמחק לו הטלפון כמה פעמים.

העד, מר איתן כבל : נכון.

כב' הש' עודד שחם : אנחנו שמענו.

עו"ד עמית חדד : בסדר, הודעות יוצאות שלך, אתה רואה?

העד, מר איתן כבל : כן.

ש : יש תאריך 27/11/13 אס אם אס,

ת : כמה הודעות היו שם?

ש : תגיד לי אתה.

ת : אני חוזר ואומר לבית המשפט אני יודע בצורה ברורה שמר מוזס מעולם לא הסתמס אתי בוואטסאפ, או קיי,

ש : אמרתי אס אם אס

ת : לא לא לא אמרת גם וואטסאפ, תעשה לי טובה, עמית, עמית, דבר שני אני רוצה לומר אני לא זוכר את עצמי מתכתב אתו בגללו לא בגללי, בגלל הדיסקרטיות של האיש, האיש לא רצה להתכתב, האיש לא רוצה כלום.

כב' הש' משה בר - עם : אז וואטסאפים לא היה בכלל.

העד, מר איתן כבל : נכון.

כב' הש' משה בר - עם : ואס אם אסים אתה לא זוכר.

העד, מר איתן כבל : אני לא זוכר כבודו.

כב' הש' משה בר - עם : אני פשוט מנסה להבין.

העד, מר איתן כבל : גם אני מנסה להיזכר.

כב' הש' משה בר - עם : בסדר.

העד, מר איתן כבל : עם שלוש הודעות אתה בונה מדינה? נו בחייאת דינאק מה אתה מסתלבט עלי?

עו"ד עמית חדד : טוב.

העד, מר איתן כבל : מה אתה, בחייאת דינאק, יכול להיות שדרך אגב לא בטוח שזה הטלפון, אני לא יודע, אני לא זוכר את עצמי מתכתב עם מר מוזס נקודה, יכול להיות שכן, אני לא זוכר , ואם כן, ואם כן, סליחה אני רוצה להוסיף, אני רוצה להוסיף ,האמירה שלי כאן אין משמעותה שאני מתכחש ליחסים עם מר מוזס, מעולם לא הכחשתי מהרגע הראשון, אם היה או לא היה אינני זוכר, זה הכל.

כב' הש' משה בר - עם : טוב.

עו"ד עמית חדד : יש נכנסות יוצאות.

כב' הש' משה בר - עם : בסדר.

העד, מר איתן כבל : נו אז מה, בסדר, אז מה.

עו"ד עמית חדד : איפה ההודעות האלו? סיפרת שוב בניגוד למה שאמרת לבית המשפט שלא התכתבתם שכורש שאל אותך וענית לו שהטלפון שלך נמחק, אמרת אמת.

העד, מר איתן כבל : נכון. בגלל כל מיני תקלות לא כי פחדתי ממשהו שם. סליחה.

ש : אילו תקלות?

ת : נו באמת חסר בוואטסאפ?

ש : אני לא יודע.
ת : או בטלפון.
ש : אתה אמרת שלא התכתבתם בוואטסאפ.
ת : תנוח דעתך עמית לא מסיבות פליליות, כי אם אני חוזר ואומר פה בלי בושה ואומר לפני כבוד בית המשפט שאני בקשר עם מוזס, הייתי אתו בקשר, את כל הדברים האלה אני צריך לבוא עכשיו להגיד לא הייתי אתו וזה? מה קרה, אני פה אומר את הדברים שחור על גבי לבן.
ש : טוב.
ת : מה הכידרור הזה, אני מנסה להבין לעצמי כעד, מה אדוני מנסה להוציא ממני בעניין הזה?
ש : את האמת.
ת : אני אומר אמת.
ש : ברור.
ת : אתה אמרת לי מהתחלה שאתה מאמין לכל מילה שלי, תעמוד על מילתך.
ש : זה לא מה שאמרתי.
ת : זה מה שאמרת בדיוק.
ש : טוב, אתה היית בחקירה עם הטלפון שלך נכון?
ת : כן.
ש : והם ראו בשלב מסוים שאתה מתעסק עם הטלפון שלך, אתה זוכר את זה?
ת : נו באמת.
ש : ואז הם שאלו אותך מה אתה עושה ואתה אומר אני מנקה.
ת : בחייאת דינאק, תן לי לדבר קצת בלשון העם.
ש : נו.
ת : תגיד אתה מסתלבט עלי? אני יושב מול החוקר, או קיי?
ש : טוב.
ת : אני אמחק איזה הודעות ממוזס, תגיד לי ברצינות אתה אומר את זה?
ש : בסדר.
ת : תגיד לי אני מכבד אותך הרבה יותר.
ש : תודה רבה.
ת : באמת, אני יושב מול חוקר ואני בזמן הזה אני מגיע למשטרה כדי להיחקר בעניין ישראל היום ואני אם אני רוצה להיות הפושע הידוע אגיע לשם עם כל הרשימה, תגידו מה בחייאת דינאק.
ש : אז מה מחקת לפני כן?

ת: לא מחקתי ולא אחרי.
ש: בסדר.
ת: אני חוזר ואומר לבית המשפט.
ש: אני מתקדם.
ת: אני חוזר ואומר כדי שיהיה ברור, כדי לקצר את ההליך, הייתי בקשר כמו שהייתי בקשר במאות מהחוקים שלי שחוקקתי העבירו לי הצעות,
ש: אמרנו את זה.
ת: אבל גם את מה שאתה אומר אתה אמרת גם מקודם.
ש: בוא נתקדם, בסוף החקירה הראשונה שלך אמרו לך החוקרים שאתה לא יכול לדבר עם אף אחד על החקירה נכון, אתה זוכר?
ת: נכון.
ש: ואתה תהית למה אסור לדבר על החקירה כשהמשטרה מדליפה כל הזמן נכון?
ת: אמת.
ש: אתה אומר אפילו.
כב' הש' משה בר - עם: הוא אישר מר חדד.
עו"ד עמית חדד: כן אני רק מראה שבזמן אמת.
כב' הש' משה בר - עם: לא צריך.
עו"ד עמית חדד: זה נחמד.
כב' הש' משה בר - עם: הוא אישר.
עו"ד עמית חדד: מה קרה מיד אחרי החקירה אתה זוכר?
העד, מר איתן כבל: לא.
ש: הכל הודלף כמו שאמרת.
ת: נו זה ברור כשמש לאור הירח נו מה.
ש: עוד הפעם אתה עם הירח.
ת: נו מה לעשות.
ש: בסדר.
ת: לא היה לי ספק.
ש: אומרים לך לא לדבר עם אף אחד ואתה אומר,
כב' הש' משה בר - עם: הוא אישר מר חדד.
עו"ד עמית חדד: וזה מה שקרה.

כב' הש' משה בר - עם : מה חדד הוא מאשר.

עו"ד עמית חדד : הדליפו כל הזמן.

כב' הש' משה בר - עם : הוא אישר.

עו"ד עמית חדד : תראה, החקירה שלך הייתה ב- 10/1 חקירה ראשונה, אתה זוכר מה עשית אחרי החקירה?

העד, מר איתן כבל : לא.

ש : לא התייעצת עם עורך דין לא שום דבר כך אמרת מקודם, ב- 14/1/17 הלכת לפגוש את העיתונות להתראיין אז אצל רינה מצליח.

ת : נכון. אמת.

ש : בן כספית, מקור שלנו גם, מופעל, סוכן מה שהוא לא יהיה, אתה זוכר למה היה חשוב לך להתראיין באותה תקופה? אני אעזור לך, אני אעזור לך, באותה תקופה כמו שאמרתי לך תיק אלפיים סוקר באופן אינטנסיבי נכון?

ת : נכון.

ש : ואמנם אמרו לך אל תדבר עם אף אחד אבל הכל יצא החוצה.

ת : נכון.

ש : והיו גם הדלפות מגמתיות של הדברים שאמרת.

ת : נכון.

ש : ולכן החלטת ללכת אם המשטרה לא עומדת במה שהיא מבקשת ממך אז אתה חשבת שנכון ללכת לאופן טלוויזיה ולתת את הדברים מנקודת המבט שלך.

ת : זה יפה שאתה מפרשן אותי בחיי אבל שיהיה.

ש : אני טועה?

ת : הזמינו אותי להתראיין, זאת במה מכובדת לבוא לומר את דברייך, אינני יודע מה התכוונה רינה מצליח לשאול אותו בטרם הפגישה.

ש : נו באמת, נו באמת.

ת : עכשיו אתה עונה לי ככה עמית, זה לא יפה באמת.

ש : שלושה ימים לפני כן, הרי לא סתם מזמינים אותך, אומרים לך במשטרה לא לדבר עם אף אחד, אבל יום לפני כן מודלפות השיחות שמדברים עלייך, על אותו קטע.

כב' הש' משה בר - עם : מר חדד אדוני שאל והוא השיב.

ש : כן, כן, בסדר, לכן אתה הולך ומדבר על השיחות האלה עם רינה.

ת : כי רינה מצליח שאלה אותי את השאלות, יכולתי לחשוב אם אני רוצה להשיב או אינני רוצה להשיב לה, זה פשוט מאד.

ש : אתה אומר שם שאתה מגיע בגלל זה נו באמת.

ת : יכול להיות, תקשיב בוא נעשה סדר.

ש : עצה מסניגור תפסיק את התשובות החדות זה לא בריא זה לא נראה טוב.

ת : למה, למי לא נראה טוב?

ש : עזוב לא משנה.

ת : מה זה נראה טוב או לא מה זה אתה נותן לי עכשיו ציונים עמית, זה לא יפה.

ש : לא משנה, עזוב לא משנה, אתה מגיע לפגוש את העיתונות במוצאי שבת?

ת : כן.

ש : יום שישי יום קודם לכן 3 ימים אחרי החקירה שלך גיא פלד מפרסם חלק בתמליל שנגע אלייך, אתה זוכר את זה?

ת : אני זוכר כן.

ש : יופי,

ת : אני זוכר, זה הכאיב לי מאד.

ש : ברור, זה מכאיב עם כל הכבוד שהמשטרה אומרת לך תסתום את הפה אל תגלה לאף אחד ופתאום מדליפים את החלק שנוגע אלייך.

ת : נכון, אני שמעתי את זה לראשונה בחדשות של יום שישי כמדומני.

ש : כן, וזה מעצבן נורא.

ת : אני זוכר את הרגע הזה, אני לא אשכח אותו, ערב שבת, אימא שלי קוראת לי אומרת לי בוא תקשיב, אני הייתי בשוק של החיים שלי, פתאום ממקום של פרלמנטר שעושה את עבודתו אני צריך להתנצל.

ש : יותר מזה מר כבל כמי שמגיע למשטרה כאזרח שומר חוק ומשתף פעולה עם החקירה ועונה על שאלות ושומר על דיסקרטיות מהצד שלך יום שלישי שלושה ימים אחר כך הכל בחוץ נכון?

ת : אמת.

ש : וזה מעצבן נורא. ואז אתה אומר עם כל הכבוד אם הם לא שומרים על מה שהם ביקשו ממני אני כאיש ציבור חייב ללכת ולהציג את הגרסה שלי אני לא יכול להידרס על ידי התקשורת ולכן אתה הולך לפגוש את העיתונות.

ת : או קיי, הייתי בפגוש את העיתונות נו מה.

ש : בוא נמשיך.

ת: הזמינו אותי בא.

ש: מאה אחוז, אנחנו נגיש כמובן את הריאיון שלך, אגב מה שאמרת שם הוא אמת?

ת: אמת.

ש: אנחנו נגיש את התמליל מחר בבוקר, העד אמר שמה שהוא אמר שם הוא אמת, אתה אומר כך: כשאני הגשתי את חוק ישראל היום לא הכרתי בכלל את נוני, זה נכון או לא נכון?

ת: כן, כן, אני אסביר בדיוק.

ש: בבקשה.

ת: אני אסביר, קודם כל אני אמרתי כאן בפתיח ואמרתי אותו מההתחלה שנוני ביקש ממני לשמור על דיסקרטיות בשיחה, אני לא הכרתי אותו, כשאני כתבתי את הצעת החוק באמת לא הכרתי אותו, אני חזרתי ואמרתי ואני שב ואומר בפני כבוד בית המשפט כדי שהדברים האלו יהיו ברורים, אין כאן שום סתירה, אני עמדתי בדיוק כמו שהאנשים של שלדון ביקשו ממני אל תעשה לנו (לא ברור) לא עשיתי להם, לא בגלל שרציתי להעלים משהו, עובדה היא שלאורך כל הדרך בחקירה וגם פה אמרתי את הדברים מהתחלה ועד הסוף פשוט מאד זה הכל.

ש: ואתה אומר לגברת מצליח ברגע שיסתבר לו, הכוונה לנוני מוזס, שיש הצעת חוק אז לא נפגשתי אתו אבל הוא דיבר אתי כמו ששוקן מדבר אתי על עניינים שנוגעים לעיתון שלו, זאת האמת?

ת: נכון, אמת.

ש: כן, אבל כן נפגשת אתו לפני כן וגם אחרי.

ת: אבל סליחה, אמרתי את זה גם פה.

ש: טוב.

ת: אמרתי את הדברים.

ש: בסדר.

ת: אמרתי את הדברים בצורה מאד מאד ברורה.

ש: בסדר, אני מתקדם, אמרת דבר שאני חושב שהוא מאד חשוב, אמרת לגב' מצליח אני חושב שבאומץ שגם בכירים בערוץ 2 משוחחים עם פוליטיקאים על נושאים שנוגעים להם, נכון?

ת: נכון בוודאי.

ש: למרות שיש סיקור ולמרות הכל אין שום בעיה.

ת: אמת ויציב.

ש: ואף אחד לא דמיין לפני התיקים שלנו שזה שוחד ועם זיקת סיקור הפרת אמונים או כל דבר אחר.

ת: אני כדי שתהיה מרוצה אני אשוב ואומר בצורה.

כב' הש' משה בר - עם : לא צריך.

ת : לא, לא אני רוצה להגיד את הדברים, כבודו, הרי הוא מתלהב מעצמו לפעמים אז אני רוצה גם להשיב בעניין הזה, אתה חוזר גם לי מותר לחזור כעד, אני התפקיד שלי הוא להגיד את האמת לא רק מה שהשואל שואל אותי.

ש : כן.

ת : מה שאני אומר אני חוזר ואומר הפרקטיקה היא פרקטיקה לגיטימית בכנסת ישראל, זה ערוץ 2, 13, 10 דאז.

כב' הש' משה בר - עם : השאלה הייתה איך הבנת את הדבר הזה באותה עת.

ת : אדוני צודק, הבנתי את זה כפנייה פרלמנטרית לגיטימית נקודה.

כב' הש' משה בר - עם : בסדר גמור.

ת : זה הכל.

ש : טוב, ואף אחד לא קשר, טוב זה שאלנו, אני מתקדם, בריאיון הזה רינה מצליח מקריאה לך קטעים מתוך התמלילים שהודלפו נכון?

ת : אמת.

ש : ואתה מתייחס אליהם ואתה מכחיש, למעשה שאלות דומות לחקירת המשטרה.

ת : כן.

ש : כל הסטריליות של החקירה הכל נעלם.

ת : הכל היה בחוץ זה ברור.

ש : הכל היה בחוץ, אתה טענת בפגוש את העיתונות שמוזס ידע בזמן אמרת שלא הרשית ולא הסכמת, טוב לא צריך את זה.

ת : חזרנו על זה, זה בדיוק מה שאמרתי בפתיח של הדברים שלי.

ש : אני מתקדם, רינה מצליח הציגה לך, הם עשו קצת עבודה שלפי אתר מאקו בזמן אמת לאחר שהצעת החוק הוגשה על ידה אזכורים שלך בקבוצת ידיעות אחרונות עלו בשבעים אחוז, דקה 38:05, אתה זוכר את זה?

עו"ד אלון גילדין : חבל על הזמן, התוכן.

עו"ד עמית חדד : תוכן לא תוכן חבל על הזמן לא חבל על הזמן.

עו"ד אלון גילדין : אין פה כלום.

עו"ד עמית חדד : פעם אחר פעם התביעה לא מקפידה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : מה השאלה אליו?

עו"ד עמית חדד : אתה זוכר שהציגו לך את הנתון הזה?

<u>העד, מר איתן כבל</u> : אני לא זוכר , יכול להיות, אני רוצה לומר לאדוני למה 70 אחוז? שלא יזכרו אותך ויזכרו אותך פעם אחת זאת עלייה של 100 אחוז לא? למה 70 אחוז? 100 אחוז, אני רוצה לומר את הדבר הבא, עד לרגע זה היחיד שבדק כמה אזכורים ומה לפני ואחרי היה איתן כבל והצוות שלו, מה שאני מנסה לומר לך בהקשר הזה בנקודה הזאת אתה מביא דברים בשם אומרם, אם בית המשפט רוצה שיטיל על איזשהו גורם לבדוק, עוד דבר, יש הבדל גדול בין להזכיר אותי בעמוד 20 שאתה צריך מאתרים גששים כדי להגיע לשם שלי שם או קיי לבין זה שאתה פותח כותרת ראשית ורואה את איתן כבל בעמוד הראשון, עמוד שני והכי טוב בעמוד האחורי, לך תבדוק, ככה בודקים, לא בודקים כמה אזכורים במילות נמלה שאתה צריך משקפת 20 על 120.

(הדוברים מדברים יחדיו)

ש : מר כבל,

<u>כב' הש' משה בר - עם</u> : אני רוצה לומר לאדוני, זה לא תיק של אדוני, אדוני פה עד, אדוני כרגע לא נאשם ולא חשוד.

<u>העד, מר איתן כבל</u> : לא, אני רוצה לומר לכבוד השופטים ולך, אני יודע, אבל תשמע לאדם יש רק דבר אחד שמו הטוב זה הכל, זה מה שיש לו לאדם שמו הטוב, כל חיי פעלתי ועשיתי למען הציבור, סיפור כזה ושאלות כאלו לא (לא ברור) בשום פנים ואופן את עשייתי, זה הכל.

<u>עו"ד עמית חדד</u> : טוב, אפשר להמשיך?

<u>העד, מר איתן כבל</u> : כן.

ש : יופי, אז אני אומר לרינה, קודם כל זה לא היה אפס לפני כן שאתה אומר זה מאה אחוז, דרך אגב אם זה אפס לאחד זה עולה באינסוף מבחינת אחוזים.

ת : בסדר.

ש : הכל טוב, בכל מקרה התשובה שלך, קודם כל זה עלה בערכים משמעותיים 73 אחוזים, אבל התשובה שלך לגברת מצליח היא תשובה חשובה, אתה אומר לה כשאתה כמעט אפס ואתה פתאום זוכה ל... ואז אתה אומר למה להיתמם באופן טבעי אני מניח כיוון שהובלתי שירתי את האינטרסים שלו,

ת : אני אמרתי את זה פה לבית המשפט.

ש : מצוין.

ת : לא הכחשתי, אמרתי, סליחה, כדי שהדברים יובהרו כי יכול מאן דהוא לעבור פה ולחשוב שעכשיו אני הדמות הכי מסוקרת על ידי ידיעות אחרונות, לא היא, לא, תרשה לי אמית.

ש : אני לא אמרתי את זה.

ת : עמית אתה כן אמרת,

ש : שאתה הדמות הכי מסוקרת?

ת : עמית, אני מנסה.

ש : אולי נפלט לי ולא שמתי לב.

ת : נו באמת הייתי פה.

כב' הש' משה בר - עם : מר חדד אנחנו כבר שוחחנו קודם על הקשר בין שני הדברים, שוחחנו באריכות.

עו"ד עמית חדד : אין בעיה, אדוני לא רואה כמה אני חותך?

כב' הש' משה בר - עם : אני לא רואה אני רק אומר לאדוני, זה נושא שחוזר על עצמו.

עו"ד עמית חדד : אנחנו ביום המחר כבר בחקירה שלנו עמוק.

כב' הש' משה בר - עם : הכל בסדר, אבל זה נושא שלובן קודם.

עו"ד עמית חדד : כן, כן בסדר.

עו"ד נעה מילשטיין : רק הפרסום זה יהיה נ/4583 (לא ברור) נ/4584.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן : או קיי.

עו"ד עמית חדד : אמרת שהיחיד שעשה את העבודה זה אתה, זה גם מאקו עשו את זה.

העד, מר איתן כבל : או קיי.

ש : למעשה הם פספסו, השיפור יותר דרמטי.

ת : או קיי.

ש : אז הם התייחסו באזכורים שלך לפני ואחרי החשיפה שלך ביחס לתחקיר הגנוז של עופר עיני, אחרי החשיפה שלך אצל רביב דרוקר הכמות ירדה נכון?

ת : יכול להיות אני לא בדקתי.

ש : ככה כתוב, בשלושת החודשים שכתבו לאמירה הזאת, הכוונה,

ת : אתה מצטט את אבי הורוביץ?

ש : אני מצטט,

עו"ד נעה מילשטיין : כן.

ת : או קיי יפה.

ש : מספרים יבשים יכולים לסייע להבין טוב יותר את מה שאירע לעתים סמוי מן העין.

ת : או קיי.

ש : בכנס התנועה לחופש המידע שהתקיים ב- 9/6/12 סיפר חבר הכנסת איתן כבל כיצד בידיעות אחרונות כנסו תחקיר על עופר עיני, יריבו דאז לראשות ההסתדרות, בשלושת החודשים שקדמו

לאמירה הזאת אוזכר שמו של כבל בידיעות 15 פעמים לעומת זאת בשלושת החודשים לאחר (לא ברור) צנח מספר האזכורים של כבל ב- 73 אחוזים ועמד על 4 בלבד, זה גם מה שאתה זוכר בזמן אמת.

ת: אוי ואבוי, אני תקשיב אתה שואל אותי אז אני אענה לך כך, כשמדברים על אזכורים כדאי שתלכו ותבדקו מה הם אותם אזכורים, או קיי, אם אני אתן לכם עכשיו לשבת פה תחפשו את האזכורים האלה אני מתחייב לכם שיהיה לכם קשה למצוא.

כב' הש' משה בר - עם: אדוני כבר אמר את זה.

העד, מר איתן כבל: אבל גם השאלות שהוא שאל אותי הוא שאל.

כב' הש' משה בר - עם: השאלה היא מה,

העד, מר איתן כבל: אני לא זוכר לא בדקתי.

כב' הש' משה בר - עם: או קיי.

עו"ד עמית חדד: מה זה לא בדקת, אתה אמרת

העד, מר איתן כבל: לא, סליחה, אני בדקתי את כל האזכורים לא בדקתי,

ש: מר כבל, איתן סליחה, אתה אמרת שהלכת לרון ירון כי העלימו אותך מידיעות אחרונות נכון?

ת: כן.

ש: אז בוודאי שאתה יודע העלימו אותך ואין אזכורים.

ת: אני יכול לומר לך את מה שאני חוזר ואומר, ידיעות אחרונות בגלל זה הלכתי, אני חוזר על הדברים.

ש: אתה מאשר את מה שאני אומר זה בסדר.

ת: לא, אני לא מאשר, אמרתי זאת חזור ואמור.

ש: מאה אחוז, גם אם לא הכרת את המספרים אתה אומר לכורש אתה ידעת שלאחר שאתה נפגש אתם ואומר שאתה הולך לקדם את חוק ישראל היום הדברים, אז אתה ידעת שהדברים ישתפרו באופן דרמטי נכון?

ת: אני, לא, סליחה, אתה שוב.

ש: לא דרמטי, הרבה יותר הגון.

ת: סליחה, אני חזרתי ואמרתי את זה כאן לשופטים, דרך אגב אני רוצה לומר את הסיפור הזה השופטים יחשבו שכל בוקר העיניים שלהם עוד פעם הכבל הזה מופיע בידיעות, עוד פעם הכבל הזה מופיע בידיעות, אני אומר לכם שאם תלכו לכל התאריכים האלו תנסו לראות איתן כבל אם תמצאו כמו שאתה מצפה ואם זה נכתב זה שהשם שלך נכתב באיזשהו מקום עדיין לא הופך אותך לדמות מוכרת, הכוונה היא או קיי שאתה מקבל בולטות תקשורתית, וכשדיברתי על בולטות תקשורתית חזרתי ואמרתי ואני שב ואומר זה ראיונות, זה שבעה ימים, 24, אלה הדברים שקובעים את.

כב' הש' משה בר - עם : מר כבל אדוני אמר את זה.

העד, מר איתן כבל : הוא גם אומר, אם יאפשרו לו יאפשרו לי.

כב' הש' משה בר - עם : אדוני יכול להגיד אני חוזר על תשובתי.

העד, מר איתן כבל : תודה, טוב.

עו"ד עמית חדד : אני רואה גם בכתבה הזאת שהתקשרו אלייך באוקטובר 2014 והציגו לך את הדברים בזמן אמת, שהעובדה שהסיקור לך השתפר.

העד, מר איתן כבל : אני זוכר.

ש : בזמן אמת, זה דברים שהכרת בזמן אמת.

ת : כן.

ש : ולא חשבת שצריך ללכת לייעוץ משפטי לשאול רגע הסיקור שלי משתפר, אני מקדם את החוק.

ת : עמית, משה רבנו ירד מהר סיני וחלקו עליו, גם אני חלקתי על אביב הורוביץ אז מה קרה מה העניין, אז הוא אמר אז מה, אני מאד מכבד אותו ומעריך אותו, עם כל הכבוד לך ולו, איך אומרים הוא נכדרר, בחייך נו, באמת, עוד פעם החתול, אני חייב עם החתול הזה.

ש : תן לי להתקדם.

ת : אני חייב עם החתול.

כב' הש' משה בר - עם : מר כבל.

ש : הוא רוצה חתול אדוני.

ת : אני חייב את החתול אדוני.

כב' הש' משה בר - עם : השאלות הן של מר חדד, כן.

ש : נגיע לחתול, אני מבין שהתכוננת על החתול נגיע לחתול.

ת : כי זה היה.

כב' הש' משה בר - עם : מר חדד.

ש : בסדר, היה פרסום גם ב- 6/11/14 על הסיקור שלך בישראל היום שהכיוון הוא הפוך, כלומר ראינו בידיעות אחרונות שהמצב שלך משתפר בישראל היום המצב היה כמו שאישרת לי וגם את זה הכרת בזמן אמת.

ת : איך אמר כבוד השופט, עבור, כבר חזרנו על זה.

כב' הש' משה בר - עם : אני מפנה לתשובתי הקודמת.

ת : סליחה, אני מתנצל, אני מפנה לתשובתי הקודמת.

ש : אין בעיה, כשניר חפץ אמר את זה מה עשו לו.

כב' הש' משה בר - עם : מר חדד.

ש : בסדר, נתקדם, סיפרת לרינה מצליח שהחוקרים היו מקסימים, יוצאים מן הכלל, התייחסו אלייך מאד יפה נכון?

ת : אנשים טובים.

ש : אנשים טובים בטח, בוא נתקדם, אני מתקדם, טוב, עכשיו אמרת גם לגברת מצליח שבכלמה שקשור לעניין של סיקור פוליטיקה וכו' , אמרת אף אחד לא יקבל צל"ש על אירועים כאלה, כולם בסיפור הזה.

ת : נכון.

ש : בסדר, אף אחד כמובן לא פנה אלייך אחרי הריאיון שלך כי דיברת ממש על תוכן החקירה אף אחד לא פנה אלייך ואמר לך שאתה חשוד בשיבוש חקירה או משהו כזה חלילה נכון?

ת : לא.

ש : אף אחד.

ת : לא.

ש : הכוונה נכון?

ת : אתה צודק.

ש : בסדר, הצעת החוק הראשונה שלך אתה טענת שהנושא היה נושא שניקר לך בראש מאז חברת הכנסת מרינה סולוטקין, סיפרת על עובדי מעריב שהייתה להם הצעת חירום עם הכתב של מאקו בתור ב- 20/10 אתה מספק לו גרסה אחרת.

ת : או קיי.

ש : כבל על פי דבריו החל לקדם את הצעת החוק לאחר ששמע שאביגדור ליברמן כינה את ישראל בשם פרבדה.

ת : בוא נגיד את זה כך, אני לא זוכר את הסיטואציה הזו, יכול להיות שהיא נאמרה, זה לקחת מאיזה עניין מסוים,

(הדוברים מדברים יחדיו)

ת : אני לא נותן את ההרצאה מחדש כדי לרצות אתך.

ש : טוב.

ת : אני חוזר ואומר את הדברים כמו שהם, יש מצב, אני אגיד לך למה אמרתי.

ש : כן.

ת: כיוון שהבנתי שיש לי פרטנר למהלך, אמרתי כבוד השופטים את זה, אמרתי שהלכתי קודם כל לאביגדור ליברמן כי אמרתי שמילתו היא מילה ואמרתי אם אני מקבל את המילה של אביגדור אפשר להתחיל לצאת לדרך, זה עדיין לא אומר הרבה אבל זה מספיק כדי להתחיל לצאת לדרך.

ש: בסדר, אז בגלל זה לא בגלל עובדי מעריב?

ת: לא בגלל זה.

ש: נתקדם.

ת: יש הבדל גדול.

ש: אני מתקדם.

ת: בין ההחלטה הערכית.

ש: כן.

ת: סליחה, אני רוצה להזכיר לכבודו את מה שאתה שכחת ואם אתה מחזיר אותי למקום הזה אז אני אשוב ואומר, אני הנחתי את הצעת החוק הזאת כיוון שישראל היום אז פעל בצורה דורסנית שפגעה בשוק התקשורת הישראלי, זה מה שהיה.

כב' הש' עודד שחם: אדוני אמר את זה קודם.

העד, מר איתן כבל: אני יודע.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אז לא צריך לחזור ולומר.

כב' הש' משה בר - עם: אדוני אמר כבר יותר מפעם אחת.

העד, מר איתן כבל: אני פשוט מנסה לתפוס אותו כמה פעמים הוא חוזר ואני חוזר.

עו"ד עמית חדד: טוב, נדבר על החקירה השנייה, שבועיים אחרי החקירה הראשונה הגעת לחקירה שנייה ב- 2/2/17, לפני החקירה הזאת התרעננת קצת בדקת חומרים עשית משהו?

העד, מר איתן כבל: לא, אני לא חושב שעשיתי משהו, כי באתי ממקום כל כך נקי לא חשבתי אז כמו שאני לא חושב היום שעשיתי משהו רע.

ש: וגם בחקירה הזאת התייחסו אלייך מאד יפה לא נחקרת באזהרה נכון?

ת: נכון.

ש: כינו אותך אדם שרודף צדק.

ת: יכול להיות, תחזור על זה שוב.

ש: רודף צדק אם זה עוזר לך. רודף צדק.

ת: לא.

כב' הש' משה בר - עם: מר חדד.

ש: אמרו לך שאתה אדם חד, בוא נעבור טיפה על חלק מהדברים שם, אתה סיפרת, בחקירה הזאת אתה אומר כשהנחתי כשעלה לי הרעיון בעמוד 2 בתמליל שורה 17, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כשהנחתי שעלה לי הרעיון וכתבתי את החוק כלומר כשאתה מניח את הצעת החוק וכתבת אותו אמרת לא ידעתי מי זה נוני לא הכרתי את נוני ידעתי רק שעיתון ידיעות אחרונות דופק אותי, בלשון העם אולי אפרופו, זאת האמת?

ת: אני קורא, זה מה שאני קורא מפה שאמרתי אז.

ש: כן.

ת: אז אמרתי, זה נכון, בוודאי, לא הייתי אומר את זה אם זה לא נכון.

ש: או קיי, הרעיון היה במסגרת הצעת החוק שלך לבד הגית אותו לבד לגמרי.

ת: נכון.

ש: אתה אומר בעמוד 3 וחוזר על הגרסה שלך כגרסת אמת כן?

ת: כן, אם זה מה שנכתב ונאמר.

ש: אתה מתאר את הפגישה אני קבעתי פגישה עם רון ירון הרגשתי שידיעות אחרונות שם עלי איקס אני לא יודע למה, כאילו אני יודע.

כב' הש' משה בר - עם: מר חדד, איך זה שונה ממה שהיה בהודעה הראשונה? אולי נתמקד בדברים שהם?

העד, מר איתן כבל: אני כבר עניתי על זה.

עו"ד עמית חדד: אני מקבל.

כב' הש' משה בר - עם: מר כבל.

העד, מר איתן כבל: תודה.

עו"ד עמית חדד: בסדר, אני מתקדם, דרך אגב פה אתה כן אומר שזה קשור לסיפור של ההסתדרות אבל בסדר.

העד, מר איתן כבל: או קיי.

ש: בעקבות זה שאתה אומר לרון ירון שאתה מקדם את חוק ישראל היום הוא מציע לך לפגוש את נוי מוזס נכון?

ת: אגב בדיוק כמו שחזרתי ואמרתי בתשובתי קודם.

עו"ד עמית חדד: מציעה עורכת הדין מילשטיין שאולי נעצור פה שאולי נקצר מחר כי יש פה חזרה מסוימת.

כב' הש' עודד שחם: יש בזה היגיון, יש בזה היגיון.

עו"ד עמית חדד: או קיי, בסדר, אז כך נעשה. יש תשובה מהעד של חמישי מישהו יודע?

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: בינתיים לא שמעתי כלום.

עו"ד עמית חדד: טוב.

עו"ד נעה מילשטיין: אנחנו פחות נעלבים.

עו"ד עמית חדד: אנחנו פחות נעלבים אם הוא לא עונה לכולם, זה פחות מעליב.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: האמת היא שהמערכת קצת תקולה היום.

כב' הש' משה בר - עם: כן.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: אני מנסה לרענן כל פעם. יש איזושהי תקלה. אנחנו נפגש בעזרת השם מחר.

כב' הש' משה בר - עם: תודה רבה.

כב' הש' רבקה פרידמן - פלדמן: תודה רבה.

- ההקלטה הסתיימה -